

Ἀρχαῖα
Ἑλληνικά

Φ

Ψ

Grego 1º de BAC

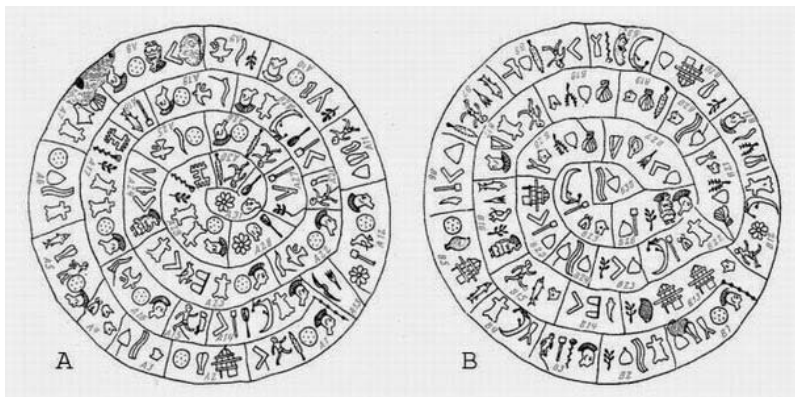
IES EDUARDO PONDAL
DEPARTAMENTO DE CLÁSICAS

Nome: _____

APUNTAMENTOS

SISTEMAS DE ESCRITURA PREVIOS AO ALFABETO

Disco de Festós, Creta (1700 a. C.)

Taboíñas minoicas (1600-1450 a. C., Santorini, Creta)

Taboíña micénica (1400 a. C.)

Basic values											
a	𐌰	e	𐌸	i	𐌶	o	𐌚	u	𐌺		
da	𐌳	de	𐌹	di	𐌴	do	𐌽	du	𐌾		
ja	𐌱	je	𐌷	—		jo	𐌺	ju			
ka	𐌵	ke	𐌽	ki	𐌿	ko	𐌾	ku	𐌿		
ma	𐌼	me	𐌾	mi	𐌶	mo	𐌽	mu?	𐌺		
na	𐌿	ne	𐌴	ni	𐌶	no	𐌾	nu	𐌾		
pa	𐌱	pe	𐌷	pi	𐌾	po	𐌺	pu	𐌾		
—		qe	𐌶	qi	𐌴	qo	𐌴	—			
ra	𐌵	re	𐌴	ri	𐌾	ro	𐌴	ru	𐌴		
sa	𐌶	se	𐌴	si	𐌾	so	𐌴	su	𐌴		
ta	𐌴	te	𐌾	ti	𐌾	to	𐌴	tu	𐌴		
wa	𐌴	we	𐌴	wi	𐌾	wo	𐌴	—			
za	𐌴	ze	𐌴	zi	𐌴	zo	𐌴	zu?	𐌴		

Silabario micénico

1. Completa o alfabeto con maiúsculas e minúsculas

[illegible]

2. PRÁCTICA CO ALFABETO GREGO: γράφω τὰ γράμματα

Α Ἀ

Β Β

Γ Γ

Δ Δ

Ε Ε

Ζ Ζ

Η Η

Θ Θ

Ι Ι

Κ Κ

Λ Λ

Μ Μ

Ν Ν

Ξ Ξ

Ο Ο

Π Π

Ρ Ρ

Σ Σ

Τ Τ

Υ Υ

Φ Φ

Χ Χ

Ψ Ψ

Ω Ω

α α

β β

γ γ

δ δ

ε ε

ζ ζ

η η

θ θ

ι ι

κ κ

λ λ

μ μ

ν ν

ξ ξ

ο ο

π π

ρ ρ

σ, -ς σ, -ς

τ τ

υ υ

φ φ

χ χ

ψ ψ

ω ω

H ALFABHTA

Λουδοβίκος των Ανωγείων

<https://www.youtube.com/watch?v=-UmZ-Iy0u3g>

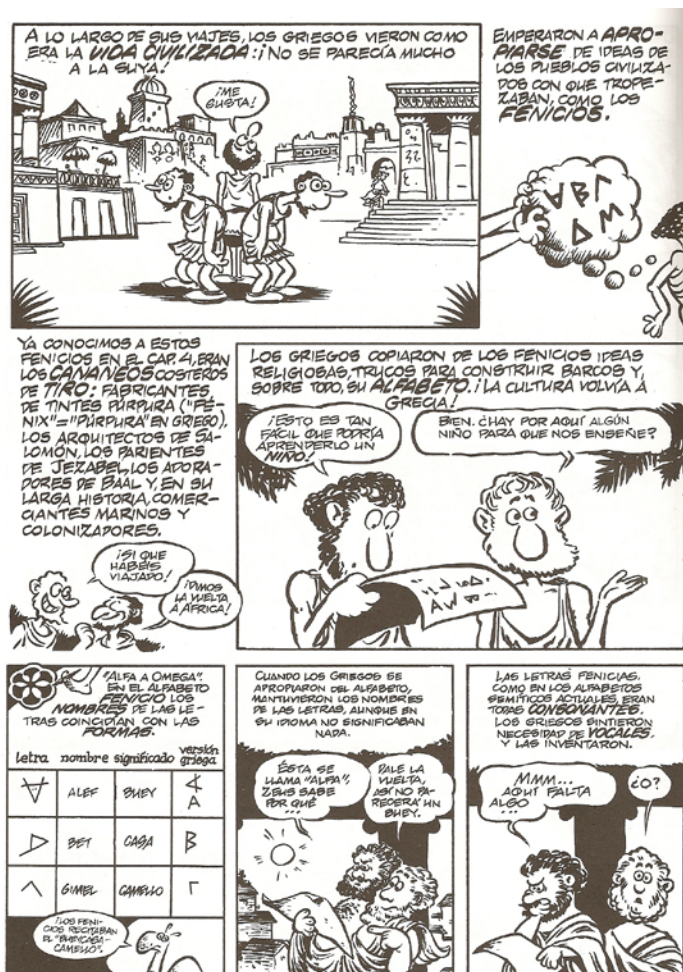
Canta a canción e completa a tradución, axudándote dos teus coñecementos do alfabeto. Atención ao refrán, os nomes das sete primeiras letras están cortados!

Άλφα, βήτα, γάμα, δέλτα
σκόνη γίνεται κι η πέτρα en po se convirte a pedra
έψιλον, ζήτα, ήτα, θήτα
μοιάζει η νίκη με την ήττα parécese a vitoria á derrota

Βι, γα, δε, ζι, θι
κα, λα, μι, νι, ξι
πι, ρο, σίγμα, ταυ
φι, χι, ψι

Γιώτα, κάπα, λάμδα, μι
πόσο αξίζει μια στιγμή canto vale un momento
νι, ξι, όμικρον, πι, ρο
φεύγω μα σε καρτερώ marchó, pero agárdote

Σίγμα, ταυ, ύψιλον, φι
μοναξιά στην κορυφή soidade no cumio
με το χι, το ψι, το ωμέγα
μια παλικάριά' ναι η φεύγα valentía é a fuxida

3. Deletrea, le e pasa a maiúsculas as palabras da lista e despois atópaas na sopa de letras. (Do libro *Grego 1/2* ed. Baía)

συμφορά _____
 γνωμή _____
 θάλαττα _____
 ψυχή _____
 γραφή _____
 πολίτης _____
 αγορά _____

Θ	Ι	Α	Ρ	Ο	Γ	Α	Ι	Π
Ν	Α	Κ	Γ	Γ	Σ	Ε	Ο	Ν
Γ	Ε	Λ	Ρ	Α	Ν	Λ	Α	Γ
Ν	Β	Ο	Α	Γ	Ι	Τ	Ω	Η
Ω	Κ	Α	Φ	Τ	Ν	Θ	Ο	Χ
Μ	Μ	Β	Η	Δ	Τ	Ω	Ε	Υ
Η	Ν	Σ	Ξ	Ν	Ζ	Α	Δ	Ψ
Ν	Ω	Α	Ρ	Ο	Φ	Μ	Υ	Σ

4. Deletrea, le e pasa a minúsculas as palabras da lista e despois atópaas na sopa de letras (Do libro *Grego 1/2* ed. Baía)

ΘΑΝΑΤΟΣ _____
 ΥΙΟΣ _____
 ΞΕΝΟΣ _____
 ΠΟΤΑΜΟΣ _____
 ΙΠΠΟΣ _____
 ΝΟΥΣ _____
 ΚΥΡΙΟΣ _____

γ	δ	χ	ω	ζ	ν	π	η	α
ε	θ	α	ν	α	τ	ο	ς	θ
ς	ψ	τ	ρ	φ	α	τ	ι	β
ο	δ	ω	μ	υ	β	α	γ	δ
ι	ν	λ	ι	γ	ο	μ	η	ζ
ρ	ς	ο	π	π	ι	ο	σ	ο
υ	ς	μ	υ	ν	τ	ς	ρ	η
κ	λ	η	ζ	ς	ο	ν	ε	ξ

5. Deletrea, le e pasa a maiúsculas as palabras da lista e despois atópaas na sopa de letras (Do libro *Grego 1/2* ed. Baía)

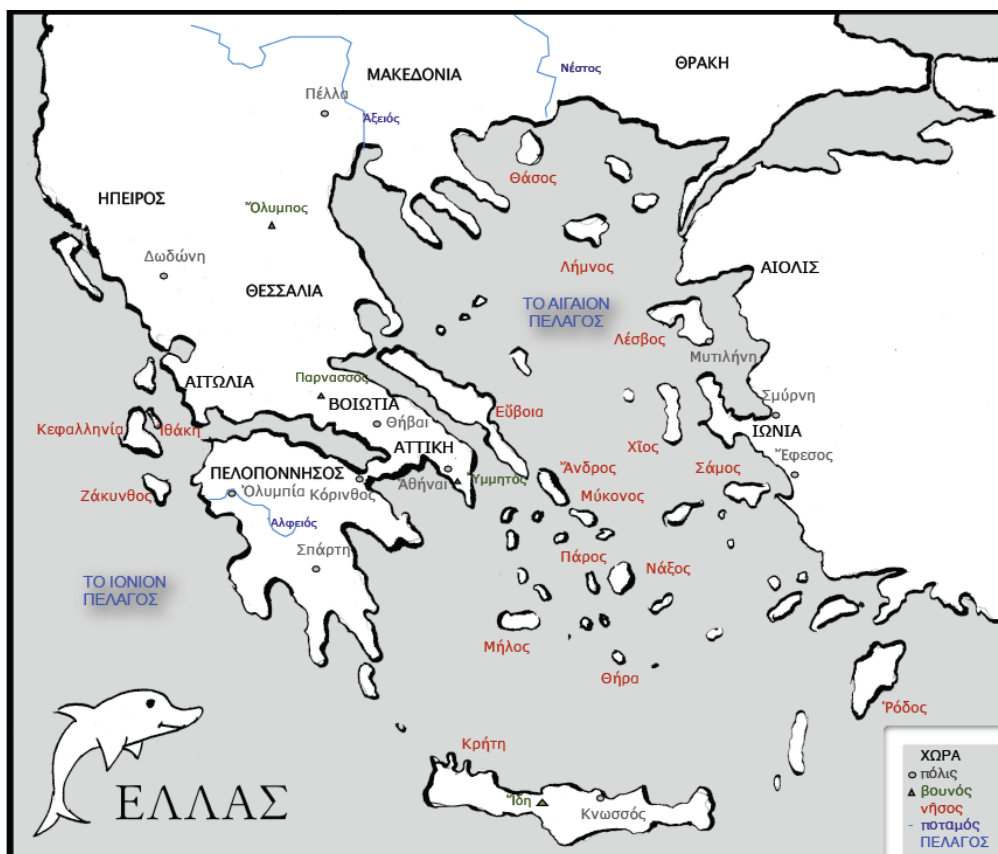
ΝΟΜΟΣ _____
 ΚΙΝΔΥΝΟΣ _____
 ΗΛΙΟΣ _____
 ΒΙΟΣ _____
 ΝΗΣΟΣ _____
 ΕΡΓΟΝ _____
 ΑΔΕΛΦΟΣ _____

γ	δ	ν	ω	ζ	ν	π	η	ς
ε	ς	ο	φ	λ	ε	δ	α	ο
ς	ψ	γ	ρ	φ	α	τ	ι	ν
ν	δ	ρ	μ	ν	β	α	ν	υ
ο	β	ε	ς	ο	ι	λ	η	δ
μ	ς	ι	π	π	ι	ο	σ	ν
ο	ς	μ	ο	ν	τ	ς	ο	ι
ς	λ	η	ξ	ς	ο	ν	ς	κ

6. (Do libro *Grego 1/2* ed. Baía) Une cunha frecha cada palabra grega co seu significado correspondente.

θεός	ρίο
κίνδυνος	home
ήλιος	illa
άνθρωπος	mar
άδελφός	intelixencia
νήσος	señor
βίος	morte
νόμος	vida
κύριος	deus
ξένος	mente
νοῦς	perigo
ποταμός	irmán
ίππος	cabalo
θάνατος	estranxeiro
θάλαττα	sol
ψυχή	lei

7. Completa a táboa cos nomes propios da xeografía grega, transcribíndoos ao galego (podes consultar as regras de transcripción na páx. 6)

Pon na primeira fila o nome grego que aparece na lenda do mapa que se corresponda co galego

[illegible]

8. Completa o seguinte mapa de dialectos gregos cos nomes da rexións e cidades máis importantes

9. Le o seguinte texto: **Ἡ ΕΛΛΑΣ**

Ἡ Ἑλλάς οὐ μεγάλη, ἀλλὰ μικρά ἐστιν. Ἐν τῇ Ἑλλάδι πολλαὶ χώραι καὶ πόλεις εἰσὶν, πολλοὶ βουνοὶ καὶ ποταμοί, καὶ πολλαὶ νῆσοι. Αἱ ἑλληνικαὶ χώραι εἰσὶν· ἡ Ἀττικὴ, ἡ Θεσσαλία, ἡ Φωκίς, ἡ Βοιωτία, ἡ Πελοπόννησος, ἡ Ἡπειρος, ἡ Μακεδωνία, ἡ Θράκη, ἡ Ἰωνία, ἡ Αἰολίς...

- Ἄρα καὶ αἱ Ἀθῆναι ἑλληνικὴ χώρα ἐστίν;

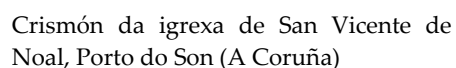
- Οὐδαμῶς. Αἱ Ἀθῆναι οὐ χώρα, ἀλλὰ πόλις ἐστίν! ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἐν τῇ Ἑλλάδι οὐκ ὀλίγαι, ἀλλὰ πολλαὶ πόλεις εἰσὶν· Ἀθῆναι ἐν τῇ Ἀττικῇ, Σπάρτη, Ὀλυμπία καὶ Κόρινθος ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, Θῆβαι ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, Κνωσσὸς ἐν τῇ Κρήτῃ, Πέλλα ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, Σμύρνη ἐν τῇ Ἰωνίᾳ, Δελφοὶ ἐν τῇ Φωκίδι, Δωδώνη ἐν τῇ Ἡπείρῳ, Μυτιλήνη ἐν τῇ Αἰολίδι

Texto y actividades: Santi Carbonell
Dibujos: Sito Yelás

$$\tilde{n} = v_l, \quad ll = \lambda_l, \quad ch = \tau\sigma, \quad x \text{ (en toxo)} = \tau\zeta$$

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

[illegible]

REGRAS DE TRANSCRICIÓN DO GREGO AO GALEGO E CASTELÁN

Para transcribir unha palabra grega substitúense as letras do alfabeto grego polas do alfabeto latino tendo en conta as seguintes regras:

1. **ά-** (espírito áspero en vocal inicial) > h- Ex: **ὑπό** > hipo- (hipoteca, hipocentro...)

2. **αι** > e. Ex: **παιδαγωγός** > pedagogo

3. **αυ** > au. Ex: **αὐτός** > auto-

4. **γε, γι, γυ** > xe, xi, xi *gal* / ge, gi *cas*. Ex: **ἄγγελος** > ánxel, ángel

5. **ει** > i. Ex.: **εἰρήνη** > Irene (paz)

6. **-ευς** > -eo. Ex: **Ὀδυσσεύς** > Odiseo

7. **ζ** > za, ce... Ex: **ζώος** > zoo- (zoológico)

8. **η-, -η** > e. Ex.: **ἥλιος** > helio-, **δημοκρατία** > democracia

9. **-η** > -a. Ex: **αὐλή** > aula

10. **θ** > t (th noutras linguas). Ex: **θεός** > teo- (teología, teocentrismo...).

*En raras ocasións mantense o sonido [θ] (za, ce...) Ex: **αἰσθητικός** > escético.

(Pódese atopar th en algúns cultismos de pouco uso e noutras linguas)

11. **ίε-, ίω-...** > xe-, xo... *gal.* / ge-, jo-... *cas*. Ex: **ιερογλυφικός** > xeroglífico, jeroglífico, **Ἰωνία** > Xonia, Jonia

En rexistros moi cultos **ίε-** > hie-. Ex: **ιερατικός** > hierático

12. **-ι-** entre vogais desaparece **ποιητής** > poeta

13. **κε, κι, κυ** > ce, ci, ci. Ex: **κύκλος** > ciclo

14. **λλ** > l. Ex: **Ἑλλάδα** > Hélade

15. **ξ** > x [ks]. Ex: **ξένος** > xenofobia (*gal. e cas*).

*Nalgún nome propio **ξ** > x (ks) *gal.*, j *cas*. Ex: **Ξενοφῶν** > Xenofonte, Jenofonte.

16. **οι** > e. Ex: **οἶκος** > eco- (ecología, economía...)

17. **-ος** > -o. Ex: **αὐτόνομος** > autónomo

18. **ου** > u. Ex: **μουσα** > musa

19. **-τια, -τιον, -τιος** > -cia, -cio. Ex: **δημοκρατία** > democracia; **Παγκράτιον** > Pancraccio

20. **υ** > i. Ex: **συμφωνία** > sinfonía (y noutras linguas)

21. **χ** > ca, que... (ch noutras linguas). Ex: **χρόνος** > crono- (cronómetro, cronológico...)

22. **φ** > f. Ex: **φυσικός** > físico (ph noutras linguas)

12. Cambia de minúsculas a maiúsculas as seguintes palabra gregas e transcríbeas ó galego

Palabras gregas	Cambio a min./maiús.	Transcripción ó galego	Significado do étimo
ΙΤΑΛΙΑ			
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ			
ΧΡΟΝΟΣ			
ΘΕΩΡΗΜΑ			
ΛΥΤΡΑ			
ΔΡΑΜΑ			
ΦΑΡΜΑΚΟΝ			
ΔΙΑΛΕΚΤΟΣ			
ΠΕΡΙΜΕΤΡΟΣ			
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ			
ΖΕΥΣ			
ΡΕΥΜΑ			
ΚΡΙΣΙΣ			
ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ			
δεκάλογος			
θεολογία			
ξένος			
φώνημα			
συλλαβή			
παράσιτος			
ύπόθεσις			
χαρακτήρ			
ῥυθμός			
κατάλογος			
ἐπιδημία			
βάρβαρος			
φάντασμα			
ὕπνος			
ψευδώνιμος			
δέρμα			
ζήλος			
μουσεῖον			
πνευμονία			
πολιτικός			
οἰκονομία			
μουσική			
βιβλιοθήκη			
γυμνάσιον			
φιλοσοφία			
βιολογία			
γεωλογία			
γεωγραφία			
ἱστορία			
τεχνολογία			
φυσική			
χυμική			
πλαστική			
μαθηματική			

PRÁCTICA DE LECTURA CO ALFABETO GREGO

13. Le o seguinte texto seguindo as normas fonéticas do grego antigo vistas na clase.

Ὁ δοουτῶρ Μενδικὸ σεντίουσε δὲ σούπετο μόη κάνσο, κόας πέρνας ἐντουμεθίδας ἐ ὅς
βράθος φορμιγεάντες. Κεδάρα να μέσμα ποσιθὼν δουράντε μ αῖς δουν'αῶρα, κόας
μανς δα Μαιννουλάρα κολίδας ἔντρε ἄς δέλ, ἀκαριθιάνδοлие ὅς δέδος κουν
μοβεμέντο θιρκουλάρ ἐ δελικάδο, ἰνθεσάντε. Ἐργεοῦ ἄ μαν δερεῖτα δειτῶνδο ἄ
ἐσκέρδα κόα πάλμα ποουσάδα σόβρε ἄ σάβα ὄνδε δεσκανσάβαν ταμὲν ἄς μανς αῖνδα
τέπεδας δα δεφούντα.

Ἐρα οὖν μομέντο σωλέμνε κε κονιεθία βεν ἐ σέμπρε ὁ ἐμοθιονάβα, ὁ δερραδείω
δεβέρ δουν μῆδικο βενθίδο πόλα μόρτε. Θερροούλιε ἄ ς πάλπεβρας δελικαδαμέντε.
Δεσποῖς ἀρραντζοούλιε ἄς μανς ἐντρεκρουθάνδοлие ὅς δέδος, κολοκοούλιας
κοῖδαδοσαμέντε σόβρε ὁ ἐστέρνο, ἄμανιουὸν ἄ σάβα ἄτα λιὲ κουβρίω ὅς ὀμβρεῖρος ἐ
φιναλμέντε ἐργεοῦσε ἄρα λιὲς κομουνικάρ ἄος Ἀλφαλλίπαι ἄ μώρτε δα
Μαιννουλάρα.

Κεδοὺ κον ἔλες τάντο κόμο φοῖ νεθεσάριο, δεούλιε ἄ Γιάννι Ἀλφαλλίπαι ὁ σόβρε κόα
οὐλτιμα βοντάδε δα δεφούντα ἐ βαῖτζοὺν ἀπουραδαμέντε πόλας ἐσκαλεῖρας δο
ἐδυφίθιο, κρουθάνδοσε κόας βεθοίνιας κε
σουβίαν πάρα δὰρ ὁ πέσαμε. Σενύρα κε
ἀβαφάβα νακέλα κάσα· ἄσὶ κε σαῖοῦ πόλο
πορτάλ, πούτζοσε ἄ καμινιάρ
πασενινιαμέντε, ῥεσπιράνδο ἄ πλένω
πουλμῶν ὁ αῖρε φρέσκο δα μανά. Ἀ ρούα
νον μεδία μαῖς κα οὖν'ας δούθιας δε μέτρος,
πέρω σεμελιάβα μαῖς λόγγα πορ κούλπα δὲ
σὲρ ἐστρεῖτα ἐ τσέα δε ῥεκάντος φορμάδος
πόλος ἐδυφίθιος δὲ δοοὺς ὅου τρες ἀνδάρες
κε κοάσσο δος σέκουλος σε φόραν
μουλτιπλικάνδο ἄο τσοοῦ, ἀμορεάνδοσε οὖν
σόβρε ὁ οὐότρο ἐ ἐγγλοβάνδο ἄς
κονστρουκθιὼνς ὀριτζιναῖς ἄτα φορμάρ
ποούκο μένος κα δούας μουράλιας
κοντοίγουας ἐ ἰρρεγουλάρες, ἰντερρομπίδας
οὐνικαμέντε πόρ δοοὺς ἄρκος κε ἄς
περφοράβαν κόμα οὖν'α γαλερία ἐ ἄ τραβὲς
δας κάλες δυσκορρία ἐ κοβρεγεάβα κόστα
ἀβαῖτζω ὦν'α δας μοῖτας σκαλινάτας κε
φορμάβαν ἄ πρυνθιπάλ ῥέδε οὐρβάνα δὲ
Ῥοκκακολόμβα, οὖν'α τύπικα βίλα δὲ
ἰντεριὸρ ἀφερράδα ἄ ἄβα δο μόντε.

(Podes seguir lendo este libro na biblioteca do noso instituto)

14. Transcribe ao alfabeto grego o seguinte texto, escribindo en minúsculas os tres primeiros párrafos e o resto en maiúsculas. Ten en conta que nos temos algúns fonemas que non existen en grego. Para elo imos utilizar as seguintes grafías:

ñ= νι
ll= λι
ch= τσ
x (en toxo)= τζ
nh= ν

Usa axeitadamente os signos de puntuación e procura acentuar todas as palabras e poñer espíritos nas que comecen por vocal. Se unha palabra galaega comeza por h-, debes transcribila con espíto áspero. Ex.: había → ἄβια

¿Qué hai, Pardal? Espero que este ano poidamos ver por fin a lingua das bolboretas". O mestre agardaba desde había tempo que lle enviaran un microscopio aos da Instrucción pública. Tanto nos falaba de cómo se agrandaban as cousas miúdas é invisibles por aquel aparato que os nenos chegabamos a velas de verdade, como se as súas verbas entusiastas tiveran o efecto de poderosas lentes.

"A lingua da bolboreta é unha trompa enroscada como un resorte de reloxo. Se hai unha flor que a atrae, desenrólaa e métea no cáliz para zugar. Cando levades o dedo humedecido a un tarro de azucre, ¿a que sentides xa o doce na boca como se a xema fora a punta da lingua? Pois así é a lingua da bolboreta".

E entón todos tiñamos envexa das bolboretas. Que marabilla. Ir polo mundo voando, con eses traxes de festa, e parar en flores como tabernas con bocois cheos de xarope.

Eu quería moito a aquel mestre. Ao principio, os meus pais non podían crelo. Quero dicir que non podían entender como eu quería ao meu mestre. Cando era un picariño, a escola era unha ameaza terrible. Unha palabra que cimbraba no aire como unha vara de vimbio.

"¿Xa verás cando vaias á escola!"

Dous dos meus tíos, como moitos outros mozos, emigraran a América por non ir de quintos á guerra de Marrocos. Pois ben, eu tamén soñaba con ir a América só por non ir á escola. De feito, había historias de nenos que fuxían ao monte para evitar aquel suplicio. Aparecían aos dous ou tres días, atecidos e sen fala, como desertores do Barranco do Lobo.

Eu ía para seis anos e chamábanme todos Pardal. Outros nenos da miña idade xa traballaban. Pero o meu pai era xastre e non tiña terras nin gando. Prefería verme lonxe que non enredando no pequeno taller de costura. Así pasaba grande parte do día a corricar pola Alameda, e foi Cordeiro, o recolledor de lixo e follas secas, o que me puxo o alcume. "Pareces un pardal".

(do conto "A lingua das bolboretas", en *¿Que me queres, amor?*, de Manuel Rivas. Podes seguir lendo este libro na biblioteca do noso instituto)

PRÁCTICA DE LECTURA CO ALFABETO GREGO

Le os seguintes textos , elaborados pola profesora Ana Ovando ©

Η ΑΡΑΧΝΗ

ή μὲν Ἀθηνᾶ θεὰ ἐστὶ καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἰκεῖ. ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, ἡ τῆς σοφίας καὶ τῆς τεχνῆς θεὰ ἐστὶ, τοὺς δὲ σοφοὺς τε καὶ τοὺς ἐργάτας φυλάττει, πολλὰ δ' αὐτοὺς διδάσκει.

ή δ' Ἀράχνη ἄνθρωπός ἐστι καὶ ἐν τῇ Λυδία οἰκεῖ. ἡ μὲν Λυδία μεγάλη χωράεστιν, ἡ οὐκ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀλλὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐστὶν. ἡ δὲ τῆς Ἀράχνης οἰκία οὐ μεγάλη ἀλλὰ μικρὰ καὶ καλὴ ἐστὶν. ἐν τῇ μικρᾷ οἰκίᾳ ἡ Ἀράχνη καλοὺς πέπλους τε καὶ καλὰ ἱμάτια πλέκει.

πέπλους καὶ τὰ ἱμάτια
πλέκει

οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ Λυδίᾳ λέγουσιν·

«ὥς καλῶς πλέκεις, ὦ Ἀράχνη, ὥς καλὰ τὰ ἱμάτια σου ἐστὶν.»

ή δ' Ἀράχνη ἀποκρίνεται·

«χάριν ὑμῖν ἔχω, ὦ φίλοι. καλῶς πλέκω καὶ τὰ ἱμάτια ἃ πλέκω κάλλιστα ἐστὶν. ἡ αὐτὴ Ἀθηνᾶ οὐ πλέκει ὥς ἐγώ.»

χάριν ὑμῖν ἔχω = εὐχαριστῶ

ἡ θεὰ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ τῆς Ἀράχνης ἀκούει καὶ μάλα ὀργίζεται. εἰς τὴν τῆς Ἀράχνης οἰκίαν Ὀλυμπόθεν καταβαίνει καὶ μέγα βοᾷ·

«ὦ σύ, κατάρατε! πῶς τοσούτους λόγους λέγεις; τὴν τέχνην σε διδάσκω καὶ οὕτως ἀδικεῖς; ὥς ἀμαρτάνεις! ἄρα σύ πλέκεις καλῶς; βλέπε τοῦτο τὸ ἱμάτιον ἐν ᾧ τὰ καλὰ καὶ τὰγαθὰ τῶν θεῶν εἰσὶν.»

Ὀλυμπόθεν = ἐκ τοῦ
Ὀλύμπου

ή δ' Ἀράχνη λέγει·

«πάνυ γε, καλῶς πλέκω καὶ τὰ ἱμάτια ἃ πλέκω κάλλιστα ἐστὶ. βλέπε τοῦτο!»

πάνυ γε = μάλλιστα

κάλλιστον ἱμάτιον παρέχει ἐν ᾧ τὰ αἰσχροὶ τῶν θεῶν ἐστὶν.

ἡ δὲ θεὰ μάλα ὀργίζεται καὶ ἡ δ' Ἀράχνη εἰς ἀράχνην μεταμορφοῖ, ἡ ἄνθρωπος εἰς ζῶον μεταμορφοῖ.

ή δ' Ἀθηνᾶ λέγει·

«καλῶς ἴστια πλέκεις καὶ εἰς αἰεῖ.»

ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΔΑΦΝΗ

ὁ Ἀπόλλων θεὸς ἐστὶ· ὁ κάλλιστος θεὸς ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ἐστὶ.
αὐτὸς τέκνον τοῦ Διὸς ἐστὶν καὶ ἀδελφὴν ἔχει, ὀνόματι Ἀρτεμις.
ὁ Ἀπόλλων κυνηγεῖν φιλεῖ, αὐτὸς τοξευτὴς ἐστὶ· τὰ βέλη αὐτοῦ
δεῖνά ἐστι ὅτι κακὰ τοῖς ἀνθρώποις φέρει.

ὁ Ἔρως θεὸς ἐστὶ· ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἡ Ἀφροδίτη ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ ὁ Ἄρης ἐστὶ. ὁ Ἔρως καὶ τοξευτὴς ἐστὶ· τὰ βέλη αὐτοῦ οὐ
κακὰ ἀλλὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν φιλίαν φέρει.

ἡ Δάφνη καλὴ κορὴ ἐστὶ· ὁ πατὴρ αὐτῆς ὁ ποταμὸς Πηνειὸς
ἐστὶν· ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Γῆ ἐστὶ· ἡ Δάφνη ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ οἰκεῖ·
αὐτὴ τὰ δένδρα καὶ τὰ ἄγρια ζῶα φιλεῖ καὶ ἐν τῇ ὕλῃ οἰκεῖ. ἡ
Δάφνη νύμφη τῆς Ἀρτέμιδος ἐστὶν καὶ ἄνδρας οὐ φιλεῖ.

ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ἔρως ἐν τῷ Ὀλύμπῳ μένουσι. ὁ Ἀπόλλων
βλέπει τὰ βέλη τοῦ Ἑρωτος καὶ λέγει· «τὰ μὲν βέλη σου μικρά
ἐστὶ, τὰ δὲ βέλη μου μεγάλα ἐστὶ». καὶ γελαῖ περὶ τῶν βέλων τοῦ
Ἑρωτος· ὁ Ἔρως οὐ γελαῖ ἀλλὰ ὀργίζεται, μάλιστα ὀργίζεται ὁ Ἔρως
καὶ βέλος τι εἰς τὸν Ἀπόλλωνα βάλλει.

ὁ Ἀπόλλων ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπῳ τὴν ὕλην βλέπει· τρέχειν καὶ
κυνηγεῖν ἐν τῇ ὕλῃ ἐθέλει· εἰς τὴν ὕλην καταβαίνει· τὰ βέλη καὶ
τὸ τόξον παρασκευάζει· ἐν τῇ ὕλῃ οὐ ζῶα ἀλλὰ τὴν Δάφνην
βλέπει καὶ θαυμάζει· ὁ ἔρως ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐστὶ· τὴν
νύμφην φιλεῖ.

ἀλλὰ ἡ Δάφνη τὸν Ἀπόλλωνα οὐ φιλεῖ· αὐτὴ φόβον ἔχει καὶ
τρέχει· ἡ Δάφνη πρὸς τὸν πόταμον τρέχει ἀλλὰ ὁ θεὸς τάχως
τρέχει· ἡ Δάφνη μέγαν φόβον ἔχει καὶ βοᾷ· ἡ μήτηρ αὐτῆς
ἀκούει· ἡ Δάφνη εἰς δένδρον μεταμορφοῖ.

ὁ Ἀπόλλων δυστυχὴς ἐστὶ καὶ κλαίει· τὴν Δάφνην οὐκ εὐρίσκει
ὅτι ἡ νύμφη δένδρον ἐστὶ· ἐκ τῶν φύλλων ὁ θεὸς στέφανον ποιεῖ·
τὸ ὄνομα τῷ δένδρῳ «δάφνη» ἐστὶ.

τὸ τόξον καὶ τὰ βέλη

γελαῖ

κλαίει

ὁ στέφανος

τὸ φύλλον

Ἡ ΕΥΡΩΠΗ

ἡ Εὐρώπη κόρη ἐστὶ· ἐν τῇ Φοινίκῃ οἰκεῖ. ἡ Εὐρώπη καλὴ ἐστὶ.
ὁ Ζεὺς θεὸς ἐστὶ· ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἰκεῖ. ὁ Ζεὺς ἰσχυρὸς θεὸς ἐστὶ.

ἡ Εὐρώπη ἐγγὺς τῆς θαλάσσης ἐστὶ· τὴν σφαῖραν ἔχει· σὺν ταῖς φιλαῖς παίζει. ἡ Εὐρώπη καὶ αἱ
φιλαὶ τὴν σφαῖραν παίζουνσιν.

ὁ Ζεὺς ἐκ τοῦ Ὀλύμπου τὴν γῆν βλέπει. ὁ θεὸς τὴν Εὐρώπην βλέπει καὶ αὐτὴν φιλεῖ. ἀλλὰ ὁ Ζεὺς θεὸς ἐστὶ καὶ ἡ Εὐρώπη ἄνθρωπος ἐστίν.

ὁ Ζεὺς ἐκ τοῦ Ὀλύμπου πρὸς τὴν γῆν καταβαίνει. ὁ θεὸς εἰς ταῦρον μεταμορφοῖ. ὁ ταῦρος λευκὸς ἐστὶ. ὁ ταῦρος ἐγγὺς τῆς θαλάσσης ἐστὶ.

ἡ Εὐρώπη τὸν ταῦρον βλέπει. ὁ ταῦρος καλὸς ἐστὶ. ἡ Εὐρώπη πρὸς τὸν ταῦρον βαίνει. ὁ ταῦρος ἡσυχος μένει. ἡ Εὐρώπη προσβαίνει καὶ ὁ ταῦρος ἡσυχος μένει.

ἡ Εὐρώπη ἐπὶ τοῦ ταύρου καθίζει. ὁ ταῦρος ταχέως βαίνει. αὐτὸς τρέχει. ὁ ταῦρος πρὸς τὴν θάλασσαν τρέχει. ὁ ταῦρος ἐπὶ τῆς θαλάσσης τρέχει. ὁ ταῦρος εἰς τὴν Κρήτην τρέχει. ὁ Ζεὺς τὴν Εὐρώπην ἀρπάζει. ὁ θεὸς τὴν καλὴν κόρην πρὸς τὴν Κρήτην φέρει.

ἐν τῇ Κρήτῃ ὁ Ζεὺς τὴν Εὐρώπην ἐρᾷ. ἡ Εὐρώπη εὐτυχὴς ἐστὶ. ὁ Ζεὺς εὐτυχὴς ἐστὶ.

Ο ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ἐν ταῖς Θηβαῖς ἐβασίλευον ὁ Λάιος καὶ ἡ Ἰοκάστη· τέκνον μὲν ἔσχον ἀλλὰ ὁ χρησμὸς δεινούς λόγους αὐτοῖς εἶπε· «τὸ παιδίον τὸν πατέρα ἀποκτείνει καὶ τὴν μητέρα γαμεῖ». ὁ Λάιος φοβούμενος τὸν χρησμὸν, πρῶτον τοὺς ποδᾶς τοῦ παιδίου τρυπᾶν ἐκέλευσε ὥστε βαίνειν καλῶς ἀδύνατον αὐτῷ εἶναι· μετὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς λείπειν τὸ παιδίον ἐν τῷ λόφῳ ἐκέλευσε· τὸ δὲ τέκνον τῷ ποιμένι παρέσχε καὶ ἐκέλευσε τὸ παιδίον ἀποφέρειν καὶ ἐν τῷ λόφῳ λείπειν.

ὁ ποιμὴν τὸ παιδίον εἰς τοὺς λόφους ἤνεγκε ἀλλὰ αὐτὸν ἀποκτείνειν οὐκ ἐδύνατο. ἐν τῷ λόφῳ φίλον τίνα ἤρε καὶ τὸ πρόβλημα αὐτῷ εἶπε. ὁ φίλος ἐν τῇ Κορίνθῳ ᾤκει· ἐκεῖ οἱ βασιλεῖς

δυστυχεῖς ἦσαν διότι ἀδύνατον αὐτοῖς τέκνα ἔχειν. ὁ ποιμὴν τὸ παιδίον τῷ φίλῳ πάρεσχε καὶ οὗτος εἰς τὴν Κόρινθον τὸ παιδίον ἤνεγκε. οἱ βασιλεῖς μάλα ἔχαιρον καὶ τὸ παιδίον ὥσπερ τέκνον τρέφειν ἐκέλευσαν.

ἐν τῇ Κορίνθῳ τὸ παιδίον μεγαλύνει ὥσπερ τέκνον τῶν βασιλέων. ἐν τῇ ἐορτῇ ἄνθρωπός τις πολλὰ ἔπινε καὶ ἔμυθε· ὁ ἄνθρωπος, μέθυσος ὢν, πολεμεῖν ἤθελε καὶ πολλὰ αἰσχροῦ τῷ τέκνῳ τῶν βασιλέων εἶπε· ὁ Οἰδίπους μάλα ὠργισε καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἐορτῆς ἐκβάλλειν ἤθελε· ὁ ἄνθρωπος αὐτῷ εἶπε· «σύ οὐκ εἶ τὸ τέκνον τῶν βασιλέων». πάντες ἐν τῇ ἐορτῇ ἐσίγησαν καὶ ὁ Οἰδίπους ἐκ τῆς ἐορτῆς τάχως ἐκέβη.

οὐδεὶς τὴν ἀλήθειαν λέγειν ἤθελε· γινώσκων ὁ Οἰδίπους πρὸς Δελφοὺς ἔβην. ἐκεῖ τὸν χρησμὸν πάλιν ἤκουσε· «τὸ παιδίον τὸν πατέρα ἀποκτείνει καὶ τὴν μητέρα γαμεῖ». δυστυχὴς ὢν ὁ Οἰδίπους πρὸς τὴν Κόρινθον βαίνειν οὐκ ἤθελε· τὸν πατέρα ἀποκτείνειν καὶ τὴν μητέρα γαμεῖν οὐκ ἤθελε.

ἐν τῇ ὁδῷ ἄνθρωπον ἤρε· ὁ ἄνθρωπος ἰσχυρὸς ἦν καὶ μέλαν ἱμάτιον ἔφερε. οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ Λάιος ἦν ἀλλὰ ὁ Οἰδίπους ἠγνόησε· ὁ ἄνθρωπος αὐτῷ εἶδε καὶ αἰσχροῦ εἶπε· ὁ Οἰδίπους μάλα ὠργισε καὶ αὐτὸν ἐβλαψε· οἱ ἄνθρωποι ἐπολέμουν καὶ ὁ Οἰδίπους τὸν Λάιον ἀπέκτεινε.

ὁ Οἰδίπους εἰς τὰς Θήβας ἦλθε· ἀπὸ τοῦ χρησμοῦ φεύγων πρὸς τὴν Κόρινθον βαίνειν οὐκ ἤθελε· ἐν ταῖς Θηβαῖς δεινὸν καὶ φανταστικὸν ζῶον ἦν· ἡ Σφίγξ. ἡ Σφίγξ εἶχε πρόσωπον μὲν

γυναικός, στέρνον δὲ καὶ πόδας καὶ οὐρὰν λέοντος καὶ πτερὰ ὄρνιθος. ἀνθρώπους ἤσθιε ἢ Σφίγξ ἂν τὸ αἰνίγμα οὐκ ἔλυσαν. τὸ αἰνίγμα ἦν· «τί μὲν πρῶτ' τετάρας πόδας, ἔπειτα δὲ μεσημβρία δύο πόδας καὶ νυκτὸς τρεῖς πόδας ἔχει;». ὁ Οἰδίπους τὸ αἰνίγμα ἔλυσε καὶ τὸ ζῶον ἀπὸ τοῦ λόφου ἔρριψε καὶ ἀπέθανε.

ἐν ταῖς Θηβαῖς ὁ δῆμος τὸν Οἰδίπουν ἔχαιρον καὶ βασιλεὺς ἐγένετο. τὴν Ἰοκάστην ἔγαμει καὶ τέτταρα τέκνα ἔσχον.

ἀλλὰ ἡ νόσος πολλοὺς ἀνθρώπους ἀπέκτεινε καὶ ὁ βασιλεὺς ἄγγελον πρὸς Δέλφους ἔπεμψε. ὁ χρησμὸς πάλιν εἶπε· «τὸ παιδίον τὸν πατέρα ἀποκτείνει καὶ τὴν μητέρα γαμεῖ». ὁ Οἰδίπους οὐδὲν κατέλαβε καὶ τὸν μάντιν τὸν Τειρέσιας ἠρώτησε. ὁ Τειρέσιας πρῶτον φόβον ἔχων οὐδὲν ἔλεγε. ὁ Οἰδίπους πάλιν ἠρώτησε καὶ ὁ μάντις τὴν ἀλήθειαν εἶπε· «σὺ, ὦ βασιλεῦ, τὸν πατέρα ἀπέκτεινες καὶ τὴν μητέρα ἔγαμεῖς. σὺ, ὦ βασιλεῦ, εἶ τὸ αἷτιον τῆς νόσου».

ἡ Ἰοκάστη φόβον ἔχουσα ἑαυτὴν ἀπέκτεινε· ὁ Οἰδίπους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκέβαλε καὶ τυφλὸς ἐγίνετο.

Η ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ

ὁ Ζεὺς ἔχει ἀδελφούς τε καὶ ἀδελφάς. ὁ Ἄιδης καὶ ὁ Ποσειδῶν ἀδελφοὶ τοῦ Διὸς εἴσι. ἡ Ἥρα, ἡ Δημήτηρ καὶ ἡ Ἑστία αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Διὸς εἴσιν. ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἱ θεοὶ οἰκοῦσιν ἀλλὰ οὐ πάντες· ὁ Ἄιδης ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οὐκ οἰκεῖ ἀλλὰ κάτω οἰκεῖ, ἐν Αἰδοῦ οἰκεῖ. ὁ Ἄιδης θεὸς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ κάτω κόσμου ἐστι.

ἡ Περσεφόνη καλὴ κόρη ἐστὶ. ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Δημήτηρ ἐστὶ, ἡ θεὰ τοῦ ἀγροῦ καὶ τῆς γεωργίας ἐστὶ. ὁ πατὴρ τῆς Περσεφόνης ὁ Ζεὺς ἐστὶ, ὅς μέγιστος θεὸς ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ἐστὶ· ἡ μὲν Περσεφόνη, ἀθάνατος κόρη, τέκνον τῶν θεῶν ἐστὶ, ἄνθρωπος δὲ οὐκ ἐστὶ.

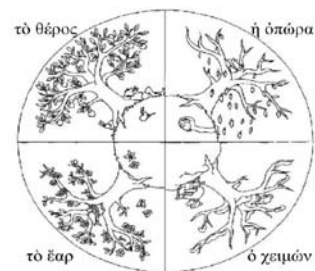
ἡ Περσεφόνη σὺν φιλαῖς ἐν τῷ ἀγρῷ παίζει· αὐταὶ ἄνθη λαμβάνουσι· ἡ κόρη μάκαιρα ἐστὶ.

ὁ Ἄιδης τὴν Περσεφόνην καὶ τὰς φίλας βλέπει· τὴν κόρην φιλεῖ καὶ αὐτὴν ἀρπάζει· ὁ θεὸς ἐκ τῆς γῆς ἐκβαίνει καὶ τὴν κόρην εἰς Αἶδην φέρει· ἀλλὰ ἡ μήτηρ τοῦτο ἀγνοεῖ.

ἡ Δημήτηρ τὴν κόρην ζητεῖ· περὶ τῶν ἀγρῶν βαίνει, ἐπὶ τῶν λόφων βαίνει, ἐγγὺς τῆς θαλάσσης βαίνει, ἀλλὰ αὐτὴν οὐκ εὐρίσκει· ἡ θεὰ μάλα δυστυχὴς ἐστὶ καὶ ἡ γῆ καρποὺς οὐ παρέχει· σιτία οὐκ ἐστὶ, οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι ὀργίζουσι.

ὁ Ἥλιος πάντα βλέπει καὶ λέγει ποῦ ἡ κόρη ἐστὶ. ὁ Ζεὺς κελεύει· «τὴν Περσεφόνην ἐπὶ τῆς γῆς ἕξ μῆνες μένει καὶ ἐν Αἰδὶ ἕξ μῆνες».

ἐπεὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἡ κόρη μένει, ἡ Δημήτηρ μάκαιρα ἐστὶ, ἡ γῆ καρποὺς παρέχει καὶ τὸ ἔαρ ἢ τὸ θέρος ἐστί· εἰ κάτω ἡ κόρη μένει, ἡ ὁπώρα ἢ ὁ χειμὼν ἐστίν.

COMO ESCRIBIR EN GREGO NO ORDENADOR (EUCLIDES GP)

Hai moitas formas de escribir en grego no ordenador. Nun principio comezouse usando diferentes tipos de letra (graeca, greek, sgreek...) que se instalaban nas Fontes do sistema operativo do ordenador. Con este sistema pódese escribir comodamente en programas de procesamento de textos (word) e mesmo outros que permitan a elección dunha fonte (power point, corel...), pero non permite usar este tipo de escritura na web, onde non podemos elixir a fonte.

Actualmente creáronse controladores de teclado cos se pode escribir facilmente en grego antigo (grego politónico) usando fontes unicode (fontes estándar). Estas fontes unicode poden visualizarse en calquera ordenador, independentement do software que se teña instalado, pero para poder escribir con elas cómodamente é necesaria a instalación dun controlador de teclado.

Hai diferentes controladores para escribir en grego: Sybilla, Euclides... que se poden descargar gratuitamente en internet e instalar no noso PC. Para descargar Euclides buscar en <http://www.ub.es/filologiagrega/electra/euclides/esp/index.htm> e seguir as instrucións para instalar. De contado veremos este icono na nosa barra de ferramentas. Cando o abramos por primeira vez, á nosa dereita aparecerá o icono , que activaremos seguindo as instrucións do seguinte cadro e comezaremos a escribir:

Activar / desactivar Euclides GP: AltGr + espacio			
Letra grega	Tecla	Signos ortográficos e de puntuación	Tecla
α A	A	Acento agudo ´	´
β B	B	Acento grave `	`
γ Γ	G	Acento circumflexo ˘	ñ
δ Δ	D	Espíritu áspero ´	<
ε E	E	Espíritu suave ´	>
ζ Z	Z	Iota subscrita α, η, ω	Alt Gr+ i
η H	H	Diérese ˝	˝
θ Θ	Q	Apóstrofo ´	´
ι I	I	Punto alto ·	:
κ K	K	Punto baixo .	.
λ Λ	L	Signo de interrogación ;	; ?
μ M	M		
ν N	N		
ξ Ξ	X		
ο O	O		
π Π	P		
ρ Ρ	R		
σ Σ	S		
-ς	J		
τ Τ	T		
υ Υ	U		
φ Φ	F		
χ Χ	C		
ψ Ψ	Y		
ω Ω	W		

Artigo, introducción ás declinacións

1. Pon o artigo aos seguintes substantivos, fixándote na súa terminación ou desinencia

___μαχή, ___σοφίων, ___λόγοις, ___ἔργα, ___ἵπποι, ___ἄνθρωποις, ___βιβλίου, ___ποταμῶ, ___θάλασσης, ___τέχναι, ___λόγον, ___ἀρχή, ___δόξη, ___κεφαλὴν, ___δέσποιναις, ___στρατιῶτων, ___μοῦσαι, ___δούλη, ___ἔκνα, ___ἀδελφῆς, ___ἀδελφόν, ___παιδίω, ___ἀγροῖς, ___χωρίων, ___τόπους, ___γεωργοί, ___Ἑλένην, ___οἰκίας, ___χώραι, ___τοπῶν, ___Θρασύλλου, ___ψυχᾷς, ___Εὐριδίκη, ___πλάω, ___κυβερνήτου, ___ψόφον, ___ῥαψωδού, ___θάλατται, ___Ἀφροδίτη, ___θεοῖς, ___βιβλία, ___ἀγοραί

2. Completa o enunciado dos seguintes substantivos poñendo o xenitivo. Ten en conta o seu xénero e que son todos da 1ª declinación. Engade tamén o seu significado.

ἡ δόξα, ___:

ὁ ποιητής, ___:

ἡ ἀλήθεια, ___:

ἡ κεφαλὴ, ___:

ἡ ἀμβροσία, ___:

ἡ θάλασσα, ___:

ἡ δέσποινα, ___:

ὁ δέσποτης, ___:

ἡ ἐκκλησία, ___:

ἡ δούλη, ___:

ὁ νεανίας, ___:

ἡ ζωή, ___:

ἡ ἀσφάλεια, ___:

ὁ στρατιώτης, ___:

ἡ καρδιά, ___:

ἡ ἀπορία, ___:

ἡ μοῦσα, ___:

ὁ Προτάγορας, ___:

ἡ ἐλαία, ___:

ἡ οἰκία, ___:

ὁ κυβερνήτης, ___:

ἡ Ἑλήνη, ___:

ἡ χώρα, ___:

ἡ ἀγορά, ___:

ἡ ψυχὴ, ___:

αἱ Ἀθηναί___:

do libro Grego 1/2, J. M. Bértolo & M. de Cal, ed. Baía

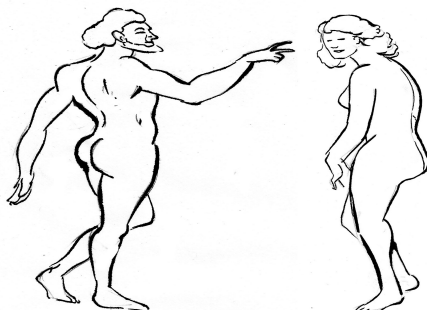

ὁ

ἡ

τό

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ἐστί(ν) / εἰσί(ν)

A - Ὁ Διόνυσος θεός ἐστιν. Καὶ ὁ Κρόνος θεός ἐστιν.
Ὁ Διόνυσος καὶ ὁ Κρόνος δύο θεοὶ εἰσιν.

- Ἄρα καὶ ὁ Οὐρανὸς θεός ἐστιν;

- Ἔστι γὰρ οὖν. Ὁ Οὐρανός, ὁ Κρόνος καὶ ὁ Διόνυσος τρεῖς θεοὶ εἰσιν.

- Ἄρα καὶ ὁ Ἀλέξανδρος θεός ἐστιν;

- Οὐ γὰρ οὖν. Ὁ Ἀλέξανδρος οὐ θεός, ἀλλ' ἄνθρωπός ἐστιν. Ὁ γὰρ Ἀλέξανδρος στρατηγός ἐστιν.

- Ἄρα καὶ ὁ Ὅμηρος ἄνθρωπός ἐστιν;

- Ναί, καὶ ὁ Ὅμηρος ἄνθρωπός ἐστιν. Ὁ Ὅμηρος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος δύο ἄνθρωποι εἰσιν.

- Ἔστι καὶ ὁ Ὅμηρος στρατηγός;

- Οὐδαμῶς, ὁ Ὅμηρος οὐ στρατηγός, ἀλλὰ ῥαψωδός ἐστιν.

ἔστι γὰρ οὖν = ναί

οὐ γὰρ οὖν = οὐδαμῶς

1

δύο, τρεῖς

θεός

θεοί

θεά

θεαί

ἄνθρωπος

ἄνθρωποι

ὁ Οὐρανός

ὁ Κρόνος

ὁ Διόνυσος

ὁ Ἀλέξανδρος

ὁ Ὅμηρος

- Ἡ Ἀθηνά θεά ἐστίν. Καί ἡ Ἀφροδίτη θεά ἐστίν.
Ἡ Ἀθηνά καί ἡ Ἀφροδίτη δύο θεαί εἰσιν.

- Ἄρα καί ἡ Ἄρτεμις θεά ἐστίν;

- Ἔστι γάρ οὖν. Ἡ Ἀθηνά, ἡ Ἀφροδίτη καί ἡ Ἄρτεμις τρεῖς θεαί εἰσιν.

- Ἄρα καί ἡ Ἀσπασία θεά ἐστίν;

- Οὐ γάρ οὖν. Ἡ Ἀσπασία οὐ θεά, ἀλλ' ἄνθρωπός ἐστιν.

- Ἄρα καί ἡ Πηνελόπη ἄνθρωπός ἐστίν;

- Ναί, καί ἡ Ἀσπασία ἄνθρωπός ἐστίν.

- Ἔστι καί ἡ Ἀσπασία στρατηγός;

- Οὐδαμῶς!

- Διὰ τί ἡ Ἀσπασία στρατηγός οὐκ ἐστίν;

- Διότι ἀνὴρ οὐκ ἐστίν, ἀλλὰ γυνή.

- Ἄρα καί ἡ Πηνελόπη γυνή ἐστίν;

- Ναί, ἡ μὲν Ἀσπασία καί ἡ Πηνελόπη δύο γυναῖκες εἰσιν. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος καί ὁ Ὅμηρος δύο ἄνδρες εἰσιν.

B - Ὁ Ὅμηρος θνητός ἐστίν. Θεὸς γάρ οὐκ ἐστίν, ἀλλ' ἄνθρωπος. Καί ὁ Ἀλέξανδρος ἄνθρωπος θνητός ἐστίν. Ὁ οὖν Ὅμηρος καί ὁ Ἀλέξανδρος θνητοί εἰσιν. Θεοὶ γάρ οὐκ εἰσιν, ἀλλ' ἄνθρωποι.

- Ἄρα καί ἡ Ἀσπασία θνητή ἐστίν;

- Ἔστι γάρ οὖν. Ἡ γὰρ Ἀσπασία θεὰ οὐκ ἐστίν, ἀλλὰ γυνή. Καί ἡ Πηνελόπη θνητή ἐστίν. Ἡ οὖν Ἀσπασία καί ἡ Πηνελόπη θνηταί εἰσιν.

- Ἄρα καί ὁ Κρόνος θνητός ἐστίν;

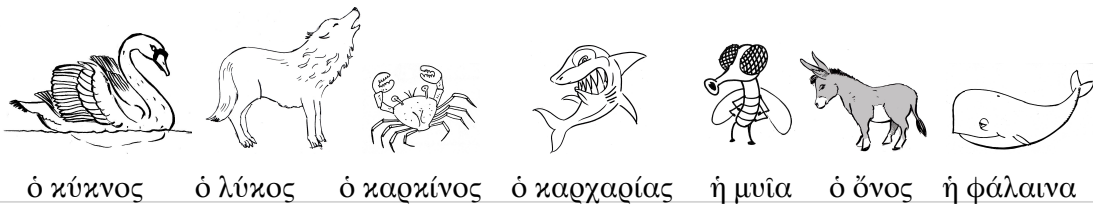

— Διὰ τί ;
— Διότι...

(μέν) ... δέ

θνητός ↔ ἀθάνατος

- Οὐδαμῶς! Θεός γὰρ ἐστὶν καὶ ἀθάνατος.
- Ἄρα καὶ ὁ Διόνυσος ἀθάνατός ἐστιν;
- Ναί, καὶ ὁ Διόνυσος ἀθάνατος θεός ἐστιν. Ὁ οὖν Διόνυσος καὶ ὁ Κρόνος ἀθάνατοί εἰσιν, διότι ἄνθρωποι οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ θεοί.
- Ἄρα καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἀθάνατός ἐστιν;
- Ναί, ἡ Ἀθηνᾶ ἀθάνατός ἐστιν. Καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἀθάνατός ἐστιν. Οἱ μὲν οὖν ἄνθρωποι θνητοί εἰσιν. Οἱ δὲ θεοὶ ἀθάνατοι.

- Γ**
- Καὶ τὰ ζῷα θνητά ἐστὶν.
 - Τί ἐστὶ τὰ ζῷα;
 - Ὁ κύκνος ζῷόν ἐστιν.
 - Ἄρα καὶ ὁ λύκος ζῷόν ἐστιν;
 - Ἔστι γὰρ οὖν. Ὁ οὖν κύκνος καὶ ὁ λύκος δύο ζῷα ἐστὶν. Τὰ ζῷα οὐκ ὀλίγα, ἀλλὰ πολλὰ ἐστὶν, τὰ μὲν μικρά, τὰ δὲ μεγάλα. Ἡ μῦα καὶ ὁ καρκίνος μικρὰ ζῷα ἐστὶν. Ἡ δὲ φάλαινα καὶ ὁ κροκόδειλος μεγάλα. Καὶ τὰ μὲν ζῷα ἤρεμά ἐστὶν, ὥσπερ ὄνος καὶ βοῦς, τὰ δὲ ἄγρια, ὥσπερ λέων καὶ λύκος.

Τὰ μὲν ζῷα θαλάσσιά ἐστὶν, ὥσπερ δελφίς, καρχαρία καὶ φάλαινα. Τὰ δὲ πτηνά, ὥσπερ μῦα, κύκνος καὶ ἄλλαι ὄρνιθες, καὶ τὰ δὲ πεζά, ὥσπερ ἄνθρωπος, ἵππος, λύκος, κροκόδειλος, κτλ.

- Ἄρα καὶ ὁ ἄνθρωπος ζῷόν ἐστιν;
- Ναί, ὁ ἄνθρωπος πολιτικὸν ζῷόν ἐστιν, ὥσπερ λέγει ὁ Ἀριστοτέλης.
- Ἔστι δὲ ὁ ἄνθρωπος ἤρεμον ζῷον ἢ ἄγριον; Οἱ μὲν ἄνθρωποι ἤρεμοί εἰσιν, οἱ δὲ ἄγριοι.

τὸ ζῷον ἐστὶν
τὰ ζῷα ἐστὶν

ὀλίγα ↔ πολλὰ
μικρὰ ↔ μεγάλα

ὥσπερ ≈

ἤρεμος ↔ ἄγριος

κ(αὶ) τ(ὰ) λ(οιπά)

- Τί δ' ἐστὶν ὁ Χείρων;
- Ὁ Χείρων οὔτε ζῶον οὔτε ἄνθρωπός ἐστιν, ἀλλὰ θηρίον.
- Τί δ' ἐστὶ θηρίον;
- Τὰ θηρία μυθολογικὰ ζῷα ἐστὶν, ὥσπερ ὁ κένταυρος Χείρων, τὸ μὲν ἥμισυ ἄνθρωπος, τὸ δ' ἥμισυ ἵππος.
- Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα μυθολογικὰ ζῷα;
- Ἔστι γὰρ οὖν. Τὰ ἐλληνικὰ μυθολογικὰ ζῷα πολλά ἐστὶν, τὰ μὲν ἥρεμα, τὰ δὲ ἄγρια, τὰ μὲν καλὰ καὶ τὰ δὲ κακά. Ὁ Χείρων καὶ ὁ Πήγασος ἥρεμα καὶ καλὰ θηρία ἐστὶν.
- Ἄρα καὶ ὁ Μινώταυρος θηρίον ἐστίν;
- Ναί, καὶ ὁ Μινώταυρος θηρίον ἐστίν, τὸ μὲν ἥμισυ ἄνθρωπος, τὸ δ' ἥμισυ ταῦρος. Ὁ δὲ Μινώταυρος οὐκ ἥρεμον, ἀλλ' ἄγριον θηρίον ἐστίν. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα ἄγρια καὶ κακά θηρία, ὥσπερ ἡ Μέδουσα, ὁ Κέρβερος, ἡ Ὑδρα καὶ αἱ Ἄρπυιαι.

οὔτε ... οὔτε

τὸ ἥμισυ· 1/2
ἀλλά ≠ ἄλλα
καλός ↔ κακός

Γραμματική

ΓΕΝΟΣ

- Γένος ἀρσενικόν· Ὅμηρος, ἄνθρωπος, ἀνὴρ, θνητός.
Γένος θηλυκόν· Ἀσπασία, Πηνελόπη, γυνή, θνητή.
Γένος οὐδέτερον· θηρίον, ζῶον, θνητόν.

ΑΡΙΘΜΟΣ

Ἑνικός ἀριθμός· *ἄνθρωπος, θεά, ζῶον.*

Πληθυντικός ἀριθμός· *ἄνθρωποι, θεαί, ζῶα.*

ΑΡΘΡΟΝ

Ἑνικός ἀριθμός· *ὁ* (γένος ἀρσενικόν),

ἡ (γένος θηλυκόν),

τὸ (γένος οὐδέτερον).

Πληθυντικός ἀριθμός· *οἱ* (γένος ἀρσενικόν),

αἱ (γένος θηλυκόν),

τά (γένος οὐδέτερον).

ΡΗΜΑ

ἐστίν, λέγει (ἐνικός ἀριθμός),

εἰσίν (πληθυντικός ἀριθμός)

ΕΠΙΘΕΤΑ

θνητός, θνητή, θνητόν (γένος ἀρσενικόν, θηλυκόν καὶ οὐδέτερον).

ἀθάνατος, ἀθάνατον (γένος ἀρσενικόν/θηλυκόν καὶ οὐδέτερον)

Παραδείγματα·

Γένος ἀρσενικόν

ἐνικός ἀριθ. *Ὁ θεὸς καλὸς καὶ ἀθάνατός ἐστιν*

πληθ. ἀριθ. *Οἱ θεοὶ καλοὶ καὶ ἀθάνατοὶ εἰσιν*

Γένος θηλυκόν

ἐνικός ἀριθ. *Ἡ θεὰ καλὴ καὶ ἀθάνατός ἐστιν*

πληθ. ἀριθ. *Αἱ θεαὶ καλαὶ καὶ ἀθάνατοὶ εἰσιν*

Γένος οὐδέτερον

ἐνικός ἀριθ. *Τὸ ζῶον καλὸν καὶ θνητόν ἐστιν*

πληθ. ἀριθ. *Τὰ ζῶα καλὰ καὶ θνητά ἐστιν*

Άσκησης Α

Τί γένος ἐστίν;

1. ἡ λύρα	6. ὁ φιλόσοφος
2. ἡ ἀρμονία	7. ὁ χρόνος
3. τὸ θέατρον	8. τὸ σῶμα
4. ἡ Ἀφροδίτη	9. ἡ μέθοδος
5. ὁ πλανήτης	10. ὁ Χείρων

Άσκησης Β

Τίς ἀριθμός ἐστιν ;

1. οἱ ἄνθρωποι	6. ἡ λύρα
2. ὁ φιλόσοφος	7. τὰ βιβλία
3. ἡ ἀρμονία	8. αἱ θεαί
4. τὸ ἄστρον	9. τὰ σώματα
5. οἱ πλανήται	10. Αἱ Ἀθῆναι

Άσκησης Γ

Τί ἄρθρον ;

1. __ ἀνὴρ	11. __ θεοί
2. __ γυνή	12. __ κύκνος
3. __ θέατρον	13. __ φάλαινα
4. __ ἄνθρωποι	14. __ φιλόσοφος
5. __ λύρα	15. __ Μινώταυρος
6. __ στρατηγός	16. __ ἄστρο
7. __ Διόνυσος	17. __ ἀρμονία
8. __ Ἀφροδίτη	18. __ θεαί
9. __ Τροία	19. __ χρόνος
10. __ εὐαγγέλιον	20. __ φάρμακον

Άσκησις Δ

Τί ῥήμα ;

ἐστιν / εἰσίν

1. ὁ Ζεὺς θεός _____
2. ὁ Ζεὺς ἄνθρωπος οὐκ _____
3. ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Διόνυσος δύο θεοί _____
4. Ἡ Ἀθηνᾶ θεά _____
5. Ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ὁ Διόνυσος δύο θεοί _____
6. Ἡ φάλαινα ζῷον _____
7. Οἱ θεοὶ καλοὶ καὶ ἀθάνατοί _____
8. Αἱ θεαὶ καλαὶ καὶ ἀθάνατοί _____
9. Τὰ ζῶα οὐκ ὀλίγα, ἀλλὰ πολλὰ _____
10. Τὰ θηρία μυθολογικὰ ζῶα _____

Άσκησις Ε

Τί ἐπίθετον ;

*καλός, καλή, καλόν**θνητός, θνητή, θνητόν**ἀθάνατος, ἀθάνατον*

1. Οἱ θεοὶ κ_____ καὶ ἀ_____ εἰσιν.
2. Αἱ θεαὶ κ_____ καὶ ἀ_____ εἰσίν.
3. Ὁ θεὸς κ_____ καὶ ἀ_____ ἐστιν
4. Ἡ θεὰ κ_____ καὶ ἀ_____ ἐστιν
5. Τὸ ζῷον κ_____ καὶ θ_____ ἐστιν
6. Τὰ ζῶα κ_____ καὶ θ_____ ἐστιν
7. Ὁ Διόνυσος οὐ θ_____, ἀλλ' ἀ_____ ἐστιν
8. Οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες θ_____ εἰσιν
9. Ὁ Χείρων καὶ ὁ Πήγασος κ_____ θηρία ἐστίν

Άσκησης Ζ

Ὁ Ὅμηρος ἀν_____ ἐσ____. Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἀν_____ ἐσ____.
 Ὁ Ὅμηρος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος δύο ἄνδ_____ εἰσίν. Ὁ Ὅμηρος
 οὐκ ἀθάνατ____, ἀλλὰ θνητ____ ἐσ____. Ὁ γὰρ Ὅμηρος
 ἄνθρωπ_____ ἐστίν. Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος θνητ____ ἐσ____, διότι
 ἄνθρωπ_____ ἐστίν. Ὁ οὖν Ὅμηρος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος οὐκ
 ἀθάνατ____, ἀλλὰ θνητ____ εἰ____. Ἄνθρωπ_____ γὰρ εἰσίν. Ὁ
 δὲ Διόνυσος οὐκ
 ἄνθρωπ_____, ἀλλὰ θε_____ ἐ____. Καὶ ὁ Χρόνος θε_____ ἐσ____.
 Ὁ Διόνυσος καὶ ὁ Κρόνος δύο θε_____ εἰ____.
 ἄνθρωπος, ἀν_____, ἀθάνατ_____ ἐνικὸς ἀριθμὸς ἐσ____.
 ἄνθρωπ_____, ἄνδρ_____, ἀθάνατ_____ πληθυντικὸς ἀριθμὸς
 ἐστίν.

Ἡ Ἀσπασία οὐκ ἀν_____, ἀλλὰ γυν_____ ἐσ____. Ἡ Ἀσπασία
 θνητ_____ ἐσ____. Καὶ ἡ Πηνελόπη οὐκ ἀθάνατ_____ ἐσ____, ἀλλὰ
 θνητ_____ γυν_____. Ἡ Ἀσπασία καὶ ἡ Πηνελόπη δύο γυναῖκ_____ εἰσίν.
 Καὶ οἱ δύο οὐκ ἀθάνατ_____ εἰ____, ἀλλὰ θνητ_____. Ἡ δὲ
 Ἀφροδίτη οὐ γυν_____, ἀλλὰ θε_____ ἐστίν. Καὶ ἡ Ἀθηνᾶ θε_____ ἐστίν.
 Ἡ οὖν Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἀθηνᾶ δύο θε_____ εἰσίν.
 γυν_____, θε_____, θνητ_____, ἀθάνατ_____ καὶ ἐλληνικ_____ θηλυκὸν
 γένος ἐστίν. Καὶ γυναῖκ_____, θε_____, ἐλληνικ_____, θνητ_____,
 ἀθάνατ_____ θηλυκὸν γένος ἐστίν, ἀλλὰ πληθυντικὸς ἀριθμὸς.

Ὁ λύκος ζῷ_____ ἐστίν. Καὶ ἡ μυῖα ζῷ_____ ἐστίν. Τὰ ζῷ_____ οὐκ
 ὀλίγ_____, ἀλλὰ πολλ_____ ἐστίν, τὰ μὲν ἥρεμ_____, τὰ δὲ ἄγρι_____. Ὁ
 Μινώταυρος οὐ ζῷ_____, ἀλλὰ θηρί_____ ἐστίν. Καὶ ὁ Πήγασος
 θηρί_____ ἐστίν. Ὁ μὲν Μινώταυρος ἄγρι_____ θηρί_____ ἐστίν, ὁ δὲ
 Πήγασος ἥρεμ_____.
 ζῷ_____, θηρί_____, μικρ_____, ἄγρι_____ καὶ ἥρεμ_____ οὐδέτερον
 γένος ἐστίν. Καὶ ζῷ_____, θηρί_____, μικρ_____, ἄγρι_____ καὶ ἥρεμ_____ οὐδέτερον
 γένος ἐστίν, ἀλλὰ πληθυντικὸς ἀριθμὸς.

Άσκησις Η

1. Ὁ Διόνυσος _____ ἐστίν.
2. Ὁ Ἀλέξανδρος _____ ἐστίν.
3. Ὁ Ἀλέξανδρος οὐ θεός, ἀλλ' _____ ἐστίν.
4. Ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἀθάνατος, ἀλλὰ _____ ἐστίν.
5. Ὁ Ἀλέξανδρος οὐκ _____, ἀλλὰ θνητός ἐστίν.
6. Ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή _____ εἰσιν.
7. Ἡ Ἀφροδίτη _____ ἐστίν.
8. Ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἀθηνᾶ δύο _____ εἰσίν.
9. Ἡ Ἀσπασία _____ θνητή _____.
10. _____ Πήγασος _____ καὶ _____ ζῶν ἐστίν.
11. _____ ἄνθρωποι πολλοὶ εἰσιν.
12. _____ Πηνελόπη οὐ στρατηγός ἐστίν.
13. _____ γυναῖκες οὐ στρατηγοὶ εἰσιν.
14. _____ θηρίον μέγαλον ἐστίν.
15. _____ θηρία μυθολογικὰ _____ ἐστίν.
16. _____ ζῶα οὐκ _____, ἀλλὰ πολλὰ ἐστίν.
17. Ὁ ἄνθρωπος _____ ἐστίν. Οἱ δὲ θεοὶ _____.
18. Ὁ Ὅμηρος οὐ _____, ἀλλ' ἀνὴρ ἐστίν. Ὁ Ὅμηρος _____ ὁ Ἀλέξανδρος δύο _____ εἰσιν.
19. Ἡ Ἀσπασία οὐ _____, ἀλλὰ γυνή ἐστίν.
20. Οἱ ἄνδρες καὶ αἱ _____ οὐκ ἀθάνατοὶ εἰσιν.
21. Τὰ _____ πολλὰ ἐστίν, τὰ _____ μεγάλα, τὰ _____ μικρά.
22. Καὶ τὰ ζῶα θνητά _____.
23. _____ ἐστίν ὁ Κρόνος;
24. _____ ὁ Ὅμηρος ἀθάνατος οὐκ ἐστίν; _____ οὐ θεός, ἀλλ' ἄνθρωπος _____.

Λέξεις

ὁ ἢ τό / οἱ αἱ τά
 ἄνθρωπος
 θεός, θεά
 γυνή / γυναῖκες
 ἀνὴρ / ἄνδρες
 ζῶον / ζῶα

ὀλίγος, -η, -ον
 ἥρεμος, -η, -ον
 ἄγριος, -α, -ον
 θνητός, -ή, -όν
 καλός, -ή, -όν
 κακός, -ή, -όν
 ἀθάνατος, -ον

ἐστίν / εἰσίν

μέν ... δέ
 ναί
 οὐν
 οὐ(κ) ... ἀλλά
 οὔτε ... οὔτε
 διότι
 γάρ
 ὥστε
 τίς;
 Διὰ τί;
 Ἄρα;
 καί
 δύο
 τρεῖς

25. Ὁ λύκος οὐκ _____, ἀλλ' _____ ζῷον ἐστίν.
26. Τὰ _____ μυθολογικά ζῷα ἐστίν.
27. Ὁ Ὅμηρος, ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ἡ Ἀσπασία _____ ἄνθρωποι εἰσιν.
28. Τὰ θηρία οὐκ _____, ἀλλὰ πολλὰ ἐστίν, τὰ μὲν θνητά, τὰ δὲ ἀθάνατα.
29. Ἡ Πηνελόπη καὶ ἡ Ἀσπασία _____ γυναῖκες εἰσιν.
30. Ὁ Μινώταυρος _____ θηρίον ἐστίν.
31. _____ καὶ _____ ἀριθμοὶ εἰσιν.
32. Ὁ Ὅμηρος _____ στρατηγός, _____ ῥαψωδός ἐστίν.
33. Ὁ Διόνυσος _____ στρατηγός, _____ ῥαψωδός ἐστίν. Θεός _____ ἐστίν.
34. _____ καὶ ὁ Μινώταυρος θηρίον ἐστίν;
35. _____, ὁ Μινώταυρος θηρίον ἐστίν.
36. Ἔστι οὖν καὶ ἡ Πηνελόπη στρατηγός; Οὐ γὰρ _____
37. Τὰ ζῷα πολλὰ ἐστίν, τὰ μὲν ἥρεμα, _____ ὄνος καὶ βοῦς, τὰ δὲ ἄγρια, _____ λέων καὶ λύκος.

Ἄσκησις Θ

Ὁ Διόνυσος καὶ ὁ Ἥφαιστος ἑλληνικοὶ θεοὶ εἰσιν Ἡ Ἀθηνᾶ θεὰ ἐστίν Καὶ ἡ Ἥρα καὶ ἡ Ἀφροδίτη θεαὶ εἰσιν Ἡ δὲ Μελπομένη μοῦσα ἐστίν Καὶ ἡ Καλλιόπη ἡ Οὐρανία καὶ ἡ Εὐτέρη ἑλληνικαὶ μοῦσαι εἰσιν Ὁ Πυθαγόρας οὐ θεός ἐστίν Ὁ νηϊστής μὲν ἄνθρωπος ἐστίν καλὸς δὲ φιλόσοφος καὶ μαθηματικός Τὰ ζῷα πολλὰ ἐστίν τὰ μὲν μικρὰ ὥσπερ μυῖα καὶ καρκίνος τὰ δὲ μεγάλα ὥσπερ καρχαρία καὶ ἔλεφας καὶ τὰ μὲν θηλάσσια ὥσπερ καρχαρία καὶ δελφίς καὶ τὰ δὲ πεζὰ ὥσπερ κροκοδείλος καὶ τίγρις καὶ τὰ μὲν ἥρεμα ὥσπερ βοῦς καὶ ὄνος καὶ τὰ δὲ ἄγρια ὥσπερ λέων καὶ ὕαινα Ὁ Μινώταυρος θηρίον ἐστίν τὸ μὲν ἥμισυ ἄνθρωπος τὸ δ' ἥμισυ ταῦρος

Ὁ Διόνυσος _____

Ἀσκησις I

1. Τίς ἐστὶν ὁ Ὅμηρος;

2. Ἄρα ἡ Ἀσπασία ἀνὴρ ἐστὶν;

3. Τίς ἐστὶν ὁ Διόνυσος;

4. Διὰ τί ὁ Κρόνος ἀθάνατός ἐστιν;

5. Ἡ Ἀφροδίτη ἀθάνατος ἢ θνητὴ ἐστὶν ;

6. Ὁ καρκίνος μικρὸν ζῷον ἐστίν;

7. Ἄρα ὁ λύκος ἥρεμον ζῷον ἐστίν ;

8. Τί ἐστίν ὁ Μινώταυρος;

9. Οἱ ἄνθρωποι ἥρεμοι ἢ ἄγριοι εἰσίν;

10. Τί λέγει ὁ Ἀριστοτέλης;

11. Τί ἐστίν ὁ Πήγασος;

O ΑΝΘΡΩΠΟΣ. Exercicios de etimoloxía (Adaptación de Elena Cano & Santi Carbonell)

ὁ ἄνθρωπος, τοῦ ἀνθρώπου

- “Metade home metade lobo? é definición de ...
- Que acostuman comer os que practican a antropofaxia?
- A Prometeo definíase como filántropo; por que?
- Que lles ocorre aos misántropos?
- A que nos referimos cando dicimos que os deuses gregos son antropomórficos?
- Dise que a cultura grega da época clásica era antropocéntrica porque ...
- Que estuda a antroponimia?

PISTAS

λύκος = lobo, ἔφαγον= comín , φίλος= amigo, o que ama,
μίσος= odio, μορφή= forma

ὁ θεός, τοῦ θεοῦ

- As persoas que negan a existencia de deus son...
- Que disciplina estuda todo o relacionado con deus?
- A teogonía é a parte da mitoloxía dedicada a explicar ...
- Nunha concepción teocrática do poder os gobernantes xustificáanse dicindo que o seu poder emana de....

- Cal é o concepto da divindade nunha relixión panteísta?
- Que diferenza hai entre monoteísmo e politeísmo?
- Onde estamos se visitamos un panteón? Que outro significado pode ter a palabra panteón?

PISTAS

γόνος = nacemento μόνον= único πολύ = varios, moito πᾶν = todo

ὁ ἀνὴρ, τοῦ ἀνδρός

- Que parte da casa era o androceo?
- En que consistía a poliandria?
- Que síntomas experimenta quen padece de andropausia?
- Coñeces algún mito no que alguén mostre androfobia?
- A que se parece un androide?
- Para que se utilizaba unha escafandra, que significa literalmente esta palabra?

PISTAS

παύω= cesar φόβος= medo, σκάφος= nave, casco de nave

ἡ γυνή, τῆς γυναικός

- En que aspectos se caracteriza un ser andróxino? Lembras o mito?
- A quen odian as persoas misóxinas?
- Quen manda nunha xinecocracia?

- En que enfermidades está especializado un xinecólogo ou unha xinecóloga?
- Para quen estaba reservada a parte da casa grega chamada xineceo?
- Que lle pasa a un home que ten xinecomastia?

PISTAS

μαστός= peito, κράτος= poder

τό ζῷον, τοῦ ζώου

- Se ζῷον significa ser vivo (latín “animal”) que significará literalmente o nome Zoe?
- De que ten forma un sarcófago zoomorfo?
- A zooloxía é unha rama da bioloxía Que clase de vida estuda?
- De que se ocuparán os que estudan a zoogeografía?
- Que é a zoofilia?
- A quen renden culto os zoólatras?
- Que é un zoolito?
- Por que se chaman así os protozoos?

PISTAS

λατρεύω= adorar λίθος = pedra

μικρός ἄνθρωπος

- Como se chama o aparato que nos permite ver cousas moi pequenas?
- Un ser vivo moi pequeno é un...
- O aparello que amplía sons é un....
- Cando unha aldea ou un lugar ten unhas condicións climáticas diferentes as da súa zona, dise que ten un...
- Que lle pasa a alguén que sofre microcefalia?

PISTAS

σκοπέω= observar, examinar, φωνή= son, voz, κεφαλή=cabeza

ὀλίγος η ον

- Quen ten o poder nunha oligarquía?
- Que son os oligoelementos?
- En Xeoloxía, período do Terciario caracterizado polo escasa presenza de novos mamíferos
- A que nos referimos cando dicimos que en España hai un oligopolio eléctrico?
- Que produce en pouca cantidade o corpo humano cando está afectado pola oliguria?
- Como se explica etimolóxicamente a denominación do mineral de ferro chamado olixisto?

PISTAS

καινός= novo, ἀρχή: goberno πωλέω: vender

πολύς πολλή πολύ

- A que aplicarías o adxectivo polimorfo-a?
- Que habilidade especial ten un políglota?
- Cita dous exemplos de polígono
- Que abunda na paisaxe da Polinesia?
- En que consiste a poligrafía?
- Que lle permite a un home a poligamia?
- O que practica a poligamia é ...
- Que é unha palabra polisílaba?
- En que consiste a polisemia?

- Como é unha persoa polifacética?
- Que característica teñen as estatuas con policromía?
- Que se harmoniza na polifonía?

PISTAS

γλώττα= lingua, γωνή= esquina, ángulo
 νῆσος= illa, γράφω=escribir, γάμος= voda, uníον χρῶμα = cor φωνή =son, voz

καλός ἥόν

- Que fai de fermosa maneira un calígrafo?
- Que é un caligrama ?
- Que se ve nun calidoscopio?
- Que persegue a calistenia?

PISTAS

o substantivo correspondente é κάλλος: beleza
 εἶδος: imaxe, σκοπέω: observar, examinar

πρῶτος ἥ ον

- Que é un prototipo?
- A quen se chama protoeuropeos?
- Por que os protozoos clasificáronse no primeiro nivel do reino animal na época en que se lles deu nome?
- Quen era Protágoras? Que significa o seu nome?

ὁ ταῦρος, τοῦ ταύρου

- Como se define a loita que enfrenta a un home cun touro?
- O Minotauro era o fillo que tivo a muller do rei Minos con quen?
- O adxectivo taurino-a aplícase ao relativo a ...
- A que debe o seu nome o elemento químico chamado taurina?

ὁ ἵππος, τοῦ ἵππου

- En que recinto se realizan as carreiras de cabalos?
- En que consiste o deporte da hípica?
- Que nome significa segundo a súa etimoloxía “amante dos cabalos”?
- De que outra maneira coñecemos ao animal denominado hipocampo?
- Que forma tiña o animal mitolóxico chamado hipogrifo?

ὁ ἀριθμός, τοῦ ἀριθμοῦ

- Como se chama a parte das Matemáticas que se ocupa das propiedades e composición dos números?
- En que se baseará a arte divinatória chamado aritmomancia?
- Que indica en matemáticas un logaritmo?

Ο ΚΟΣΜΟΣ

- A**
- Τίς ἐστιν ὁ Ἄιδης;
 - Ὁ Ἄιδης θεός ἐστιν.
 - Ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς Ἄιδης;
 - Οὐ γινώσκεις;
 - Οὐ γινώσκω. Ἄρα ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστιν;
 - Οὐδαμῶς. Ὁ Ἄιδης οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλὰ ἐν τῷ κάτω κόσμῳ ἐστίν.
 - Τίνες εἰσὶν ἐν τῷ κάτω κόσμῳ;
 - Ἐκεῖ, ἐν τῷ κάτω κόσμῳ, οἱ νεκροὶ εἰσιν. Καὶ ἡ Περσεφόνη ἐν τῷ κάτω κόσμῳ ἐστίν. Ἡ δὲ Περσεφόνη οὐ μόνον ἐν τῷ κάτω κόσμῳ οἰκεῖ, ἀλλὰ καὶ ἄνω ἐν τῇ γῇ .
 - Τίς ἐστιν ὁ Ποσειδῶν;
 - Ὁ Ποσειδῶν θεός ἐστιν.
 - Ποῦ οἰκεῖ ὁ θεὸς Ποσειδῶν;
 - Ὁ θεὸς Ποσειδῶν ἐν τῷ βυθῷ καὶ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἰκεῖ.
 - Τί ἐστιν ὁ Ὀλυμπος;
 - Ὁ Ὀλυμπος βουνός ἐστιν. Ἐκεῖ οἰκεῖ ὁ Ζεὺς· ὀλύμπιος γὰρ θεός ἐστιν.

— ποῦ ; — ἐν ...

-ος : -ω

ὁ οὐρανός : ἐν τῷ οὐρανῷ

↓ κάτω ↔ ἄνω ↑

τίς; / τίνες;

ἐκεῖ →

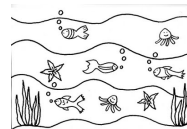
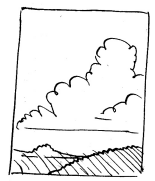
οὐ μόνον ἀλλὰ καί

-η : -η

ἡ γῆ : ἐν τῇ γῇ

ὁ Ἄιδης
καὶ οἱ νεκροὶ
ἄνθρωποι

οὐ γινώσκω

ὁ οἶκος >
οἰκεῖ / οἰκοῦσινὁ βυθός
>ὁ βουνός Ὀλυμπος
ὀλύμπιος (θεός)

ὁ οὐρανός

- Άρα και ο Έρμης ολύμπιος θεός ἐστίν;
- Ναι, και ο Έρμης ολύμπιος θεός ἐστίν. Ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἰκοῦσιν ὁ Ζεὺς, ὁ Έρμης και ἄλλοι ολύμπιοι θεοί.
- Τίνες εἰσὶν οἱ ολύμπιοι θεοί;
- Οἱ ολύμπιοι θεοὶ δώδεκά εἰσιν· ἑπτὰ θεοί, ὁ Ζεὺς, ὁ Ποσειδῶν, ὁ Διόνυσος, ὁ Ἀπόλλων, ὁ Ἄρης, ὁ Ἥφαιστος και ὁ Έρμης, και πέντε θεαί, ἡ Δημήτηρ, ἡ Ἥρα, ἡ Ἀφροδίτη, ἡ Ἄρτεμις και ἡ Ἀθηνᾶ.
- Άρα και οἱ ἄνθρωποι ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἰκοῦσιν;
- Οὐ γὰρ οὖν.
- Οἰκοῦσι δὲ οἱ ἄνθρωποι ἐν τῷ οὐρανῷ;
- Οὐδαμῶς. Οἱ ἄνθρωποι οὔτε ἄνω ἐν τῷ οὐρανῷ, οὔτε κάτω ἐν τῷ βυθῷ οἰκοῦσιν, ἀλλὰ ἐν τῇ γῇ.
- Άρα και τὰ ζῶα ἐν τῇ γῇ οἰκοῦσιν;
- Ναι, τὰ μὲν πεζὰ και τα πτηνὰ ζῶα ἐν τῇ γῇ οἰκοῦσιν. Τὰ δὲ θαλάσσια ἐν τῷ βυθῷ.

ἑπτὰ + πέντε = δώδεκα

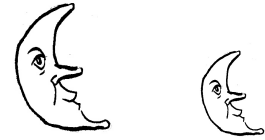

- B** - Ποία ἐστὶν ἡ γῆ;
- Ἡ γῆ οὐ μικρά, ἀλλὰ μεγάλη ἐστίν, ὥσπερ δίσκος. Δύο γὰρ ἥπειροι ἐν τῇ γῇ εἰσιν· ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἀσία.
 - Ἄρα οὐκ ἐστὶν ἡ Εὐρώπη γυνή;
 - Ναί, ἡ Εὐρώπη καὶ γυνὴ καὶ ἥπειρός ἐστιν.
 - Ποῦ ἐστὶν ἡ Ἰταλία;
 - Ἡ Ἰταλία ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐστίν.
 - Ποῦ ἐστὶν ἡ Ἑλλάς;
 - Καὶ ἡ Ἑλλάς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐστίν. Ἡ οὖν Ἑλλάς, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἰβηρία ἐν τῇ Εὐρώπῃ εἰσιν.
 - Ἄρα καὶ ἡ Συρία ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐστίν;
 - Οὐ γὰρ οὖν. Ἡ Συρία οὐκ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀλλὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐστίν.
 - Ἄρα καὶ ἡ Ἰνδία ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐστίν;
 - Ναί, ἡ οὖν Συρία, ἡ Ἀραβία, ἡ Ἰνδία, ἡ Περσίς, ἡ Λιβύη καὶ ἡ Λυδία ἐν τῇ Ἀσίᾳ εἰσιν.
 - Ποῦ ἐστὶν ἡ γῆ;
 - Ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανὸς ἐν τῷ κόσμῳ εἰσιν.
 - Ποίος ἐστὶν ὁ κόσμος;
 - Ὁ κόσμος οὐ μικρός, ἀλλὰ μέγας ἐστίν. Ἐν τῷ κόσμῳ γὰρ εἰσιν ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη καὶ τὰ ἄστρα, οὐκ ὀλίγα, ἀλλὰ πολλὰ. Εἰσιν δὲ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ πέντε πλανήται· ὁ Ἑρμῆς, ἡ Ἀφροδίτη, ὁ Ἄρης, ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Κρόνος.
 - Ἄρα ἡ Ἀφροδίτη θεὰ οὐκ ἐστίν;
 - Ναί, ἡ Ἀφροδίτη καὶ Ὀλύμπιος θεὰ καὶ πλανήτης ἐστίν. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἑρμῆς, ὁ Ἄρης, ὁ Κρόνος καὶ ὁ Ζεὺς θεοὶ καὶ πλανήται εἰσιν.

ποία ; ποῖος;

μεγάλη σελήνη ↔

μικρὰ σελήνη

μέγας δίσκος ↔

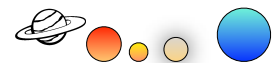
μικρὸς δίσκος

ἡ Εὐρώπη

ὁ πλανήτης

οἱ πλανήται

Γραμματική

ΚΛΙΣΙΣ

- Πρώτη κλίσις (γένος θηλυκόν) ἢ *Εὐρώπη, θάλασσα* / αἱ *θάλασσαι*
(γένος ἀρσενικόν) ὁ *Ἄϊδης, πλανήτης* / οἱ *πλανήται*
- Δευτέρα κλίσις (γένος ἀρσενικόν) ὁ *ἥλιος, κόσμος* / οἱ *κόσμοι*
(γένος θηλυκόν) ἢ *ἡπειρος* / αἱ *ἡπειροι*
- Τρίτη κλίσις (γένος θηλυκόν) ἢ *Ἑλλάς*

ΠΤΩΣΙΣ

- Ὄνομαστική καὶ Δοτική
ἡ Εὐρώπη : ἐν *τῇ Εὐρώπῃ*
ὁ κόσμος : ἐν *τῷ κόσμῳ*

Παραδείγματα

Ἡ Ἀσία μεγάλη ἐστίν. Ἡ Ἀραβία ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐστίν
Ὁ βυθὸς μέγας ἐστίν. Ἐν τῷ βυθῷ οἰκεῖ ὁ Ποσειδών

ΕΠΙΘΕΤΑ

μικρός κόσμος, μικρὰ σελήνη
μέγας κόσμος, μεγάλη σελήνη
ὀλύμπιος θεός, ὀλύμπιος θεά

ΡΗΜΑΤΑ

- Α΄ Ζυξηγία (-ω)
γινώσκω (πρῶτον πρόσωπον)
γινώσκεις (δεύτερον πρόσωπον)
οἰκεῖ (τρίτον πρόσωπον, ἐνικὸς ἀριθμὸς)
οἰκοῦσιν (τρίτον πρόσωπον, πληθυντικὸς ἀριθμὸς)
- Β΄ Ζυξηγία (-μι)
ἐστί(ν) (ἐνικὸς ἀριθμὸς)
εἰσί(ν) (πληθυντικὸς ἀριθμὸς)

ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑ

ποῦ;

ποῖος ; ποία ;

τίς; (ἐνικὸς ἀριθμὸς)

τίνες; (πληθυντικὸς ἀριθμὸς)

ΠΡΟΘΕΣΙΣ (+ Δοτική) ἐν

Παραδείγματα

*- Ποῦ ἐστὶν ἡ Ἰταλία; - Ἡ Ἰταλία ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐστίν.**- Ποῦ οἰκοῦσιν οἱ νεκροί; - Ἐν τῷ κάτω κόσμῳ.**- Ποία ἐστὶν ἡ Εὐρώπη; - Ἡ Εὐρώπη οὐ μικρά, ἀλλὰ μεγάλη ἐστίν.**- Ποῖός ἐστιν ὁ οὐρανός; - Ὁ οὐρανός οὐ μικρός, ἀλλὰ μέγας ἐστίν.**- Τίς οἰκεῖ ἐν τῷ κάτω κόσμῳ; - Ὁ Ἄϊδης.**- Τίνες εἰσὶν οἱ Ὀλύμπιοι θεοί; - Οἱ Ὀλύμπιοι θεοὶ εἰσὶν ὁ Ζεὺς, ὁ Ἑρμῆς κτλ.*

Ἐσκησις Α

1. __ κόσμος, ἐν __ κόσμῳ
2. __ γῆ, ἐν __ γῇ
3. μικρ__ δίσκος, μεγ__ δίσκος
4. μικρ__ δίσκοι, μεγαλ__ δίσκοι
5. μικρ__ σελήνη, μεγαλ__ σελήνη
6. μικρ__ Ἀσία
7. μικρ__ ἥπειρος, μεγ__ ἥπειρος
8. μικρ__ ἥπειροι, μεγαλ__ ἥπειροι
9. Ὁ Ἄϊδης ἐν τῷ κάτω κόσμ__ οἰκεῖ.
10. Καὶ ἡ Περσεφόνη ἐν τῷ κάτω κόσμῳ οἰκ__ .
11. Οἱ νεκροὶ ἐν τῷ κάτω κόσμῳ οἰκ__.
12. Τίς θεὸς ἐν τῷ βυθ__ οἰκ__ ;

13. Ὁ Ποσειδὼν ἐν τῷ βυθῷ οἰκεῖ.
14. Ὁ Ὀλύμπ___ βουν___ ἐστίν.
15. Οἱ ὀλύμπιοι θεοὶ ἐν τῷ Ὀλύμπ___ οἰκοῦσιν.
16. Ὁ Ζεὺς ὀλύμπι___ θεὸς ἐστίν.
17. Ἡ Ἀφροδίτη ὀλύμπι___ θεὰ ἐστίν.
18. Ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Ἀφροδίτη ὀλύμπι___ θεοὶ εἰσιν.
19. Οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ ζῷα ἐν τῇ γῇ___ οἰκοῦσιν.
20. Τὰ θαλάσσι___ ζῷα ἐν τῷ βυθ___ οἰκοῦσιν.
21. Ἡ γῆ οὐ μικρ___, ἀλλὰ μεγάλ___ ἐστίν.
22. Ἡ Συρία οὐκ ἐν τῇ Εὐρώπ___, ἀλλὰ ἐν τῇ Ασί___ ἐστίν.
23. Ἡ γῆ___ καὶ ὁ οὐραν___ ἐν τῷ κόσμῳ εἰ___.
24. Ὁ Κρόνος πλανήτ___ ἐν τῷ κόσμῳ ἐστίν.
25. Πέντε εἰσιν οἱ πλανήτ___· ὁ Κρόνος, ἡ Ἀφροδίτη, ὁ Ἑρμῆς, ὁ Ἄρης καὶ ὁ Ζεὺς.
26. Ὁ ἥλιος ἄστρ___ ἐστίν.
27. - Ποίος ἐστίν ὁ κόσμος; - Ὁ κόσμος μέγ___ ἐστίν, ὥσπερ δίσκος.
28. - Ποί___ ἐστὶν ἡ γῆ; - Οὐ γινώσκ___!

Ἄσκησις Β

1. - ___ ἐστίν ὁ Διόνυσος;
- Ὁ Διόνυσος _____ θεὸς ἐστίν.
2. - ___ οἰκεῖ ὁ Διόνυσος;
- Ὁ Διόνυσος ἐν τῷ Ὀλύμπῳ _____.
3. - ___ εἰσιν οἱ ὀλύμπιοι θεοί;
- Οἱ ὀλύμπιοι θεοὶ _____ εἰσιν.
4. Ὁ _____ βουνός ἐστίν. _____ οἰκοῦσιν οἱ ὀλύμπιοι θεοί.
5. Τὰ θαλάσσια ζῷα ἐν τῷ _____ οἰκοῦσιν.
6. Ὁ κόσμος οὐ _____, ἀλλὰ _____ ἐστίν.
7. Ὁ _____ ἄστρον ἐστίν.

Λεξεις

ὁ κόσμος
 ὁ ἥλιος
 ὁ οὐρανός
 ὁ βυθός
 ὁ βουνός
 ὁ νεκρός
 ὁ δίσκος
 ὁ Ἄιδης
 ἡ Περσεφόνη
 ὁ Ὀλύμπος
 ὁ πλανήτης
 ἡ ἡπειρος
 ἡ Εὐρώπη
 ἡ Ἀσία
 ἡ Συρία
 ἡ σελήνη
 ἡ γῆ
 τὸ ἄστρον

8. Τὰ ἄστρα, ὁ _____ καὶ ἡ _____ ἐν τῷ _____ εἰσίν.
9. Ἡ γῆ, ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ἑρμῆς _____ τῷ κόσμῳ εἰσίν.
10. Ἡ γῆ οὐ _____, ἀλλὰ _____ ἐστίν.
11. Ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἀσία δύο _____ εἰσίν.
12. Ἡ Ἑλλάς ἐν τῇ _____ ἐστίν.
13. Ἡ _____ οὐκ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀλλὰ ἐν τῇ _____ ἐστίν.
14. Ὁ _____ ἐν τῷ κάτω κόσμῳ οἰκεῖ.
15. Οἱ _____ ἐν τῷ κάτω _____ οἰκοῦσιν.
16. Τὰ _____ ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστίν.
17. Ἐν τῷ _____ τὰ ἄστρα, ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη εἰσίν.
18. Ὁ κόσμος μέγας _____ ἐστίν.
19. Ὁ Ὀλύμπος μέγας _____ ἐστίν.
20. - Ποῦ οἰκεῖ ἡ _____; - Ἐν τῷ κάτω κόσμῳ.
21. - Ποῦ ἐστίν ἡ Λυδία; - Οὐ _____.
22. - _____ ἐστίν ἡ Εὐρώπη; - Μεγάλη ἐστίν!

δώδεκα

ὀλύμπιος, ον
μικρός, ἄ
μέγας μεγάλη

οἰκεῖ οἰκοῦσιν
γιγνώσκω

ποῦ;
τίς; τίνες;
ποῖος ποία

ἐκεῖ

ἐν

Ἄσκησις Γ

1. Τίνες εἰσίν οἱ Ὀλύμπιοι θεοί;

2. Τίνες ἄνθρωποι ἐν τῷ κάτω κόσμῳ οἰκοῦσιν;

3. Τί ἐστίν ὁ Ὀλύμπος;

4. Ποῦ οἰκεῖ ἡ θεὰ Ἀφροδίτη;

5. Ἄρα ὁ κόσμος μικρός ἐστιν;

6. Τίνες εἰσὶν αἱ δύο ἥπειροι;

7. Ποῦ ἐστὶν ἡ Ἑλλάς;

8. Ποῦ εἰσιν ἡ Συρία καὶ ἡ Αἴγυπτος;

9. Τίνες εἰσὶν οἱ πλανῆται;

10. Τί ἐστὶν ὁ Ἑρμῆς;

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Ejercicios complementarios

Άσκησης Α

Identifica

ὁ Ἄϊδης ὁ Ζεὺς ἡ Περσεφόνη ἡ Δημήτηρ ὁ Ποσειδῶν ὁ Ἑρμῆς

1.

2.

3.

4.

5.

6.

ἐθέλεις

quieres

λευκός

cerrado

ἀναζητεῖ

camina!

μόνος

solo

λυποῦμαι

brilla

κλειστός

blanco

βάδιζε !

se producen (hay)

ἀθυμῶ

lo siento

ἡ μήτηρ

tu hermano

γίγνονται

estoy triste

ὁ ἥλιος

la oscuridad

φλέγει

busca

ὁ σκότος

el sol

ὁ ἀδελφός σου

la madre

ἐνταῦθα

por eso

ὁ οἶνος

a ella (la)

ἤδη

ya

τὸ ἔαρ

el banquete

διὰ ταῦτα

hacia

τὸ συμπόσιον

el vino

πρὸς

allí

αὐτὴν

la primavera

Άσκησις Β

Lee el siguiente texto

ἐν τῷ Ὀλύμπῳ

Α.: Ἄιδης Ε.: Ἑρμῆς

Α. τοκ, τοκ!

Ε. τίς ἐστιν;

Α. Ὁ Ἄιδης εἰμί.

Ε. Πῶς; ὁ Ἄιδης; Τί ἐθέλεις; ἐνταῦθα οἰκεῖ ὁ Ζεὺς, ὁ ἀδελφός σου, καὶ οἱ ὀλύμπιοι θεοί. Σὺ δὲ ἐν τῷ κάτω κόσμῳ! ἄρα οὐ γινώσκεις;

Α. Γινώσκω, ἀλλὰ ὁ κάτω κόσμος μικρός ἐστιν καὶ πολλοὶ νεκροὶ ἤδη εἰσίν.

Ε. Καὶ ὁ Ὀλυμπος μικρός ἐστιν.

Α. Ναί, ἀλλὰ ἐγὼ ἐν τῷ κάτω κόσμῳ ἄθυμῶ. Οἶνος γὰρ οὐκ ἐστιν καὶ συμπόσια οὐ γίνονται. Ὁ δὲ ἥλιος οὐ φλέγει καὶ ἐν σκότῳ οἰκῶ μόνος. Δια ταῦτα λευκός εἰμι, ὥσπερ ἡ Σελήνη.

Ε. Καὶ ποῦ ἐστιν ἡ Περσεφόνη; ἄρα οὐκ οἰκεῖ ἐν τῷ κάτω κόσμῳ;

Α. Οἰκεῖ γὰρ οὖν· νῦν δὲ οὐκ ἐστίν, διότι ἡ Δημήτηρ

Ε. Τίς ἐστιν ἡ Δημήτηρ;

Α. Ἄρα οὐ γινώσκεις; ἡ Δημήτηρ θεὰ ἐστιν. ἡ Δημήτηρ μήτηρ τῆς Περσεφόνης ἐστιν καὶ πρὸς ἕαρ αὐτὴν ἀναζητεῖ.

Ε. Λυπούμαι, ἀλλὰ ὁ Ὀλυμπος κλειστός ἐστιν. Βάδιζε πρὸς τὸν βυθόν. Ἐκεῖ οἰκεῖ ὁ Ποσειδῶν, ὁ ἄλλος ἀδελφός σου.

Α. Ναί, γινώσκω. Χαῖρε, ὦ φίλε.

Ε. Χαῖρε καὶ σύ!

Άσκησις Γ

Responde

1. Τίνες οἰκοῦσιν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ;
2. Ποῦ οἰκεῖ ὁ Ἄιδης;
3. Ποῖός ἐστιν ὁ κάτω κόσμος;
4. Τίς οἰκεῖ ἐν τῷ βυθῷ;
5. διὰ τί ἀθυμεῖ ὁ Ἄιδης;

Άσκησις Δ

Busca palabras derivadas o deriva palabras

μόνος

μικρός

necrópolis

economía

eucaristía

ὄλυμπος

buzo

selenita

κόσμος

helio

metrópolis

μέγας

diagnóstico

γῆ

leucocito

ciclotímico

Άσκησις Ε

Dada la respuesta, haz la pregunta

- Ὁ Ἄϊδης οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλὰ ἐν τῷ κάτω κόσμῳ οἰκεῖ.
- ἡ μήτηρ τῶς Περσεφόνης ἐστίν.
- Ἡ Σελήνη οὐ μεγάλη, ἀλλὰ μικρά ἐστίν.
- Οὐ γὰρ οὖν. ὁ βυθὸς οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλὰ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐστιν.
- Ναί, ἐκεῖ οἰκοῦσιν οἱ νεκροί.

Άσκησις Ζ

Corrige la errata

- Ὁ Ἄϊδης οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλὰ ἐν τῷ κάτω κόσμῳ ἐστίν.
- Ὁ Ὀλυμπος βυθός ἐστιν.
- Ἡ Περσεφόνη ὀλύμπιος θεὸς ἐστίν.
- Τίνες ἐστίν ἐν τῷ κάτω κόσμῳ;
- Ποῦ οἰκοῦσιν ὁ θεὸς Ποσειδῶν;
- Ὁ Εὐρώπη ἡπειρός ἐστιν.
- Ποία ἐστίν ὁ κόσμος;
- Εἰσὶν δὲ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ πέντε πλανήτοι.
- Ἡ Ἰβηρία οὕτη ἐν τῇ ἐν τῇ Λιβύῃ, οὗται ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐστίν.
- Ποῦ εἰσιν ἡ γῆ;

Άσκησις Η

Di lo contrario

- Ὁ Ζεὺς οἰκεῖ ἐν τῷ κάτω κόσμῳ.
- Οἱ νέκροι οἰκοῦσιν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.
- Ἡ Εὐρώπη θεὰ ἐστίν.
- Ὁ Ὀλυμπος ἐστὶ μικρός.
- Ἡ Ἰβηρία ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐστίν.
- Ἡ Περσεφόνη ὀλύμπιος θεὰ καὶ πλανήτης ἐστίν.

Άσκησις Ι

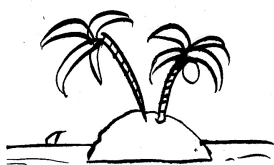
Traducción inversa

- Posidón no está en el Olimpo, sino en el Olimpo
- ¿Cómo es la tierra?
- ¿Cómo es el cosmos?
- La luna no es pequeña, sino grande, como un disco.
- Asia no es pequeña, sino grande, como Europa.

Η ΕΛΛΑΣ

ή νήσος

ή θάλασσα

ό ποταμός

ό Αιγεύς

ή Ίω

Α - Ἡ Ἑλλάς οὐ μεγάλη, ἀλλὰ μικρά ἐστίν. Ἐν τῇ Ἑλλάδι πολλαὶ χώραι καὶ πόλεις εἰσίν, πολλοὶ βουνοὶ καὶ ποταμοί, καὶ πολλαὶ νῆσοι.

Αἱ ἐλληνικαὶ χώραι εἰσίν· ἡ Ἀττική, ἡ Θεσσαλία, ἡ Φωκίς, ἡ Βοιωτία, ἡ Πελοπόννησος, ἡ Ἡπειρος, ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη, ἡ Ἰωνία, ἡ Αἰολίς κτλ.

- Ἄρα καὶ αἱ Ἀθῆναι ἐλληνικὴ χώρα ἐστίν;

- Οὐδαμῶς. Αἱ Ἀθῆναι οὐ χώρα, ἀλλὰ πόλις ἐστίν ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἐν τῇ Ἑλλάδι οὐκ ὀλίγαι, ἀλλὰ πολλαὶ πόλεις εἰσίν. Ἀθῆναι ἐν τῇ Ἀττικῇ, Σπάρτη, Ὀλυμπία καὶ Κόρινθος ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, Θῆβαι ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, Κνωσσὸς ἐν τῇ Κρήτῃ, Πέλλα ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, Σμύρνη ἐν τῇ Ἰωνίᾳ, Δελφοὶ ἐν τῇ Φωκίδι, Δωδώνη ἐν τῇ Ἡπείρῳ, Μυτιλήνη ἐν τῇ Αἰολίδι κτλ.

- Ἄρα καὶ ἡ Μασσαλία πόλις ἐστίν;

- Οὐδαμῶς. Ἡ Μασσαλία οὐ πόλις, ἀλλ' ἀποικία ἐστίν. Αἱ ἐλληνικαὶ ἀποικίαι πολλαὶ εἰσιν· Μασσαλία ἐν τῇ Γαλατίᾳ, Ἐμπόριον ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ, Συρακούσαι ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, Κυρήνη ἐν τῇ Λιβύῃ κτλ.

ἡ Ἑλλάς : ἐν τῇ Ἑλλάδι

Ἑλλάς > ἐλληνικός

κ(αὶ) τ(ὰ) λ(οιπά)

αἱ Ἀθῆναι

οἶκος > ἀποικία

πόλις / μητρόπολις / ἀποικία

- Τίνες εἰσὶν αἱ ἑλληνικαὶ νῆσοι;
 - Αἱ ἑλληνικαὶ νῆσοι πολλαὶ εἰσιν, αἱ μὲν μικραί, αἱ δὲ μεγάλαι. Ἡ Κύπρος, ἡ Κρήτη καὶ ἡ Εὐβοία τρεῖς μεγάλαι ἑλληνικαὶ νῆσοί εἰσιν. Ἡ δὲ Λέσβος, ἡ Ῥόδος, ἡ Λήμνος, ἡ Θάσος, ἡ Χίος καὶ ἡ Σάμος μικραὶ ἑλληνικαὶ νῆσοί εἰσιν. Μικραὶ νῆσοι ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει εἰσὶν καὶ αἱ Κυκλάδες, ὥσπερ Μύκονος, Ἄνδρος, Νάξος, Πάρος, Δῆλος, Τήνος κτλ. Τέλος δὲ ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει εἰσὶν ἡ Ἰθάκη, ἡ Κόρκυρα, ἡ Κεφαλληνία καὶ ἡ Ζάκυνθος.

- Τί ἐστὶν πέλαγος;

- Πέλαγος μικρὰ θάλασσά ἐστίν. Τὸ Ἰόνιον πέλαγος καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος μικραὶ θάλασσαί ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσῃ εἰσὶν.

- Τί ἐστὶν ἡ Μεσόγειος θάλασσα;

- Ἐν τῇ γῇ δύο θάλασσαί εἰσιν· ὁ Ὠκεανός, ἡ ἔσω θάλασσα, καὶ ἡ Μεσόγειος, ἡ ἔσω θάλασσα. Ὁ Ὠκεανὸς μεγάλη θάλασσά ἐστίν. Ἡ δὲ Μεσόγειος μικρά.

- Ἄρα καὶ ἡ Σικελία ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσῃ ἐστίν;

- Ἔστι γὰρ οὖν. Ἡ Σικελία νῆσος ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσῃ ἐστίν. Ἡ δὲ Σικελία οὐχ ἑλληνική, ἀλλὰ ῥωμαϊκὴ νῆσός ἐστίν.

- Τίνες εἰσὶν οἱ ἑλληνικοὶ βουνοί;

- Ἐν τῇ Ἑλλάδι πολλοὶ βουνοὶ εἰσιν, ὥσπερ ὁ Ὀλυμπος ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ, ὁ Παρνασσὸς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, ἡ Ἰδη ἐν τῇ Κρήτῃ καὶ ὁ Ὑμηττός ἐν τῇ Ἀττικῇ.

- Τίνες εἰσὶν οἱ ἑλληνικοὶ ποταμοί;

- Οἱ ἑλληνικοὶ ποταμοὶ πολλοὶ εἰσιν, ὥσπερ ὁ Ἀξιὸς ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, ὁ Νέστος ἐν τῇ Θράκῃ καὶ ὁ Ἀλφειὸς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ. Ὁ Ἀξιὸς ποταμὸς οὐ μέγας, ἀλλὰ μικρὸς ἐστίν. Καὶ ὁ Νέστος καὶ ὁ Ἀλφειὸς ποταμοὶ μικροὶ εἰσιν.

αἱ Κυκλάδες ἐν κύκλῳ εἰσὶν
 ὁ Αἰγεὺς > τὸ Αἰγαῖον
 πέλαγος
 ἡ Ἰώ > τὸ Ἰόνιον πέλαγος
 τὸ πέλαγος· ἐν τῷ πελάγει

μέσος + γῆ > Μεσόγειος
 ἡ θάλασσα : ἐν τῇ θαλάσῃ
 ἔσω ↔ ἔξω

Ῥώμη > ῥωμαϊκός

- B** - Τίνες οικούσιν ἐν τῇ ἐλληνικῇ γῇ;
- Οἱ Ἑλληνες ἐν τῇ Ἑλλάδι οικούσιν· οἱ Βοιωτοὶ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, οἱ Κορίνθιοι ἐν τῇ Κορίνθῳ, οἱ Θεσσαλοὶ ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ, οἱ Πελοποννήσιοι ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, οἱ Σμυρναῖοι ἐν τῇ Σμύρνῃ, οἱ Πάριοι ἐν τῇ Πάρῳ, οἱ Σάμιοι ἐν τῇ Σάμῳ, οἱ Μακεδόνες ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κτλ.
- Ἄρα καὶ οἱ Μακεδόνες Ἑλληνές εἰσιν;
- Ναί, οἱ Μακεδόνες Ἑλληνές εἰσιν, ὥσπερ ὁ στρατηγὸς Ἀλέξανδρος. Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐν τῇ Μακεδονίᾳ οἰκεῖ, Μακεδὼν γάρ ἐστι καὶ λαλεῖ ἐλληνιστί.
- Ἄρα καὶ ὁ Ἀριστοτέλης λαλεῖ ἐλληνιστί;
- Ναί, πᾶς Ἕλλην λαλεῖ ἐλληνιστί. Πάντες οὖν οἱ Ἑλληνες –Μακεδόνες, Βοιωτοὶ, Κορίνθιοι, Θεσσαλοὶ, Πελοποννήσιοι, Σμυρναῖοι, Πάριοι, Σάμιοι, Ἀθηναῖοι κτλ.– λαλοῦσιν ἐλληνιστί.
- Πῶς λαλοῦσιν ἐν τῇ Κύπρῳ;
- Καὶ οἱ Κύπριοι λαλοῦσιν ἐλληνιστί. Ἡ γὰρ Κύπρος ἐλληνικὴ νῆσός ἐστιν.
- Πῶς λαλοῦσιν ἐν τῇ Κρήτῃ;
- Καὶ οἱ Κρητοὶ λαλοῦσιν ἐλληνιστί. Πᾶσα γῆ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐλληνίζει. Πᾶσαι οὖν ἐλληνικαὶ χώραι ἐλληνίζουσιν.
- Ἑλληνίζουσι δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰωνίᾳ;
- Ναί, καὶ ἐν τῇ Ἰωνίᾳ ἐλληνίζουσιν. Ἡ Ἰωνία βάρβαρος χώρα οὐκ ἐστίν, ἀλλὰ ἐλληνικὴ. Καὶ ἡ Αἰολὶς ἐλληνικὴ χώρα ἐστίν, αἰολιστὶ γὰρ λαλοῦσιν ἐκεῖ, ἐν τῇ Αἰολίδι. Αἰολιστὶ λαλεῖ καὶ γράφει ἡ Σαπφώ.
- Ἄρα ἡ αἰολικὴ ἐλληνικὴ διάλεκτός ἐστί;
- Ἔστι γὰρ οὖν. Διάλεκτος γλῶσσα ἐστίν ἐν πάσῃ ἐλληνικῇ χώρᾳ. Ἐν τῇ Ἑλλάδι οὐκ ὀλίγαι, ἀλλὰ πολλαὶ διάλεκτοί εἰσιν, ὥσπερ ἡ ἀττικὴ διάλεκτος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἡ αἰολικὴ διάλεκτος ἐν τῇ Αἰολίδι, ἡ

ὁ Μακεδὼν / οἱ Μακεδόνες

λαλεῖ / λαλοῦσιν
ἐλληνιστί

ὁ Ἕλλην / οἱ Ἕλληνες

πᾶς ὁ Ἕλλην /
πάντες οἱ Ἕλληνεςἐλληνιστὶ λαλοῦσιν =
ἐλληνίζουσινπᾶσα χώρα
πᾶσαι χώραι

ἡ γλῶσσα

ἡ Ἀττικὴ >
ἡ ἀττικὴ διάλεκτος

ιονική διάλεκτος ἐν τῇ Ἰωνίᾳ καὶ ἡ δωρική διάλεκτος ἐν τῇ Κρήτῃ καὶ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ. Οἱ οὖν Ἀθηναῖοι ἀττικίζουσιν, τῇ γὰρ ἀττικῇ διαλέκτῳ λαλοῦσιν. Οἱ οὖν Λέσβιοι αἰολίζουσιν, οἱ δὲ Σάμιοι ἰωνίζουσιν καὶ οἱ Πελοποννήσιοι δωρίζουσιν.

- Πῶς δὲ λαλοῦσιν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ;

- Ἐν τῇ Αἰγύπτῳ οὐ λαλοῦσιν ἐλληνιστί. Οἱ γὰρ Αἰγύπτιοι οὐχ Ἑλληνες, ἀλλὰ βάρβαροί εἰσιν. Καὶ οἱ Σύριοι βάρβαροί εἰσιν. Καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὥσπερ οἱ Πέρσαι, οὐ λαλοῦσιν ἐλληνιστί, βάρβαροι γὰρ εἰσιν. Οἱ βάρβαροι ἄνθρωποι “βάρ-βάρ” λέγουσιν. Καὶ οἱ Μῆδοι οὐχ Ἑλληνες, ἀλλὰ βάρβαροι ἐν τῇ Ἀνατολῇ εἰσιν. Ἡ γὰρ Μηδία βάρβαρος χώρα ἐστίν. Οἱ οὖν Αἰγύπτιοι, οἱ Σύριοι, οἱ Πέρσαι καὶ οἱ Μῆδοι βαρβαρίζουσιν.

- Ἄρα ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα χαλεπὴ ἐστίν;

- Ναί, ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα χαλεπὴ μὲν ἐστίν, καλὴ δέ. Ἀλλὰ “χαλεπὰ τὰ καλὰ”, ὥσπερ λέγει ἡ ἐλληνικὴ παροιμία. Πολλοὶ οὖν ἄνθρωποι ἐν τῇ οἰκουμένῃ ἐλληνίζουσιν.

ἡ Ἀνατολή

βάρβαρος ↔ ἐλληνικός

ἐλληνίζω ↔ βαρβαρίζω

ἡ οἰκουμένη (γῆ) =
ἡ Ἑλλάς καὶ πᾶσα χώρα
ἐν τῇ γῇ

ἡ Ἑλλάς >
Ἕλλην

ἡ Περσία >
Πέρσης

ἡ Ῥώμη >
Ῥωμαῖος

ἡ Γαλατία >
Γαλάτης

ἡ Ἰβηρία >
Ἴβηρ

ἡ Αἴγυπτος >
Αἰγύπτιος

Γραμματική

ΚΑΙΣΙΣ

Πρώτη κλίσις	χώρα	πάση	-	ὁ Πέρσης
	χώραι	πάσαι	αἱ Ἀθηναί	οἱ Πέρσαι

Δεύτερα κλίσις ὁ ποταμός ἡ νῆσος τὸ Ἐμπόριον - ἡ Ἑπειρος
οἱ ποταμοί αἱ νῆσοι - οἱ Δελφοί -

Τρίτη κλίσις	ὁ Ἕλλην	ὁ Μακεδών	ἡ Περσίς	ἡ Ἑλλάς	ἡ πόλις
	οἱ Ἕλληνες	οἱ Μακεδόνες	-	-	αἱ πόλεις

ΔΟΤΙΚΗ

ἡ χώρα : ἐν τῇ χώρᾳ	ὁ βουνός : ἐν τῷ βουνῷ
ἡ Ἀττικὴ : ἐν τῇ Ἀττικῇ	ἡ νῆσος : ἐν τῇ νήσῳ
ἡ θάλασσα : ἐν τῇ θαλάσῃ	τὸ Ἴόνιον : ἐν τῷ Ἰονίῳ
τὸ πέλαγος : ἐν τῷ πελάγει	
ἡ Ἑλλάς : ἐν τῇ Ἑλλάδι	

ΕΠΙΘΕΤΑ καὶ ΑΝΤΩΝΙΜΙΑΙ

Ἑλλάς > Ἕλλην, ἑλληνικός

ἑλληνικὴ θεά ἑλληνικὸς θεός
 ἑλληνικαὶ θεαί ἑλληνικοὶ θεοί πολλαὶ χώραι πολλοὶ βουνοί

πᾶσα χώρα	πᾶς ἄνθρωπος
πᾶσαι χώραι	πάντες ἄνθρωποι

βάρβαρος γῆ βάρβαρος ἄνθρωπος
 βάρβαροι χώραι βάρβαροι ἄνθρωποι
 Μεσόγειος θάλασσα

ΡΗΜΑΤΑ

• Α΄ Ζυξηγία (-ω)

- Συνηρημένα· *λαλεῖ* (ένικός ἀριθμός)
 λαλοῦσιν (πληθυντικός ἀριθμός)
- Ἀσυνήρετα· *λέγει, ἐλληνίζει, ἀττικίζει* (ένικός ἀριθμός)
 λέγουσιν, ἐλληνίζουν, ἀττικίζουν (πληθ. ἀριθμός)

Παραδείγματα

Ἡ Ἀττικὴ μεγάλη χώρα ἐστίν.

Ἐν τῇ Ἀττικῇ πόλεις εἰσίν.

Ἡ Μεσόγειος θάλασσα μεγάλη ἐστίν.

Ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσῃ πόλεις νῆσοί εἰσιν

Ὁ ἄνθρωπος λαλεῖ.

Οἱ Ἕλληνες ἐλληνίζουν.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἀττικίζουν.

Ἐσκήσεις Α

1. πολλ__ ἄνθρωποι
2. πολλ__ χώραι
3. πᾶσ__ γυνή
4. πᾶσ__ γυναῖκες
5. πᾶ__ ἀνήρ
6. πάντ__ ἄνδρες
7. ἄλλ__ πόλεις
8. ἄλλ__ κόσμος
9. ἄλλ__ πόλεις
10. ἄλλ__ κόσμοι
11. χαλεπ__ γλώσσα
12. χαλεπ__ γλώσσαι

13. χαλεπ___ ἄνθρωπος
14. χαλεπ___ ἄνθρωποι
15. χαλεπ___ τὰ καλά
16. βάρβαρ___ χώρα
17. βάρβαρ___ χώραι
18. βάρβαρ___ θεός
19. βάρβαρ___ θεοί
20. βάρβα___ θεά
21. βάρβαρ___ θεαί
22. ἡ θάλασσα, αἱ θάλασσ___
23. ἡ γλῶσσα, αἱ γλώσσ___
24. ἡ διάλεκτος, αἱ διαλέκτ___
25. ἡ ἄττικ___ διάλεκτος
26. ἡ δωρική διάλεκτ___
27. ἡ πόλις, αἱ πόλ___
28. ἡ νῆσος, αἱ νῆσ___
29. ὁ ἄνθρωπος λαλ___, οἱ ἄνθρωποι λαλ___
30. ὁ Ἑλλην ἐλληνίζ___, οἱ Ἑλλην___ ἐλληνίζ___
31. ὁ Μακεδών, οἱ Μακεδόν___
32. ὁ Αἰγύπτιος, οἱ Αἰγύπτι___
33. ἡ χώρα, ἐν τῇ χώρ___
34. ἡ Ασία, ἐν τῇ Ασί___
35. ἡ Εὐρώπη, ἐν τῇ Εὐρώπ___
36. τὸ πέλαγος, ἐν τῷ πελάγ___
37. ἡ Μεσόγειος θάλασσα, ἐν τῇ Μεσογεί___ θαλάσσ___

Άσκησις Β

1. Οἱ Ἕλληνες οἰκ_____ ἐν τῇ Ἑλλάδι.
2. Οἱ Ἀθηναῖ____ ἀττικίζ____ .
3. Οἱ Κορίνθιοι ἐν τ____ Κορίνθ____ οἰκ_____.
4. ____ Αἰγύπτιοι οὐκ ἐν τῇ Συρί____, ἀλλὰ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ οἰκ_____ .
5. Ἡ Ἀττικ____ καὶ ἡ Πελοπόννησος χώρ____ εἰσὶν ἐν τ____ Ἑλλάδι.
6. Ὁ ποταμὸς Νεῖλος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ____ ἐστίν.
7. Ἡ Ἰδα βουν____ μέγας ἐν τῇ Κρήτ____ ἐστίν.
8. Ἡ Κόρινθος πόλις ἐν τῇ Ἑλλάδ____ ἐστίν.
9. Ἐν τ____ ἐλληνικ____ γῇ πολλ____ πόλεις εἰσὶν.
10. Ἡ ἔξω θάλασσ____ ὁ Ὠκεανὸς ἐστίν.
11. Ὁ Ὠκεανὸς οὐ μικρ____, ἀλλὰ μέγας ἐστίν.
12. Ἡ ἔσω θάλασσ____ ἐστίν ἡ Μεσόγειος θάλασσα.
13. Τὸ Ἰόνιον πέλαγος μικρ____ ἐστίν.
14. ____ Ἄνδρος καὶ ____ Νάξος ἐν τῷ Αἰγαί____ πελάγ____ εἰσὶν.
15. Ἡ Ῥόδος οὐ ποταμ____, ἀλλὰ νήσός ἐστίν.
16. Ἡ Κύπρ____ μεγάλη νήσός ἐστίν.
17. Ἡ Κρήτ____ καὶ ἡ Κύπρος μεγάλ____ νήσοί εἰσιν.
18. ____ δὲ Λέσβος μικρ____ νήσός ἐστίν.
19. Ἡ Λέσβος καὶ ἡ Νάξος μικρ____ νήσοι ἐν τῇ Μεσογεί____ θαλάσσ____ εἰσὶν.
20. Καὶ ἡ Ἄνδρος ἐλληνικ____ νήσός ἐστίν.
21. Ἡ Σμύρνη οὐκ ἐν τῇ Ἀττικ____, ἀλλὰ ἐν τῇ Ἰωνί____ ἐστίν.
22. Οἱ Αἰγύπτι____ οὐχ ἐλληνίζ____. “Βαρ-βαρ” λέγ____.
23. Ὁ Μέγ____ Ἀλέξανδρος ἐλληνιστὶ λαλ____.
24. Οἱ Ῥοδι____ δωρίζ____.
25. Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα οὐ χαλεπ____ ἐστίν.
26. Ὁ Πλάτων ἀττικίζ____.
27. Πολλ____ διάλεκτοι ἐν τῇ Ἑλλάδι εἰσὶν.

28. Οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ Σμύρνῃ___ καὶ ἐν τῇ νήσῳ___ Λέσβῳ___
ἐλληνίζῃ___ καὶ αἰολίζῃ___.

Ἀσκήσεις Γ

1. Ἐν τῇ _____ (γῇ) δύο θάλασσαί εἰσιν καὶ δύο ἥπειροι.
2. Ὁ _____ ἡ ἔξω θάλασσά ἐστιν.
3. Ἡ _____ θάλασσα ἡ Μεσόγειος θάλασσά ἐστιν.
4. Ἡ _____ καὶ ἡ Ἰταλία ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσῃ εἰσίν.
5. Ἡ Σικελία οὐχ ἐλληνική, ἀλλὰ _____ νήσός ἐστιν.
6. Ἡ δὲ Κρήτη _____ νήσός ἐστιν.
7. Καὶ ἡ Λέσβος ἐλληνική _____ ἐστιν.
8. Ἡ Κύπρος _____ ἐλληνική νήσός ἐστιν.
9. Ἡ Κρήτη καὶ ἡ Κύπρος ἐν τῇ _____ θαλάσῃ ἐστίν.
10. Αἱ _____ νῆσοι εἰσίν ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει.
11. Ἡ Εὐβοία νήσός ἐστιν ἐν τῷ Αἰγαίῳ _____.
12. Ἡ Πελοπόννησος χώρα ἐν τῇ _____ ἐστίν.
13. Ἡ Σπάρτη ἐν τῇ _____ ἐστίν.
14. Ἡ Κόρινθος καὶ ἡ Σπάρτη δύο _____ εἰσίν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ.
15. Ἡ Σμύρνη ἐλληνική _____ ἐν τῇ Αἰολίδι ἐστίν.
16. Ἡ Μασσαλία ἐλληνική _____ ἐν τῇ Γαλατίᾳ ἐστίν.
17. Τὸ Ἐμπόριον μικρὰ ἀποικία ἐν τῇ _____ ἐστίν.
18. Ὁ Ἀξειὸς ἐλληνικὸς _____ ἐστίν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ.
19. Ἡ Πέλλα πόλις ἐν τῇ _____ ἐστίν.
20. Ἡ Μακεδονία οὐ βάρβαρος, ἀλλὰ ἐλληνική _____ ἐστίν.

Λεξις

ἡ νήσος
ἡ χώρα
ἡ πόλις
ἡ ἀποικία
ὁ ποταμός
τὸ πέλαγος
ἡ θάλασσα
ἡ γλῶσσα
ἡ διάλεκτος
ἡ παροιμία
ἡ Ἑλλάς
ὁ Ἕλλην οἱ Ἕλληνες
ἡ Ἀττικὴ
ἡ Μακεδονία
ὁ Μακεδὼν
οἱ Μακεδόνες
ὁ Πελοπόννησος
ἡ Κρήτη
ἡ Αἴγυπτος
ὁ Αἰγύπτιος
οἱ Αἰγύπτιοι
ἡ Περσίς
ὁ Πέρσης οἱ Πέρσαι
ἡ Γαλατία
ἡ Ἰβηρία
ἡ Ἀνατολή
ἡ οἰκουμένη

λαλεῖ, -οῦσιν
λέγουσιν
βαρβαρίζει -οῦσιν
ἀττιζέει
αἰολίζει

ἐλληνιστί

ἐλληνικός -ή
ῥωμαϊκός -ή
ἀττικός -ή
ἰωνικός -ή
δωρικὸς -ή
βάρβαρος -ον
χαλεπός -ή

21. Οἱ Μακεδόνες οὐ _____, ἀλλ' Ἑλληνές εἰσιν.
22. Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐν τῇ Μακεδονίᾳ οἰκεῖ καὶ ἐλληνιστὶ
_____.
23. _____ οἱ Ἑλληνες ἐλληνιστὶ λαλοῦσιν.
24. Ἐν τῇ Ἑλλάδι πολλαὶ _____ εἰσιν, ὥσπερ ἡ Ἀττικὴ, ἡ
ἰωνικὴ καὶ ἡ δωρικὴ.
25. Ἐν _____ ἐλληνικῇ χώρᾳ ἐλληνικὴ διάλεκτος ἐστίν.
26. Οἱ Σύριοι _____ οὐ λαλοῦσιν.
27. Οἱ Αἰγύπτιοι ἐν τῇ _____ οἰκοῦσι καὶ οὐχ
_____.
_____.
28. _____ μὲν Ἑλλήν ἐλληνίζει. Πᾶς δὲ βάρβαρος “βαρ-βαρ”
_____.
29. Οἱ Σύριοι καὶ οἱ Πέρσαι “βαρ-βαρ” _____.
30. Ὁ Πλάτων οὐ βαρβαρίζει, ἀλλ' _____.
31. Ἡ δὲ Σαπφὼ _____.
32. - _____ λαλοῦσιν οἱ Πέρσαι;
- Οἱ Πέρσαι, οἱ Σύριοι, οἱ Μῆδοι καὶ οἱ _____, βαρβαρίζουσιν.
33. Οὐ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι _____ εἰσίν. Ὀλίγοι μὲν ἐλληνίζουσι, ὀλίγοι δὲ
_____.
34. Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα _____ μὲν ἐστὶ, καλὴ δέ.
35. “Χαλεπὰ τὰ καλὰ” ἐλληνικὴ _____ ἐστίν.

πᾶς πάντες
πᾶσα πᾶσαι
ἄλλος ἄλλοι
ἄλλη ἄλλαι

ὁ Ὁκεανός
Μεσόγειος
τὸ Αἰγαῖον
τὸ Ἴόνιον
αἱ Κυκλάδες

ἔσω
ἔξω

πῶς;

Άσκησις Δ

1. Τίνες ἐλληνίζουσιν;

2. Ποῦ οἰκοῦσιν οἱ Κορίνθιοι;

3. Ἄρα καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐλληνίζουσιν;

4. Τίνες οὖν βαρβαρίζουσιν;

5. Ποῦ ἐστὶν ἡ Σπάρτη;

6. Ποῦ ἐστὶν ἡ Μακεδονία;

7. Τίνες χώραι ἐν τῇ Ἀνατολῇ εἰσιν;

8. Ποία ἐστὶν ἡ Μεσόγειος θάλασσα;

9. Ποῦ ἐστὶν ἡ Ἰθάκη νῆσος ;

10. Πῶς λαλοῦσιν ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ ;

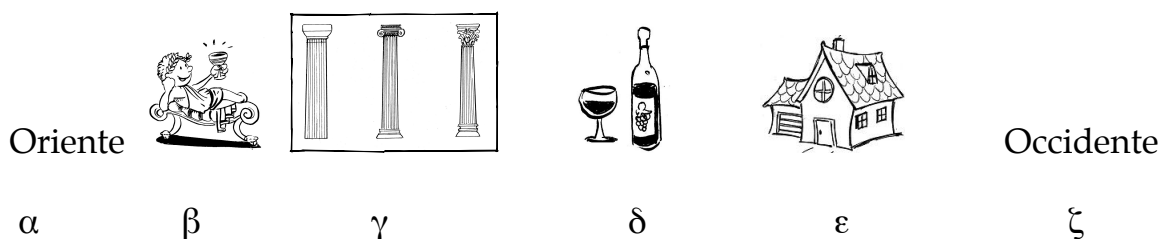
Η ΕΛΛΑΣ

Ejercicios complementarios

Άσκησις Α

Identifica

1. στήλαι 2. οίκια 3. Ανατολή 4. Δύση
5. οίνος 6. συμπόσιον

Άσκησις Β

Completa el diálogo con los pronombres *ἐγώ, μου, σύ, σου* y los verbos *εἰμί, εἶ, ἐστίν, εἰσίν*

Ἥλέκτρα· Χαίρει!

Τηλέμαχος· Χαίρει καὶ ____! Τίς ε____;

Ἥλέκτρα· ____ ἢ Ἥλέκτρα ε____. Καὶ ____ τίς ε____;

Τηλέμαχος· ____ ὁ Τηλέμαχος ε____.

Ἥλέκτρα· Τίς ἐστὶν ὁ πατήρ ____;

Τηλέμαχος· Ὁ πατήρ ____ ὁ Ὀδυσσεύς ____.

Ἥλέκτρα· Καὶ τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ ____;

Τηλέμαχος· Ἡ μήτηρ ____ ἢ Πηνελόπη ἐστίν. Τίνες δὲ ε____ οἱ γονεῖς ____;

Ἥλέκτρα· Ὁ πατήρ ____ ὁ Ἀγαμέμνων ἐ____. ἡ δὲ μήτηρ ____ ἢ Κλυταιμνήστρα.

Άσκησης Δ

Lee el siguiente texto

Ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ

ἡ Ἀλκμήνη
ἡ μήτηρ

ὁ Ἡρακλῆς
ὁ υἱός

ὁ Ζεὺς
ὁ πατήρ

(H.: Ἡρακλῆς Z.: Ζεὺς)

H. Χαῖρε.

Z. Χαῖρε καὶ σύ. Τίς εἶ;

H. Ὁ υἱός σου.

Z. Πῶς; ὁ υἱός μου;

H. Ναί, ὁ Ἡρακλῆς εἰμι, ὦ πάτερ.

Z. Πῶς ἔχεις;

H. Καλῶς.

Z. Καὶ ἡ μήτηρ σου, ἡ θνητὴ καὶ καλὴ Ἀλκμήνη, πῶς ἔχει;

H. Ἡ μήτηρ μου καλῶς ἔχει, ὦ πάτερ. Ἐν ταῖς Θήβαις οἰκεῖ.

Z. Ἄρα καὶ σὺ ἐν ταῖς Θήβαις οἰκεῖς;

H. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ. Ἐν τῇ Ἑλλάδι οὐκ οἰκῶ.

Z. Ἄρα ἐν τῇ Συρίᾳ οἰκεῖς;

ἐγὼ οἰκῶ
σύ οἰκεῖς
ἡ Ἀλκμήνη οἰκεῖ

- H. Ούτε ἐν τῇ Συρίᾳ οἰκῶ οὔτε ἐν τῇ Ἑλλάδι. Ἡ γὰρ οἰκία μου οὐκ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἀλλὰ ἐν τῇ Δύσει ἐστίν. Ἐκεῖ δύο στήλαι μου εἰσὶν· ἡ μὲν ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ, ἡ δὲ ἐν τῇ Λιβύῃ ἐστίν.
- Z. Ἰβηρία, Ἰβηρία ... οὐ γινώσκω. Ποῦ ἐστὶν ἡ Ἰβηρία;
- H. Οὐ γινώσκεις; Ἡ Ἰβηρία ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσῃ ἐστίν.
- Z. Καλῶς. Καὶ τί ἐστὶν ἐκεῖ ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ;
- H. Ἐκεῖ, ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ, ὁ ποταμὸς Ἰβηρ ἐστίν.
- Z. Ἰβηρ... Ἰβηρ... οὐ γινώσκω. Ἄρα ἡ Ἰβηρία ἐλληνικὴ χώρα ἐστίν;
- H. Οὐ γὰρ οὖν. Εἰσὶν δὲ ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ ὀλίγαι ἐλληνικαὶ ἀποικίαι, ὥσπερ τὸ Ἐμπόριον, ἡ Μαινάκη, τὸ Ἡμεροσκοπεῖον, ἡ Ῥοδη καὶ τὰ λοιπά. Εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις, ὥσπερ Νέα Καρχηδών, Κόρδυβα, Τάρτησος, Ἄκρα Λευκή, Γάδειρα, Ζάκυνθα, κτλ.
- Z. Τίνες δὲ οἰκοῦσιν ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ;
- H. Οἱ Ἰβηρες ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ οἰκοῦσιν.
- Z. Ἑλληνίζουσιν οὖν;
- H. Οὐδαμῶς. Ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ οὐ λαλοῦσιν ἐλληνιστί, οἱ γὰρ Ἰβηρες οὐχ Ἕλληνες, ἀλλὰ βάρβαροί εἰσιν.
- Z. Ὡσπερ οἱ Κύκλωες;
- H. Οὐ γὰρ οὖν. Ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ πολὺς καὶ καλὸς οἶνος ἐστὶν καὶ πολλοὶ συμπόσιοι καθ' ἡμέραν γίνονται, ὥσπερ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.

Ἄσκησις Ε

Responde

1. Ποία ἐστὶν ἡ Ἀλκμήνη;
2. Ἄρα ὁ Ἡρακλῆς ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἰκεῖ;
3. Ἄρα ἡ Ἰβηρία ἐλληνικὴ χώρα ἐστίν;
5. Τί καὶ ποῦ ἐστὶν ὁ Ἰβηρ;
6. Ἄρα ἐλληνίζουσιν οἱ Ἰβηρες;

ὁ Κύκλωψ

Άσκησης Ζ

Busca palabras derivadas o deriva palabras

πόλις

hiporótamo

Όλυμπος

ecografía

enológico

simposio

barbaridad

Άσκησης Η

Dada la respuesta, haz la pregunta

1. Οὐ γὰρ οὖν. Ὁ Ἡρακλῆς οὐ θεός, ἀλλ' ἥρως ἐστίν.
2. Τὸ Ἐμπόριον ἐλληνικὴ ἀποικία ἐστίν.
3. Ὁ Ἰβηρ μέγας ποταμός ἐστίν ἐν τῇ χώρᾳ Ἰβηρίᾳ
4. Οὐδαμῶς. Ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ οὐ λαλοῦσιν ἐλληνιστί.
5. οἱ γὰρ Ἰβηρες βάρβαροί εἰσιν.

Άσκησης Θ

Corrige la/s errata/s

1. Ἡ Ἰβηρία ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσῃ ἐστίν.
2. Ἄρα καὶ ἡ Ἰβηρία ἐλληνικὰ χώρα ἐστίν;
3. Πολλοὶ ἀποικίαι ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ εἰσίν.
4. Πολλὰ πόλεις εἰσίν ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ.
5. Ὁ Ἰβηρ μέγας ποταμός εἰσιν.
6. Ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ οἰκοῦσιν ὁ Ἰβηρες.
7. Οἱ Ἰβηρες οὐχ ἐλληνίζω.
8. Ἐγὼ λαλῶ ἐλληνιστῶ.
9. ὁ Ἡρακλῆς βάρβαρη οὐκ ἐστίν.

Ο ΟΙΚΟΣ

ὁ πάππος ἡ τήθη

ἡ μήτηρ ὁ πατήρ

ἡ πρεσβύτερη

ὁ πρεσβύτερος

ὁ μικρότερος

ἀδελφή

ἀδελφός

ἀδελφός

Ἴδου μικρὰ καὶ καλὴ παῖς, ὀνόματι Ὑπατία, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς· ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ, ἡ ἀδελφή, οἱ ἀδελφοί, ὁ πάππος καὶ ἡ τήθη. Ὁ οὖν οἶκος τῆς Ὑπατίας οὐ μικρός, ἀλλὰ μέγας ἐστίν. Οἰκοῦσι πάντες ἐν ταῖς Ἀθήναις (αἱ Ἀθήναι μεγάλη πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ), πλὴν τῆς ἀδελφῆς (ἡ γὰρ ἀδελφὴ οὐκ ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἀλλὰ ἐν τοῖς Δελφοῖς οἰκεῖ).

Ὁ μὲν πατήρ, ὀνόματι Ἀπολλώνιος, οὐκ Ἀθηναῖος πολίτης, ἀλλὰ Τύριος μέτοικός ἐστιν· τοῦτ' ἐστίν, ξένος ἐκ Τύρου. (ἡ Τύρος μικρὰ πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Συρίᾳ). Ὁ Ἀπολλώνιος γλύπτης ἐστὶν καὶ ἐν τῇ Ἀκροπόλει πονεῖ (ἡ Ἀκρόπολις τὸ ἱερόν τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς ἐστίν). Μεγάλα γὰρ ἀγάλματα τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ μικρὰ καὶ ἀνάγλυφα εἰδῶλα τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς.

ἰδοῦ

ὄνομα, ὀνόματι

αὐτῆς· τῆς Ὑπατίας

μικρός ↔ μέγας

μικρὰ ↔ μεγάλη

αἱ Ἀθήναι, ἐν ταῖς Ἀθήναις

οἱ Δελφοί, ἐν τοῖς Δελφοῖς

τοῦτ' ἐστίν =

αἱ Ἀθήναι > Ἀθηναῖος

ἡ πόλις > ὁ πολίτης ↔

ὁ μέτοικος· ξένος ὅς ἐν ταῖς

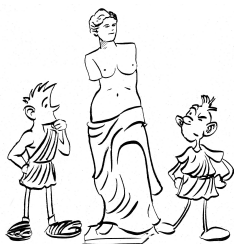
Ἀθήναις οἰκεῖ

ἡ Τύρος > Τύριος

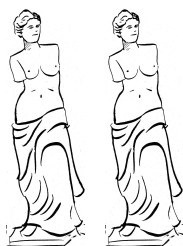
ἡ Ἀκρόπολις,

ἐν τῇ Ἀκροπόλει

ἄγαλμα

ἀγάλματα

ἀνάγλυφον
εἶδωλονἀνάγλυφα
εἶδωλα

Ἡ δὲ μήτηρ, ὀνόματι Ἀρχιστράτη, οὐκ Ἀθηναία πολίτις ἐστίν, ἀλλὰ μέτοικος Σμυρναία· τοῦτ' ἐστίν, ξένη ἐκ Σμύρνης (ἡ Σμύρνη οὐ μεγάλη, ἀλλὰ μικρὰ πόλις ἐστίν ἐν τῇ Ἰωνίᾳ). Ἡ Ἀρχιστράτη ἐν τῇ οἰκίᾳ πονεῖ· καθ' ἡμέραν οὖν τὰ βρώματα παρασκευάζει. Ἡ δὲ Ἀρχιστράτη οὐ μόνον μαγειρεύει, ἀλλὰ κλώθει, ῥάπτει καὶ ἱμάτια ποιεῖ ἐν τῇ γυναικωνίτιδι (ἡ γυναικωνίτις μέρος τῆς οἰκίας ἐστίν. ἐκεῖ πονοῦσι καὶ διημερεύουσιν αἱ γυναῖκες).

ἡ Σμύρνη > Σμυρναῖος
ἡ πολίτις ↔ ἡ μέτοικος·
ξένη ἢ ἐν ταῖς Ἀθήναις οἰκεῖ
ὁ οἶκος· ἡ οἰκία
ἡ γυναικωνίτις, ἐν τῇ
γυναικωνίτιδι
ἡ ἡμέρα > καθ' ἡμέραν >
διημερεύω

ἱμάτιον

ἡ οἰκία

κλώθει, ῥάπτει

Ἡ δὲ τήθη, ὀνόματι Πανδώρα, μέτοικος Ῥοδία ἐστίν· τοῦτ' ἐστίν, ξένη ἐκ Ῥόδου. (ἡ Ῥόδος μεγάλη νήσος ἐστίν ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσῃ). Καὶ ἡ Πανδώρα ἐν τῇ γυναικωνίτιδι πονεῖ. Ἐκεῖ τὸν Ἀπολλώδωρον, τὸν μικρότερον ἀδελφὸν τῆς Ὑπατίας, θεραπεύει. (Ὁ γὰρ Ἀπολλώδωρος βρέφος ἐστίν. Οὕτω βαδίζει καὶ αἰεὶ κλαίει).

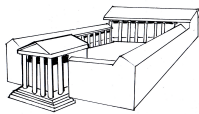

κλαίει βαδίζει

Ὁ ἄλλος ἀδελφός, ὁ πρεσβύτερος, ὀνόματι Πάτροκλος, Ἀθηναῖος ἐστίν, τοῦτ' ἐστὶ ἐξ Ἀθηνῶν. Ὁ δὲ Πάτροκλος καλὸς ἀθλητὴς ἐστίν. Τὸ γὰρ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῷ γυμνασίῳ ἀσκεῖ. Ἔστι δὲ ὁ Πάτροκλος καὶ καλὸς κιθαριστής. Κιθαρίζει γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ τὰ τοῦ Ὀμήρου ποιήματα ῥαψωδεῖ.

ἐκ, ἐξ

αὐτοῦ· τοῦ Πατρόκλου

τὸ γυμνάσιον

τὸ συμπόσιον

τὸ σῶμα γυμνόν

τὸ σῶμα ἡμίγυμνον

τὸ σῶμα ἀσκεῖ

κιθαρίζει καὶ ῥαψωδεῖ

Ἔχει δὲ ἡ Ὑπατία καὶ ἀδελφὴν, τὴν Κασσάνδραν. Ἡ Κασσάνδρα ἰέρεια ἐστίν καὶ τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τοῖς Δελφοῖς θεραπεύει. Ἡ οὖν Κασσάνδρα ἢ Πυθία ἰέρεια ἐστίν· τοῦτ' ἐστίν, μάντις ἐν τῷ μαντεῖῳ τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῇ Φωκίδι).

τὸ ἱερόν > ἡ ἰέρεια

τὸ μαντεῖον > ἡ μάντις

ὁ ναός

ὁ Πύθων

ἡ πυθομάντις

Τέλος δὲ ὁ πάππος, ὁ πατὴρ τῆς Ἀρχιστράτας, ὀνόματι Ἀρχίστρατος, Ἰθακίστιος μέτοικός ἐστιν, τοῦτ' ἐστὶ ξένος ἐξ Ἰθάκης. (ἡ Ἰθάκη μεγάλη νήσός ἐστιν ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει). δὲ πάππος ἱματιοπώλης ἐστίν· ἱμάτια γὰρ καὶ ὑφάσματα ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλεῖ (ἡ ἀγορὰ μέρος τῆς πόλεως ἐστίν).

Ἡ δὲ Ὑπατία οὐ πονεῖ, ἀλλὰ ἐν τῷ Ἰλισσῷ ποταμῷ καθ' ἡμέραν ἀλιεῦει καὶ παίζει. Ἐκεῖ ἄλλα παιδιά εὐρίσκει, τὰ μὲν μικρὰ, τὰ δὲ μεγάλα. Καὶ τὰ μὲν Ἀθηναῖα, τὰ δὲ ξένα.

Γραμματική

ΑΡΘΡΟΝ

ἐνικὸς ἀριθμὸς

	ἀρσενικόν	θηλυκόν	οὐδέτερον
ὀνομαστική	ὁ	ἡ	τό
αἰτιατική	τόν	τήν	τό
γενική	τοῦ	τῆς	
δοτική	τῷ	τῇ	τῷ

πληθυντικὸς ἀριθμὸς

	ἀρσενικόν	θηλυκόν	οὐδέτερον
ὀνομαστική	οἱ	αἱ	τά
αἰτιατική			τά
γενική			
δοτική	τοῖς	ταῖς	

ἡ πόλις, τῆς πόλεως
ἀγορά > ἀγοράζω ↔ πωλῶ

ἱματιοπώλης

ἡ/ ὁ παῖς > τὸ παιδίον

ὁ Ἰλισσὸς ποταμός

ΓΕΝΙΚΗ ΠΤΩΣΙΣ

-Πρώτη κλίσις· -ας, -ης.

Παραδείγματα· ἡ Ὑπατία **τῆς** Ὑπατίας, ἡ ἀδελφή **τῆς** ἀδελφῆς· **αὐτῆς**

ὁ οἶκος τῆς Ὑπατίας μέγας ἐστίν.

ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὁ Ἀπολλώνιος, γλύπτῃς ἐστίν.

οἰκοῦσι πάντες ἐν τῇ οἰκίᾳ, πλὴν τῆς ἀδελφῆς.

ἡ γυναικωνίτις μέρος τῆς οἰκίας ἐστίν.

-Δευτέρα κλίσις· -ου

Παραδείγματα· ὁ Ἀπολλώνιος **τοῦ** Ἀπολλωνίου, ὁ ἀδελφός **τοῦ** ἀδελφοῦ· **αὐτοῦ**

ὁ ἀδελφός τοῦ Πατρόκλου, ὁ Ἀπολλωδώρος, βρέφος ἐστίν.

ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὁ Ἀπολλώνιος, γλύπτῃς ἐστίν.

ὁ Ἀπολλώνιος Τύριος ἐστίν· τοῦτ' ἐστίν, ἐκ Τύρου.

Τρίτη κλίσις· -εως, -ος

Παραδείγματα· ἡ πόλις **τῆς** πόλεως, ὁ Ἀπόλλων, **τοῦ** Ἀπόλλωνος

ἡ Τύρος μικρὰ πόλις ἐστίν. ἡ ἀγορὰ μέρος τῆς πόλεως ἐστίν.

ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τοῖς Δελφοῖς ἐστίν.

ΔΟΤΙΚΗ ΠΤΩΣΙΣ (πληθυντικὸς ἀριθμὸς)

-Πρώτη κλίσις· -αις

Παράδειγμα· αἱ Ἀθῆναι **ταῖς** Ἀθήναις

αἱ Ἀθῆναι πόλις ἐστίν ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἡ Ὑπατία ἐν ταῖς Ἀθήναις οἰκεῖ.

-Δευτέρα κλίσις· -οις

Παράδειγμα· οἱ Δελφοί **τοῖς** Δελφοῖς

οἱ Δελφοί ἐλληνικὴ πόλις ἐστίν ἐν τῇ Φωκίδι. ἡ Κασσάνδρα οὐκ ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἀλλὰ ἐν τοῖς Δελφοῖς οἰκεῖ.

- Τρίτη κλίσις· -ι

Παραδείγματα·

οὐδέτερα· τὸ ὄνομα (τῷ) ὀνόματι

θηλυκά· ἡ γυναικωνίτις τῇ γυναικωνίτιδι (ὥσπερ Φωκίς Φωκίδι,
Ἑλλάς Ἑλλάδι. βλέπε κεφάλαιον 3)

ἡ παῖς, ὀνόματι Ὑπατία, οὐκ ἐν τῷ ποταμῷ, ἀλλὰ ἐν τῇ γυναικωνίτιδι παίζει.

ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ ΠΤΩΣΙΣ

-Πρώτη κλίσις· -αν, -ην.

Παραδείγματα· ἡ Ὑπατία **τὴν** Ὑπατίαν, ἡ ἀδελφή **τὴν** ἀδελφὴν

ἡ Ὑπατία ἀδελφὴν ἔχει. ὁ δὲ Ἀπολλωδώρος τὴν Κασσάνδραν οὕτω γινώσκει.

-Δευτέρα κλίσις· -ον

Παράδειγμα· ὁ ἀδελφός **τὸν** ἀδελφόν

ἡ μήτηρ τὸν ἀδελφὸν τῆς Ὑπατίας θεραπεύει.

-Τρίτη κλίσις (οὐδέτερα)· -μα, -ματα

Παράδειγμα· τὸ ἄγαλμα **τὰ** ἀγάλματα

τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ Διονύσου ἐν τῷ θεάτρῳ ἐστίν. τὰ δὲ ἀγάλματα τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς ἐν τῇ Ἀκροπόλει.

ὁ μὲν Ἀπολλώνιος ἀγάλματα ποιεῖ. ὁ δὲ Πάτροκλος τὰ τοῦ Ὀμήρου ποιήματα ῥαψῳδεῖ καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀσκεῖ.

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ

ἐκ + γενική πτώσις

Παραδείγματα· ὁ Ἀπολλώνιος ξένος ἐστὶν ἐκ Τύρου. ἡ δὲ Ἀρχιστάτη ξένη
ἐστὶν ἐκ Σμύρνης.

κατά + αἰτιατική πτώσις

Παράδειγμα· ἡ ἡμέρα μικρά ἐστίν. καθ' ἡμέραν ὁ Ἀπολλώνιος ἐν τῇ
Ἀκροπόλει πονεῖ.

Άσκησις Α

1. ὁ πατήρ, ἡ μ____. ὁ ἀδελφός, ἡ ἀ____. ὁ πάππος, ἡ ____.
2. ὁ παῖς, ἡ π____.
3. ἡ ἀδελφή, τὴν ἀ____, τῆς ἀ____.
4. ἡ οἰκία, τὴν οἶκ____, τῆς οἶκ____.
5. ἡ ἀγορά, τὴν ἀ____, τ____ ἀγορᾶς.
6. ὁ ἀδελφός, τὸν ἀ____, τοῦ ἀ____.
7. ἡ θεὰ Ἀφροδίτη, τῆς θεᾶς Ἀ____.
8. ἡ θεὰ Ἀθηνᾶ, τῆς θεᾶς Ἀ____.
9. ὁ θεός Ἀπόλλων, τοῦ θ____ Ἀπόλλωνος.
10. ὁ Ὅμηρος, τοῦ Ὀμήρ____.
11. οἶκος μεγ____. οἶκος μικρ____.
12. οἰκία μεγαλ____. οἰκία μικρ____.
13. τὸ εἶδωλον, τὰ εἶδωλ____. τὸ ἱμάτιον, τὰ ἱ____.
14. τὸ σῶμα, τὰ σώματ____. τὸ ποίημα, τὰ ποιήμ____. τὸ ὕφασμα, τὰ ὑφά____.
15. τὸ παράδειγμα, τὰ παραδείγ____. ὀλίγον βρῶμα, πολλὰ βρ____.
16. μικρ____ ἄγαλμα. μεγάλ____ ἀγάλματα.
17. μικρ____ παιδίον, μεγάλ____ παιδία.
18. ὁ πολίτ____, ἡ πολίτ____.
19. ἡ γυναικωνίτις, ἐν τῇ γ____.
20. ἡ πόλις, τῆς π____, ἐν τ____ π____.
21. ἡ Ἀκρόπολις, τῆς Ἀκροπ____, ἐν τ____ Ἀκροπόλ____.
22. ἡ Τύρος, ἐν τ____ Τύρ____. ἐκ Τύρ____ · Τύρι____, Τυρί____.
23. ἡ Σμύρνη, ἐν τ____ Σμύρν____. ἐκ Σμύρν____ · Σμυρναῖος, Σμυρναί____.
24. ἡ Ῥόδος, ἐν τ____ Ῥόδ____. ἐκ Ῥόδ____ · Ῥόδι____, Ῥοδί____.
25. αἱ Ἀθῆναι, ἐν τ____ Ἀθήν____. ἐξ Ἀθηνῶν · Ἀθηναῖ____, Ἀθηναί____.
26. οἱ Δελφοί, ἐν τ____ Δελφ____. ____ Δελφῶν · Δελφός, Δελφίς.
27. ἡ Ἰθάκη, ἐν τ____ Ἰθάκ____. ἐξ Ἰθάκ____. Ἰθακίσιος, Ἰθακισί____.
28. ἐξ Ὀλυμπί____ · Ὀλύμπιος.

Άσκησις Β

1. Ἴδοῦ μικρὰ παῖς, _____ Ὑπατία.
2. ἡ Ὑπατία μικρὰ καὶ καλὴ _____ ἐστίν.
3. ἐν τῷ Ἰλισσῷ ποταμῷ πολλὰ _____ εὐρίσκει.
4. ὁ Ἀπολλώνιος _____ ἐστὶν τῆς Ὑπατίας.
5. ἡ _____ αὐτῆς ἡ Ἀρχιστάτα ἐστίν.
6. ὁ _____ αὐτῆς, ὀνόματι Ἀρχιστράτος, Ῥόδιος ἐστίν.
7. ὁ _____ αὐτῆς ἀθλητῆς ἐστίν. Τὸ σῶμα _____ ἐν τῷ
γυμνασίῳ ἀσκεῖ.
8. ἡ _____ αὐτῆς οὐκ οἰκεῖ ἐν ταῖς Ἀθήναις.
9. ὁ μικρότερος ἀδελφὸς _____ ἐστὶ καὶ οὐπω βαδίζει.
10. τὸ ὄνομα τῆς _____ Πανδώρα ἐστίν.
11. οἰκοῦσι πάντες ἐν ταῖς Ἀθήναις, _____ τῆς ἀδελφῆς.
12. ὁ _____ ξένος ἐστὶν ὅς ἐν ταῖς Ἀθήναις οἰκεῖ.
13. ἡ μέτοικος _____ ἐστὶν ἢ ἐν ταῖς Ἀθήναις οἰκεῖ.

ὄνομα, ὀνόματι
ὁ / ἡ παῖς
τὸ παιδίον, τὰ παιδιά
ἀδελφός, ἀδελφή
ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ
ὁ πάππος, ἡ τήθη
αὐτοῦ, αὐτῆς
τὸ βρέφος
πλήν
ὁ / ἡ μέτοικος
ξένος, ξένη

14. ὁ _____ τῆς Ὑπατίας μέγας ἐστίν.
15. ἡ γυναικωνίτις μέρος τῆς _____ ἐστίν.
16. ὁ _____ τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἐστίν.
17. τὸ _____ τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης ἡμίγυμνόν ἐστίν.
18. ὁ _____ ὑφάσματα καὶ _____ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλεῖ.
19. ἡ Πανδώρα πολλὰ _____ ῥάπτει.
20. ὁ _____ ἀνάγλυφα _____ καὶ ἀγάλματα ποιεῖ.
21. ὁ πάππος τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῷ _____ οὐκ ἀσκεῖ,
_____ γάρ οὐκ ἐστίν.
22. ἡ _____ τὸν ναὸν τῆς θεᾶς θεραπεύει.
23. ὁ κιθαριστὴς ἐν τῷ _____ κιθαρίζει.

ὁ οἶκος
ἡ οἰκία
ὁ ναός
τὸ ἄγαλμα
ὁ ἱματιοπώλης
ὁ γλύπτης
ὁ ἀθλητῆς
ἡ ἱέρεια
τὸ ἱμάτιον
τὸ ὕφασμα
τὸ εἶδωλον
τὸ γυμνάσιον
τὸ συμπόσιον

24. ὁ οἶκος τῆς Ὑπατίας ἐν ταῖς Ἀθήναις _____.
25. ἐν τῇ οἰκίᾳ ἡ μήτηρ κλώθει, _____ καὶ τὸ βρέφος _____.
26. ἡ δὲ τήθη τὰ βρώματα _____.
27. ὁ γλύπτης ἀγάλματα καὶ εἰδωλα _____.
28. ὁ ἱματιοπώλης ἱμάτια καὶ ὑφάσματα _____.
29. ἡ Ὑπατία ἀδελφὴν _____.
30. ὁ μὲν Πάτροκλος ἀθλητὴς ἐστίν, τὸ γὰρ σῶμα _____ ἐν τῷ γυμνασίῳ.
31. ὁ δὲ Ἀπολλώδωρος _____ καὶ οὕτω _____, βρέφος γάρ ἐστιν.
32. ἡ Ὑπατία οὐκ ὀνεί, ἀλλὰ _____ ἐν τῇ γυναικωνίτιδι.
33. ἐκεῖ ἄλλα παιδία καὶ τὸν πάππον _____.
34. ὁ δὲ πάππος ἐν τῷ ποταμῷ _____.
35. ὁ ῥαψωδὸς ἐν τῷ συμποσίῳ _____.

οἰκεῖ
ῥάπτει
ἔχει
θεραπεύει
κλαίει
βαδίζει
παίζει
εὐρίσκει
ἀλιεύει
παρασκευάζει
ποιεῖ
πωλεῖ
ῥαψωδεῖ
ἀσκεῖ

Ἐσκήσεις Γ

1. Πόθεν ἐστὶν ἡ Ὑπατία;
2. Ποῦ πονεῖ ὁ πατὴρ αὐτῆς;
3. Τί ποιεῖ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἡ μήτηρ αὐτῆς;
4. Διὰ τί Ἀθηναία πολίτις οὐκ ἐστίν;
5. Διὰ τί κλαίει καὶ οὕτω βαδίζει ὁ Ἀπολλώδωρος;
6. Ἄρα ὁ πρεσβύτερος ἀδελφὸς τῆς Ὑπατίας ἐν τῷ γυμνασίῳ ποιήματα ῥαψωδεῖ;
7. Τίς ἐστὶν ἡ Κασσάνδρα;
8. Διὰ τί ἡ Κασσάνδρα οὐκ ἐν ταῖς Ἀθήναις οἰκεῖ;
9. Τί δὲ ποιεῖ ὁ πάππος ἐν τῇ ἀγορᾷ;
10. Τί ποιεῖ καθ' ἡμέραν ἡ Ὑπατία;

Ο ΟΙΚΟΣ

Exercicios complementarios

Άσκησης Α

Identifica

ὁ στρατιώτης ὁ ἱματιοπώλης ὁ ἀλλαντοπώλης ὁ ῥαψωδός ὁ ἀγαλματοπώλης

ὁ ἀθλητής ὁ γλύπτης ὁ κιθαρηστής ὁ ἱματιοπώλης

ὁ ναῦτης ὁ στρατηγός ὁ διδάσκαλος ἡ μάντις

α

β

γ

δ

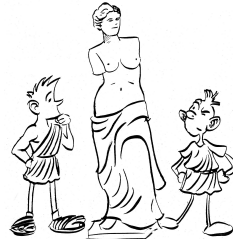
ε

ζ

η

θ

ι

κ

λ

μ

ν

Άσκησης Β

Ποῦ ἐστὶν ἡ Ὑπατία;

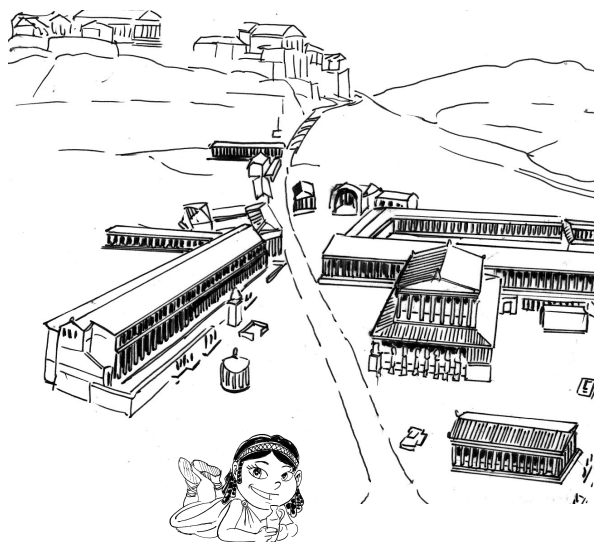
ὁ Κεραμεικός

ὁ ποταμός Ἰλισσός

ἡ Ἀκρόπολις

ἡ Ἀγορά

Άσκησης Γ

Le o seguinte texto e contesta ás preguntas de comprensión

Πρόσωπα· ή Ύπατία, ό Αλέξανδρος, ή Λεωνίδας και ό Πλάτων

Ύπατία· Χαίρετε! Τίνες και πόθεν έστε;

Αλέξανδρος· Όνομα μοι Αλέξανδρος. Ξένος
Μακεδών είμι έκ Πέλλης.

Ύπατία· Ποϋ έστιν ή Πέλλα;

Αλέξανδρος· ή Πέλλα μικρά πόλις έν τή Μακεδονία
έστιν.

Ύπατία· Τί δέ ποιεί έν ταίς Αθήναις ό πατήρ σου;

Αλέξανδρος· ό πατήρ μου, όνόματι Φίλιππος,
κεραμεύς έστιν και έν τῷ Κεραμεικῷ κεραμεύει,
τουτ' έστιν άγγεία και ποτήρια κατασκευάζει.

Ύπατία· Τί δ' έστιν ό Κεραμεικός;

Αλέξανδρος· Οϋ γινώσκεις;

Ύπατία· Οϋ γάρ οϋν.

Αλέξανδρος· ό Κεραμεικός μέρος έστιν τής πόλεως,
τò μέν έντός και τò δέ έκτός τής πόλεως. Έν τῷ
έντός Κεραμεικῷ εργάζονται πάντες οί
κεραμείς. Έν τῷ έκτός Κεραμεικῷ τὰ μνημεία
και οί τάφοι είσιν.

άγγειον

ποτήριον

έντός του κύκλου

έκτός του κύκλου

εργάζονται· έργον ποιούσι·

πονοϋσι

ό έκτός Κεραμεικός,

τὰ μνημεία

και οί τάφοι

Λεωνίδας· Ὅνομα μοι Λεωνίδας. Ξένος
Λακεδαιμονίος εἰμὶ ἐκ Σπάρτης.

Ὑπατία· Ποῦ ἐστὶν ἡ Σπάρτη;

Λεωνίδας· ἡ Σπάρτη οὐ μικρά, ἀλλὰ μεγάλη πόλις ἐν
τῇ Πελοποννήσῳ ἐστίν.

Ὑπατία· Τί δὲ ποιεῖ ἐν ταῖς Ἀθήναις ὁ πατήρ σου;

Λεωνίδας· ὁ πατήρ μου, ὀνόματι Ἀναξανδρίδας,
ἀλλαντοπώλης ἐστὶ καὶ ἄλλαντας ἐν τῇ ἀγορᾷ
πωλεῖ.

Ὑπατία· Τί δ' ἐστὶν ἡ ἀγορά;

Λεωνίδας· Οὐ γινώσκεις;

Ὑπατία· Οὐ γὰρ οὖν.

Λεωνίδας· ἡ οὖν ἀγορά μέρος ἐστὶν τῆς πόλεως.
ἐκεῖ ἐργάζονται ὁ ἀλλαντοπώλης, ὁ
ἱματιοπώλης, ὁ λαχανοπώλης κτλ.

Πλάτων· Ὅνομα μοι Πλάτων. Ἐγὼ Ἀθηναῖος εἰμὶ. Ὁ
πατήρ μου, ὀνόματι Ἀρίστων, διδάσκαλός ἐστιν
καὶ ἐν τῷ διδασκαλείῳ πονεῖ.

Ὑπατία· Τί δ' ἐστὶν τὸ διδασκαλεῖον;

Πλάτων· Οὐ γινώσκεις;

Ὑπατία· Οὐ γὰρ οὖν.

Πλάτων· Τὸ οὖν διδασκαλεῖον τόπος ἐστὶν ἐν ταῖς
Ἀθήναις. Ἐκεῖ ὁ διδάσκαλος τὰ παιδιά
διδάσκει.

Ὑπατία· Τί δὲ μανθάνεις ἐκεῖ;

Πλάτων· Ἐν τῷ διδασκαλείῳ τὰ γράμματα
μανθάνω, τὸ ἄλφα, τὸ βῆτα, τὸ ὦ μέγα κτλ.,
τοῦτ' ἐστὶ τὴν γραμματικὴν τέχνην.

Ὑπατία· Ἄρα τὰ γράμματα φιλεῖς;

Πλάτων· Ναί, μάλα φιλῶ.

Λεωνίδας· Ἐγὼ τὰ γράμματα οὐ φιλῶ. Μάλα δὲ φιλῶ
τὰ ὅπλα. Βούλομαι γὰρ γενέσθαι στρατηγός,
ὥσπερ ὁ Μενέλαος καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ,
ὀνόματι Ἀγαμέμνων.

διδάσκω ↔ μανθάνω

Ἀλέξανδρος· Ἐγὼ τὰ ὅπλα οὐ φιλῶ, τὸν γὰρ πόλεμον
μισῶ. Φιλῶ δὲ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ πλοῖα.
Βούλομαι γὰρ γενέσθαι ναύτης, ὥσπερ ὁ
Ὀδυσσεὺς καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὀνόματι
Τηλέμαχος.

Ὑπατία· Ἐγὼ τὰ πλοῖα οὐ φιλῶ, ἀλλὰ μάλα μισῶ,
διότι ἐν τῇ θαλάσῃ αἰεὶ ἰλιγγῶ. Φιλῶ δὲ τὰ
ἄστρα καὶ τὸν οὐρανόν, τοῦτ' ἐστὶ τὴν
ἀστρονομίαν. Ἀστρονόμος γὰρ βούλομαι
γενέσθαι, ὥσπερ ὁ Ἀναξίμανδρος.

Πλάτων· Ἐγὼ δὲ οὔτε ἀστρονόμος, οὔτε ναύτης,
οὔτε στρατιῶτης βούλομαι γενέσθαι, ἀλλὰ
φιλόσοφος, ὥσπερ ὁ Σωκράτης καὶ ὁ
διδάσκαλος αὐτοῦ, ὀνόματι Ἀρχέλαος, τὴν γὰρ
σοφίαν μάλα φιλῶ.

1. Τί ποιεῖ ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατήρ;
2. Ποῦ ἐστὶν ὁ Κεραμεῖκός;
3. Ποία ἐστὶν ἡ Σπάρτη;
4. Τίς ἐστὶν ὁ Πλάτων;
5. Τί δὲ φιλεῖ ὁ Λεωνίδας;

Ἔσκησις Δ

Busca palabras derivadas o deriva palabras

ξένος

adelfa

hemeroteca

πόλις

poeta

φιλόσοφος

ídolo

κεραμεύς

presbítero

θεραπεύω

Άσκησης Ε

Dada la respuesta, haz la pregunta

Όνομα μοι Ὑπατία. Ἀθηναῖα εἰμί.

Ὁ πατήρ μου, κιθαριστὴς ἐστίν.

Ἡ ἀγορὰ μέρος ἐστίν τῆς πόλεως.

Ἐγὼ μὲν τὰ γράμματα φιλῶ, μισῶ δὲ τὰ ὅπλα.

Ἡ Ρόδος μεγάλη νῆσος ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσῃ ἐστίν.

Άσκησης Ζ

Corrige la errata

ἡ Πέλλα μικρὰ πόλις ἐν τῷ Μακεδονίᾳ ἐστίν.

ὁ πατήρ μου κεραμεύς εἰ.

Ἐν τῷ ἐντὸς Κεραμειῷ ἐργάζονται πάντες οἱ κεραμεύς.

Ξένη Λακεδαιμονίος εἰμὶ ἐκ Σπάρτης.

ἡ οὖν ἀγορὰ μέρη ἐστίν τῆς πόλεως

Βούλομαι γενέσθαι ναύτος, ὥσπερ ὁ Ὀδυσσεύς.

Ἐγὼ τὰ ὅπλα οὐ φιλεῖ

τῷ πολέμῳ μισῶ

Άσκησης Η

Modifica la frase substituyendo lo que está en negrita

Αἱ Ἀθῆναι **μικρὰ** πόλις ἐστίν ἐν τῇ Ἀττικῇ.

Ἡ Ἀρχιστράτη **ἐν τῇ οἰκίᾳ** πονεῖ.

Ἡ τήθη, ὀνόματι Πανδώρα, μέτοικος **Ῥοδία** ἐστίν.

Ὁ Πάτροκλος **καλὸς** ἀθλητὴς ἐστίν.

Ὁ Πάτροκλος **κιθαρίζει** ἐν τοῖς συμποσίοις.

Ἡ **Κασσάνδρα** ἡ Πυθία ἱέρεια ἐστίν.

Άσκησις Θ

Traducción directa e inversa

ἡ Πέλλα μικρὰ πόλις ἐν τῇ Μακεδονίᾳ ἐστίν.

Atenas es una gran ciudad en el Ática.

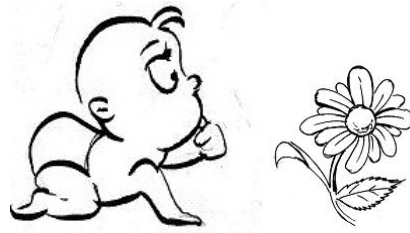
ὁ πατήρ μου, ὀνόματι Φίλιππος, κεραμεύς ἐστίν καὶ ἐν τῷ Κεραμεικῷ κεραμεύει.

El abuelo, de nombre Apolonio, es escultor y trabaja en la Acrópolis.

Ἀστρονόμος βούλομαι γενέσθαι, ὥσπερ ὁ Ἀναξίμανδρος.

Yo quiero ser rapsoda, como Homero.

Ο ΒΙΟΣ

A “Ο βίος βραχύς ἐστίν, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ”, ὥσπερ λέγει ἡ παροιμία. Πάντες δὲ οἱ ἄνθρωποι ὅμοιον βίον οὐ ζῶσιν. Πολλοὶ γὰρ εἰσὶν καὶ διάφοροι οἱ τῶν ἀνθρώπων βίοι. Ὀλίγοι μὲν νομάδες εἰσὶν καὶ εἴτε ἄγρια ζῶα θηρεύουσιν (τοῦτ’ ἐστὶ, ἀπὸ τῆς θήρας ζῶσιν), εἴτε ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἐν τῷ ποταμῷ ἀλιεύουσιν (τοῦτ’ ἐστὶ, ἀπὸ τῆς ἀλιείας ζῶσιν). Πολλοὶ δὲ ἄνθρωποι οὔτε θηρεύουσιν οὔτε ἀλιεύουσιν, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς γῆς ζῶσιν.

Ὁ ἄνθρωπος ὃς ἀπὸ τῆς θήρας ζῇ “θηρευτής” ἐστίν. Ὁ ἄνθρωπος ὃς ἀπὸ τῆς ἀλιείας ζῇ “ἀλιεύς” καλεῖται. Τέλος δὲ “γεωργός” καλεῖται ὁ ἄνθρωπος ὃς τὴν γῆν γεωργεῖ.

βραχύς _ $\Leftrightarrow$ μακρός _____
 ὁ βίος, τὸν βίον
 ὁ βίος· ἡ ζωὴ > (ἐγώ) ζάω
 οἱ ἄνθρωποι ζῶσιν
 ὁ ἄνθρωπος ζῇ
 ὅμοιος $\Leftrightarrow$ διάφορος
 οἱ ἄνθρωποι, τῶν ἀνθρώπων
 εἴτε ... εἴτε
 τοῦτ’ ἐστὶ =
 ἡ θήρα, τῆς θήρας
 > (ἐγώ) θηρεύω >
 ὁ θηρευτής
 ἡ γῆ, τὴν γῆν, τῆς γῆς
 ἀπὸ τῆς γῆς ζῇ
 τὴν γῆν γεωργεῖ
 καλεῖται· ὀνομάζεται

ὁ θηρευτής

ὁ ἀλιεύς

ὁ γεωργός

Ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος διάφορός ἐστιν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ. Εὐτυχὴς μὲν ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὅς ἐιρηνικὸν βίον ζῇ, δυστυχὴς δὲ ὅς πολεμικὸν βίον ζῇ. Ὁ δὲ πόλεμος καταλύει τὸν βίον πολλῶν νέων ἀνδρῶν, διότι ἐν τῇ μάχῃ πολλοὶ νέοι πολεμισταὶ ἀποθνήσκουσιν, ὥσπερ ὁ νέος Ἀχιλλεὺς ἐν Τροίᾳ.

ἡ εἰρήνη ↔ ὁ πόλεμος
εἰρηνικός ↔ πολεμικός
ὁ πολεμιστής, οἱ πολεμισταί
οἱ ἄνδρες, τῶν ἀνδρῶν
εὐτυχής ↔ δυστυχής
νέος ↔ ἀρχαῖος

ὁ πολεμιστής

ἡ μάχη

ἡ εἰρήνη

ὁ Ἀχιλλεὺς ἀποθνήσκει

Διάφορος δ' ἐστὶν ὁ τῶν πλουσίων καὶ τῶν πτωχῶν βίος. Πλούσιος μὲν ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὅς πολλὰ ἔχει, τοῦτ' ἐστὶν, γῆν καὶ πλοῦτον ἔχει. Οἱ πλούσιοι ἄνθρωποι ἱππεύουσιν, ἐν τῷ συμποσίῳ πίνουνσι καὶ ἐσθίουσιν, τὸ σῶμα ἐν τῷ γυμνασίῳ ἀσχοῦσιν, ἐν τῇ ἀγορᾷ φιλοσοφοῦσιν, κτλ. Πτωχὸς δ' ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὅς οὐδέν ἔχει, τοῦτ' ἐστὶ, οὔτε γῆν ἔχει οὔτε πλοῦτον. Οἱ πτωχοὶ ἄνθρωποι οὔτε ἱππεύουσιν, οὔτε πίνουνσι καὶ ἐσθίουσιν ἐν τῷ συμποσίῳ, οὔτε τὸ σῶμα ἀσχοῦσιν ἐν τῷ γυμνασίῳ, οὔτε φιλοσοφοῦσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀλλὰ ἀεὶ μάλα πονοῦσιν.

πλούσιος ↔ πτωχός

ὁ πλοῦτος > πλούσιος
οὐδέν· ∅
ἵππος > (ἐγώ) ἱππεύω

ἀεὶ· καθ' ἡμέραν
μάλα· πολὺ

ἐν συμποσίῳ πίνουνσι καὶ ἐσθίουσιν

τὸ σῶμα ἀσχοῦσιν

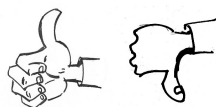

τὸ γυμνάσιον

ὁ πλοῦτος

Β Διάφορος δ' ἐστὶν ὁ βίος ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ. (ἡ δημοκρατία καὶ ἡ ὀλιγαρχία δύο πολιτεῖαι τῶν Ἑλλήνων εἰσίν). Ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν ὀλιγαρχίαν πολλοὶ μὲν ἦσαν οἱ πτωχοὶ ἄνθρωποι, ὀλίγοι δὲ οἱ πλούσιοι. Εὖ ἔζων οἱ μὲν, κακῶς οἱ δέ. Πᾶσα γὰρ ἡ γῆ ὀλίγοις πλουσίοις ἀνθρώποις ἦν. Κατὰ δὲ τὴν δημοκρατίαν πᾶσα ἡ γῆ κοινὴ ἦν, τοῦτ' ἐστὶ, οὐκ ὀλίγοις, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς Ἀθηναίοις.

εὖ ↔ κακῶς

πόλις > πολιτεία
ὁ Ἕλλην, τῶν Ἑλλήνων
αἱ Ἀθήναι, ἐν (ταῖς) Ἀθήναις
> οἱ Ἀθηναῖοι, τῶν Ἀθηναίων
ἐστίν / ἦν, εἰσίν / ἦσαν
ἡ ὀλιγαρχία, τὴν ὀλιγαρχίαν
κατὰ τὴν ὀλιγαρχίαν
ζῶσιν / ἔζων
ὀλίγοι, ὀλίγοις
πάντες, πᾶσι
κοινός· δημόσιος (< δῆμος)

Τέλος δὲ διάφορός ἐστὶν ὁ βίος τῷ ἐλευθέρῳ καὶ τῷ δούλῳ. Ἐλεύθερος μὲν ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὅς οὐδενὶ ἀνθρώπῳ δουλεύει. Δούλος δ' ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὅς τῳ δεσπότη δουλεύει, αὐτὸς, ἡ γυνὴ καὶ τὰ τέκνα ("δεσπότης" καλεῖται ὁ ἐλεύθερος ἄνθρωπος ὅς δούλον ἔχει).

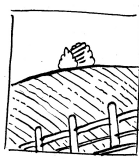

ὁ δούλος, ἡ δούλη ὁ δεσπότης καὶ ἡ δέσποινα
καὶ τὰ τέκνα

ἐλεύθερος ↔ δούλος
πάντες οἱ ἄνθρωποι ↔
οὐδεὶς ἄνθρωπος,
οὐδενὶ ἀνθρώπῳ
δουλεύει > δούλος
αὐτός· ὁ δούλος
ὁ δεσπότης, τῳ δεσπότη,
τῶν δεσποτῶν

Πολλοὶ δ' εἰσὶν καὶ οἱ δοῦλοι. Οἱ μὲν ἴδιοι, τοῦτ' ἔστι, εἴτε ἐν τῷ ἀγρῷ, εἴτε ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν δεσποτῶν μάλα πονοῦσιν. Οἱ δὲ δημόσιοι, τοῦτ' ἔστιν, τῷ δήμῳ δουλεύουσιν. Πάντες οὖν οἱ δοῦλοι οὐκ ἀγαθόν, ἀλλὰ χαλεπὸν βίον ζῶσιν, τοῦτ' ἔστι, κακῶς ζῶσιν.

δημόσιος ↔ ἴδιος
ἀγρός ↔ πόλις
ἀγαθὸς ↔ χαλεπὸς

ὁ ἀγρός

ὁ δοῦλος ἐν τῷ ἀγρῷ πονεῖ

ὁ δήμος

Πολὺ δὲ διαφέρουσιν οἱ τῶν γυναικῶν βίοι. Αἱ μὲν πλούσιαι γυναῖκες ἀγαθὸν βίον ζῶσιν. Αἱ δὲ πτωχαὶ χαλεπὸν βίον ζῶσιν, μάλα γὰρ πονοῦσιν. Πάντες δὲ αἱ γυναῖκες καθ' ἡμέραν ἐν τῇ οἰκίᾳ ζῶσιν καὶ τὰ τέκνα παιδεύουσιν.

διαφέρουσιν· διάφοροί εἰσιν
αἱ γυναῖκες, τῶν γυναικῶν

πλουσία ↔ πτωχή

Καὶ αἱ δοῦλαι χαλεπὸν βίον ζῶσιν (“δούλη” καλεῖται ἡ γυνὴ ἢ τῇ δεσποίνῃ δουλεύει), διότι ἐλεύθεραι οὐκ εἰσιν, ἀλλ' ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν δεσποίνων ἀεὶ πονοῦσιν. (ἡ ἐλευθέρα γυνὴ ἢ δούλην ἔχει “δέσποινα” καλεῖται). Αἱ δοῦλαι

ἡ δέσποινα, τῇ δεσποίνῃ,
τῶν δεσποίνων

ὔδωρ φέρουσιν, οἶνον ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀγοράζουσιν, τὸ δεῖπνον παρασκευάζουσιν, τὰ τῶν δεσποίνων τέκνα τρέφουσιν, κτλ.

Ἐν δὲ τῇ Σπάρτῃ αἱ γυναῖκες ἀεὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ οὐ ζῶσιν, ἐλευθέρως γὰρ περιπατοῦσιν ἄνω κάτω ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὸ σῶμα ἐν γυμνασίῳ ἀσχοῦσιν.

ἐλεύθερος > ἐλευθέρως

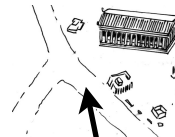
τὸ ὔδωρ

ὁ οἶνος

τὸ δεῖπνον παρασκευάζει

ἡ ὁδός

Γραμματική

ΡΗΜΑΤΑ

- Ένεστώς χρόνος·
 - Ένεργητική φωνή· **ζῇ** (ένικὸς ἀριθμὸς), **ζῶσιν** (πληθυντικὸς ἀριθμὸς)
 - Παθητική φωνή· **καλεῖται**
- Παρατατικός χρόνος· **ἦν, ἦσαν, ἔζων**

Παραδείγματα·

Ὁ ἄνθρωπος εὖ ζῇ ἐν εἰρήνῃ. Οἱ ἄνθρωποι κακῶς ζῶσιν ἐν πολέμῳ.

Ἡ ἔξω θάλασσα “ὠκεανὸς” καλεῖται.

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι ὁ βίος χαλεπὸς ἦν. Πολλαὶ πόλεις ἐν τῇ ἀρχαίᾳ

Ἑλλάδι ἦσαν. Οἱ πλούσιοι Ἕλληνες εὖ ἔζων.

ΓΕΝΙΚΗ ΠΤΩΣΙΣ

- Πρώτη κλίσις
 - ένικὸς ἀριθμὸς **-ας, -ης**· *τῆς θήρας* (ἡ θήρα), *τῆς ἀλιείας* (ἡ ἀλιεία), *τῆς γῆς* (ἡ γῆ)
 - πληθυντικὸς ἀριθμὸς **-ων**· *τῶν δεσποίνων* (αἱ δέσποιναι), *τῶν δεσποτῶν* (οἱ δεσπότες)
- Δευτέρα κλίσις
 - πληθυντικὸς ἀριθμὸς **-ων**· *τῶν ἀνθρώπων* (οἱ ἄνθρωποι)
- Τρίτη κλίσις
 - πληθυντικὸς ἀριθμὸς **-ων**· *τῶν Ἑλλήνων* (οἱ Ἕλληνες), *τῶν ἀνδρῶν* (οἱ ἄνδρες), *τῶν γυναικῶν* (αἱ γυναῖκες)

Παραδείγματα·

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς γῆς ζῶσιν. Βραχὺς ἐστὶν ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος.

ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ ΠΤΩΣΙΣ

- Πρώτη κλίσις **-ην, -αν**· *τὴν γῆν* (ἡ γῆ), *τὴν δημοκρατίαν* (ἡ δημοκρατία)
- Δευτέρα κλίσις **-ον**· *τὸν πλοῦτον* (ὁ πλοῦτος)
- Τρίτη κλίσις **-μα**· *τὸ σῶμα* (τὸ σῶμα)

Παραδείγματα·

*Ὁ γεωργὸς τὴν γῆν γεωργεῖ. Ὁ πλούσιος ἄνθρωπος γῆν καὶ πλοῦτον ἔχει.
Οἱ δούλοι χαλεπὸν βίον ζῶσιν. Ὁ πόλεμος τὸν βίον καταλύει. Αἱ γυναῖκες
ἐν τῇ Σπάρτῃ τὸ σῶμα ἀσχοῦσιν.
Κατὰ τὴν δημοκρατίαν οἱ Ἀθηναῖοι εὖ ἔζων.*

ΔΟΤΙΚΗ ΠΤΩΣΙΣ

- Πρώτη κλίσις **-η, -α**· τῇ δημοκρατία (ἢ δημοκρατία), τῇ γῇ (ἢ γῆ), τῇ δεσποίνῃ, (ἢ δέσποινα), τῇ θαλάσῃ (ἢ θάλασσα), τῷ δεσπότη (ὁ δεσπότης)
- Δευτέρα κλίσις **-ω** (ἐνικὸς ἀριθμὸς), **-οις** (πληθυντικὸς ἀριθμὸς)· τῷ δούλῳ (ὁ δούλος), τῷ ἐλευθέρῳ ἀνθρώπῳ (ὁ ἐλεύθερος ἄνθρωπος), τῇ ὁδῷ (ἡ ὁδός), τοῖς ἀνθρώποις (ὁ ἄνθρωπος)
- Τρίτη κλίσις **-ι**· τῇ Ἑλλάδι (ἡ Ἑλλάς), οὐδενί (οὐδεὶς)

Παραδείγματα·

*Ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος τῷ πλουσίῳ δουλεύει. Ὁ ἐλεύθερος ἄνθρωπος οὐδενὶ ἀνθρώπῳ δουλεύει.
Ἐν δημοκρατίᾳ, ἐν εἰρήνῃ, ἐν πολέμῳ. Ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν τῷ ἀγρῷ, ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἐν τῷ συμποσίῳ, ἐν τῷ γυμνασίῳ. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι.
Ἐν δημοκρατίᾳ πᾶσα ἡ γῆ οὐκ ὀλίγοις ἀνθρώποις, ἀλλὰ κοινῇ ἐστίν.*

ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ

- Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία· **ὅς, ἥ**
- Ἐπαναληπτικὴ ἀντωνυμία· **αὐτός**

Παραδείγματα·

Ὁ ἀνὴρ ὃς δούλον ἔχει “δεσπότης” καλεῖται. Ἡ γυνὴ ἣ δούλην ἔχει δέσποινα καλεῖται. ὁ δούλος τῷ πλουσίῳ ἀνθρώπῳ δουλεύει, αὐτός, ἡ γυνὴ καὶ τὰ τέκνα.

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ

ἀπό + γενική (ζάω), **κατά** + αιτιατική

Παραδείγματα·

Ὁ θηρευτὴς ἀπὸ τῆς θήρας ζῇ. Ὁ ἀλιεὺς ἀπὸ τῆς ἀλιείας ζῇ. Ὁ γεωργὸς ἀπὸ τῆς γῆς ζῇ.

Κατὰ τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον πολλοὶ ἄνθρωποι ἐλληνιστὶ λαλοῦσιν.

Αἱ Ἀθηναῖαι γυναῖκες καθ' ἡμέραν ἐν τῇ οἰκίᾳ ζῶσιν.

Ἐσκήσεις Α

1. Ὁ ἐλεύθερ___ ἄνθρωπος δοῦλ___ οὐκ ἐστίν.
2. Ὁ εἰρηνικ___ ἄνθρωπος εἰρηνικ___ βίον ζῇ.
3. Πολύ διαφέρουσι οἱ τῶν ἀνδρ___ καὶ τῶν γυναικῶν βί___.
4. Πολλ___ νέ___ πολεμιστ___ ἐν τῇ μάχ___ ἀποθνήσκουσιν.
5. Αἱ δοῦλ___ τὰ τῶν δεσποίν___ τέκν___ τρέφ___.
6. Εὖ ζῶσιν οἱ πλούσι___ ἄνθρωπ___.
7. Οἱ δούλ___ τῷ ἀγαθ___ δεσπότ___ δουλεύουσιν.
8. Οἱ νομάδες οὐκ ἀπὸ τῆς γ___ ζῶσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀλίου___ καὶ ἀπὸ τῆς θήρ___.
9. Κατὰ τὴν δημοκρατί___ πᾶσα ἡ γῆ οὐκ ολίγ___, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ἀνθρώπ___ ἦν.
10. Αἱ καλ___ δούλαι τῇ χαλεπ___ δεσποίν___ δουλεύ___.
11. Οἱ δεσπότ___ ἐν τῷ ἀγρ___ οὐ πον___, ἀλλ' ἄνω κάτω ἐν τῇ ὁδ___ ἀεὶ περιπατ___.
12. Οὐ κακῶς, ἀλλ' εὖ ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι ἐν εἰρήν___.
13. Ὁ ἄνθρωπος ὅς πλούτ___ ἔχει πλούσιος καλ___.
14. Ὁ πλούσιος ἄνθρωπος πλούτ___ καὶ γ___ ἔχει.
15. Ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος τῷ πλουσί___ ἀνθρώπ___ δουλεύει, αὐτ___, ἡ γυν___ καὶ τὰ τέκν___.
16. Ἡ γλῶσσα τ___ Ἑλλήν___ ἡ ἐλληνική ἐστίν.

Λέξεις

Άσκησις Β

1. Ὁ τῶν ἀνθρώπων _____ οὐ μακρός, ἀλλὰ βραχύς ἐστιν.
2. Ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐν τῇ Ἑλλάδι _____ “Ἕλληνας” καλεῖται.
3. Οἱ πτωχοὶ ἄνθρωποι εἴτε ἐν εἰρήνῃ εἴτε ἐν πολέμῳ οὐκ _____ βίον ζῶσιν, ἀλλὰ _____.
4. Εὖ ζῶσιν οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι ἐν _____. Κακῶς δὲ ἐν _____.
5. Ὁ πλούσιος _____ ἐν τῷ συμποσίῳ πίνει καὶ ἐσθίει.
6. Ὁ _____ ἄνθρωπος πλούτον καὶ γῆν ἔχει.
7. Ὁ _____ ἄνθρωπος οὐδὲν ἔχει.
8. Ἡ _____ καλὴν δούλην ἔχει.
9. Ἡ _____ ἐν τῇ οἰκίᾳ μάλα πονεῖ.
10. Ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος τῷ πλουσίῳ ἀνθρώπῳ _____.
11. Κατὰ τὴν ὀλιγαρχίαν πᾶσα ἡ γῆ ὀλίγοις Ἀθηναίοις ἦν. Κατὰ δὲ τὴν _____ πᾶσα ἡ γῆ κοινὴ _____ πᾶσι τοῖς _____.
12. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι πολλοὶ δούλοι _____.
13. Ὁ γεωργὸς ἐν τῷ ἀγρῷ _____, τοῦτ’ ἐστὶ, τὴν γῆν _____.
14. Οἱ ἴδιοι δούλοι ἐν τοῖς _____ τῶν δεσποτῶν πονοῦσιν.
15. Ὁ κάτω κόσμος “ἡ κοινὴ πατρις” _____.

ὁ βίος
ὁ ἀγρός
ὁ πόλεμος
ὁ δούλος
ὁ δεσπότης
ἡ δέσποινα
ἡ εἰρήνη
ἡ δημοκρατία
ἡ δούλη

πλούσιος α
πτωχός ἢ
ἀγαθός ἢ
χαλεπός ἢ
Ἀθηναῖος α

ζῆ, ζῶσι
ἦν, ἦσαν
δουλεύει
πονεῖ
γεωργεῖ
καλεῖται

Άσκησις Γ

1. Ἀπὸ τίνος ζῶσιν οἱ γεωργοί;
2. Τίς μὲν οὖν καλεῖται “δεσπότης”;
3. Τίς δ’ ἐστὶν πλούσιος ἄνθρωπος;
4. Τί ποιοῦσιν οἱ πλούσιοι ἄνθρωποι ἐν τῇ Ἑλλάδι;
5. Διὰ τί κακῶς ἔζων οἱ Ἀθηναῖοι ἐν ὀλιγαρχίᾳ;
6. Τί δὲ ποιοῦσιν αἱ δούλαι;
7. Ἄρ’ αἱ Σπαρτιάτιδες ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀεὶ ζῶσιν;

Texto y actividades: Santi Carbonell
Dibujos: Sito Yelás

ΠΕΜΠΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Κεφάλαιον Α

Άσκησις Α

1. Ὁ γεωργὸς _____ ἀλιεύει _____ θηρεύει, ἀλλὰ τὴν γῆν γεωργεῖ.
2. Ὁ ἀλιεὺς _____ ἐν τῷ ποταμῷ, _____ ἐν τῇ θαλάσῃ ἀλιεύει.
3. Τὰ θηρία _____ ζῶα, _____ ἄνθρωποι ἐστίν, ἀλλὰ μυθολογικὰ ζῶα.
4. Οἱ πλούσιοι _____ ἐν τῷ συμποσίῳ πίνουνσι καὶ ἐσθίουσιν, _____ ἐν τῇ ἀγορᾷ φιλοσοφοῦσιν.
5. Οἱ πτωχοὶ _____ ἐν τῷ συμποσίῳ πίνουνσι καὶ ἐσθίουσιν, _____ ἐν τῇ ἀγορᾷ φιλοσοφοῦσιν. Οἱ γὰρ πτωχοὶ _____ γῆν ἔχουσιν, _____ πλούτον.

εἴτε ... εἴτε
οὔτε ... οὔτε

Άσκησις Β

1. Ὁ γεωργὸς _____ γεωργεῖ.
2. Οἱ Δελφοὶ τὸ κέντρον _____ ἐστίν. τὸ κέντρον
3. Οἱ νομάδες ἀπὸ _____ οὐ ζῶσιν.
4. Ὁ δελφὶς οὐκ ἐν _____, ἀλλὰ ἐν τῇ θαλάσῃ ζῇ.
5. Ἐν _____ ἐλληνικῇ _____ πολλοὶ βουνοὶ εἰσιν.
6. Πᾶσα _____ μέγας δίσκος ἐστίν.

ἡ γῆ
τὴν γῆν
τῆς γῆς
τῇ γῇ

Άσκησις Γ

1. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι πολλοὶ θεοὶ _____.
2. Ὁ Διόνυσος θεὸς τῶν Ἑλλήνων _____.
3. Ὁ Διόνυσος καὶ ὁ Κρόνος δύο ἀρχαῖοι θεοὶ _____.
4. Ὁ Ὅμηρος οὐ θεός, ἀλλ' ἄνθρωπος _____.

ἦν, ἦσαν

5. Ἐν τῷ ἀρχαίῳ ἐλληνικῷ κόσμῳ τὰ θηρία μυθολογικὰ ζῶα _____.
6. Ἐν τῷ ὀλιγαρχικῷ κόσμῳ δημοκρατία οὐκ _____.
7. Τρεῖς _____ αἱ πολιτεῖαι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων· ἡ τυραννίς, ἡ ὀλιγαρχία καὶ ἡ δημοκρατία.
8. Ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι χαλεπός _____.

Ἄσκησις Δ

1. Ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ γῇ _____. Οἱ δὲ θεοὶ ἄνω ἐν τῷ Ὀλύμπῳ _____.
2. Ὀλίγα μὲν ζῶα ἐν τῇ γῇ _____, ὀλίγα δὲ ἐν τῇ θαλάσῃ.
3. Ὁ ἄνθρωπος ὅς ἀπὸ τῆς γῆς _____ “γεωργὸς” καλεῖται.
4. Οἱ γεωργοὶ οὐκ ἀπὸ τῆς θήρας _____, ἀλλὰ τὴν γῆν γεωργοῦσιν.
5. Εὖ _____ οἱ πλούσιοι ἄνθρωποι. Κακῶς δὲ _____ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος.

ζῆ, ζῶσιν

Κεφάλαιον Β

Ἄσκησις Α

1. _____ θνητοὶ εἰσιν.
2. _____ π ολιτικὸν ζῶόν ἐστιν, ὥσπερ λέγει ὁ Ἀριστοτέλης.
3. Ὁ _____ βίος οὐ μακρός, ἀλλὰ βραχύς ἐστιν, ὥσπερ λέγει ἀνώνυμη παροιμία.
4. Δοῦλός ἐστιν ὅς ____ ἐλευθέρῳ _____ δουλεύει.
5. Εὖ ζῶσιν _____ ἐν εἰρήνῃ.
6. Ὁ Ὀλυμπος οἰκία _____ οὐκ ἐστίν, ἀλλὰ τῶν ἀθανάτων θεῶν.

ὁ ἄνθρωπος
οἱ ἄνθρωποι
τῶν ἀνθρώπων
τῷ ἀνθρώπῳ

Άσκησης Β

1. ἡ θήρα, ὁ θηρευτής, ἐγὼ θηρεύω.
2. ἡ ἀλιεία, ὁ ἀλιεύς, ἐγὼ _____.
3. ἡ δουλεία, ὁ _____, ἐγὼ _____.
4. ἡ _____, ὁ _____, ἐγὼ φιλοσοφῶ.
5. ὁ _____, ὁ πολεμιστής, ἐγὼ πολεμῶ.

Άσκησης Γ

1. ἐλεύθερος	α. ἡ εἰρήνη
2. ἡ ὀλιγαρχία	β. ὁ θάνατος
3. πλούσιος	γ. μακρός
4. ὁ πόλεμος	δ. ὅμοιος
5. ὁ βίος	ε. χαλεπός
6. βραχύς	ζ. ἴδιος
7. διάφορος	η. ὁ δοῦλος
8. ἀγαθός	θ. ἡ δημοκρατία
9. κοινός	ι. πτωχός
10. εὖ	—————→ κ. κακῶς

*Κεφάλαιον Γ***Άσκησης Α**

1. Ὁ θεός _____ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἰκεῖ “Ὀλύμπιος” καλεῖται.
2. Ἡ θεὰ _____ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἰκεῖ “Ὀλύμπιος” καλεῖται.
3. Πλούσιος ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος _____ πλούτον ἔχει.
4. _____ οὐδὲν ἔχει πτωχός ἐστίν.
5. “Δούλη” καλεῖται ἡ γυνὴ _____ τῇ δεσποίνῃ δουλεύει.
6. Ἡ γυνὴ _____ δούλην ἔχει “δέσποινα” καλεῖται.
7. “Γεωργός” καλεῖται ὁ ἄνθρωπος _____ τὴν γῆν γεωργεῖ.

ὅς, ἥ

Άσκησις Β

1. “_____” καλεῖται ὅς δούλον ἔχει.
2. “_____” καλεῖται ἥ δούλην ἔχει.
3. Αἱ δούλαι ἐν τῇ οἰκίᾳ _____ πονοῦσιν.
4. Οἱ δούλοι ____ ἀγαθῷ _____ δουλεύουσιν.
5. Ἡ δούλη ____ ἀγαθῇ _____ δουλεύει.
6. Οἱ δούλοι ἐν τῷ ἀγρῷ _____ πονοῦσιν.
7. ____ πλούσιοι _____ ἐν τῷ ἀγρῷ οὐ πονοῦσιν, ἀλλὰ ἐν τῷ συμποσίῳ πίνουσι καὶ ἐσθίουσιν.
8. ____ πλούσιαι _____ ἐν τῇ οἰκίᾳ οὐ πονοῦσιν, ἀλλ’ ἀγαθὸν βίον ζῶσιν.

(ὁ) δεσπότης
(ἡ) δέσποινα
οἱ δεσπότες
αἱ δέσποινα
τῶν δεσποτῶν
τῶν δεσποίνων
τῷ δεσπότη
τῇ δεσποίνῃ

Άσκησις Γ

	ένικός ἀριθμός	πληθυντικός ἀριθμός
ὀνομαστική πτῶσις	ὁ καλὸς δεσπότης	
κλητική πτῶσις		
αἰτιατική πτῶσις		
γενική πτῶσις		
δοτική πτῶσις		

	ένικός ἀριθμός	πληθυντικός ἀριθμός
ὀνομαστική πτῶσις	ἡ καλὴ δέσποινα	
κλητική πτῶσις		
αἰτιατική πτῶσις		
γενική πτῶσις		
δοτική πτῶσις		

	ένικὸς ἀριθμὸς	πληθυντικὸς ἀριθμὸς
ὀνομαστικὴ πτῶσις	ὁ ἄνθρωπος	
κλητικὴ πτῶσις		
αἰτιατικὴ πτῶσις		
γενικὴ πτῶσις		
δοτικὴ πτῶσις		

Ἔσκησις Δ

Busca palabras derivadas o deriva palabras

despotismo

πόλις

Agatángelo

Irina

βίος

ξένος

δῆμος

cacofonía

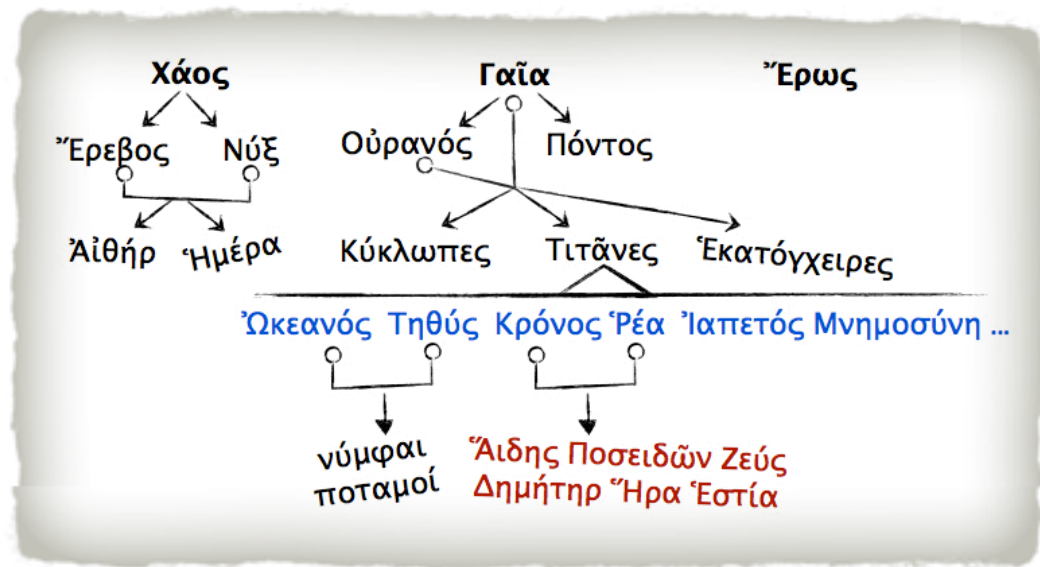
Eulalia

polémica

homofobia

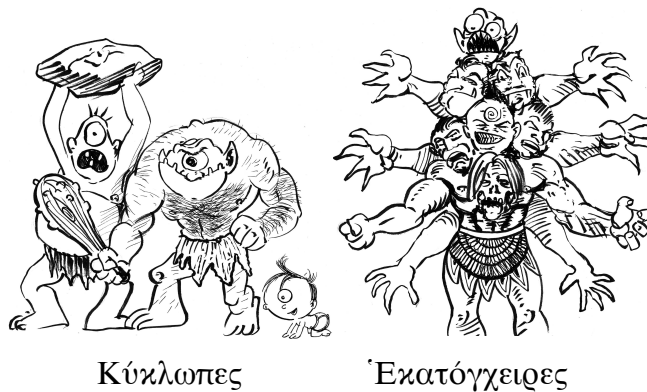
plutocracia

Ο ΜΥΘΟΣ

Α Πώς γίνεται ο κόσμος; Ήσιόδος ο ποιητής λέγει ότι πρώτον μὲν τὸ Χάος γίνεται, ἔπειτα δὲ ἡ μεγάλη Γαῖα καὶ ὁ καλὸς Ἔρως. Ἐκ τοῦ Χάους δὲ γίνονται τὸ μέλαν Ἐρεβος καὶ ἡ μέλαινα Νύξ. Ἐκ τοῦ Ἐρέβους δὲ καὶ τῆς Νυκτὸς γίνονται ὁ Αἰθήρ καὶ ἡ Ἡμέρα, καὶ ἐκ τῆς Γαίας γίνονται ὁ Οὐρανός καὶ ὁ μέλας Πόντος.

☐ → ἐκ

Λέγει δὲ ὁ Ἡσίοδος ὅτι ἐκ τῆς Γαίας καὶ τοῦ Οὐρανοῦ γίνονται οἱ Κύκλωπες, οἱ Ἑκατόγχειρες καὶ οἱ Τιτᾶνες ὥσπερ ὁ Ὠκεανὸς καὶ ἡ Τηθύς, ὁ Κρόνος καὶ ἡ Ῥέα, ἡ Μνημοσύνη καὶ ὁ Ἰαπετός. Τέκνα δὲ τοῦ Ὠκεανοῦ εἰσιν αἱ νύμφαι Ὠκεανίδες ὥσπερ ἡ Ἀσία, ἡ Κλυμένη καὶ ἡ Στύξ, καὶ οἱ ποταμοί, ὥσπερ ὁ Νεῖλος, ὁ Ἀλφειὸς καὶ ὁ Ἡριδανός.

ἡ νύμφη Κλυμένη
καὶ αἱ ἀδελφαί

Ἄτλας

Τέκνα δὲ τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ τῆς νύμφης Ἀσίας εἰσὶ τέσσαρες ἀδελφοί· ὁ Προμηθεύς, ὁ Ἐπιμηθεύς, ὁ Μενόιτιος καὶ ὁ Ἄτλας. Ἐκ τοῦ Προμηθέως καὶ τῆς Κλυμένης γίγνεται ὁ Δευκαλίων. Ἡ δὲ Πύρρα ἐκ τοῦ Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας.

ὁ Προμηθεύς,
τοῦ Προμηθέως

Τέκνα δὲ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας εἰσὶν οἱ πρῶτοι ὀλύμπιοι θεοί. Τρεῖς μὲν εἰσιν αἱ κόραι· Ἑστία ἡ πρωτόγονος, Δημήτηρ καὶ Ἥρα ἡ μικρά. Τρεῖς δὲ οἱ υἱοί· Ἄιδης ὁ πρωτόγονος, Ποσειδῶν καὶ Ζεὺς ὁ μικρός. Ἡ μὲν οὖν Ἥρα, ἡ Δημήτηρ καὶ ἡ Ἑστία ἀδελφαί εἰσιν. Ὁ δὲ Ζεὺς, ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Ἄιδης ἀδελφοί.

πρῶτον γίγνεται <
πρωτογόνος

Ἡ μὲν Ἑστία θεά ἐστι τῆς ἐστίας, ἡ δὲ Ἥρα τοῦ γάμου καὶ ἡ Δημήτηρ τῆς γεωργίας. Ὁ μὲν Ἄιδης θεὸς ἐστὶν τοῦ κάτω κόσμου, ὁ δὲ Ζεὺς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Ποσειδὼν τῆς θαλάσσης.

ὁ Ζεὺς, τοῦ Διὸς

γάμος Διὸς καὶ Ἥρας

Β Ὁ Ζεὺς πατὴρ θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἐστίν. Πολλὰ γάρ ἐστι τὰ τοῦ Διὸς τέκνα, τὰ μὲν ἀθάνατοι θεοί, ὥσπερ ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ Ἀφροδίτη, ἡ Ἄρτεμις καὶ ὁ Ἀπόλλων, τὰ δὲ θνητοὶ ἡμίθεοι ὥσπερ ὁ Διόνυσος καὶ ἥρωες ὥσπερ ὁ Ἡρακλῆς.

-α: -ης

ἡ θάλασσα:
τῆς θαλάσσης

Ἡ Ἥρα ἀδελφὴ τε καὶ γυνὴ τοῦ Διὸς ἐστίν. Τέκνα αὐτῶν εἰσιν Ἄρης καὶ Ἡφαιστος. Ὁ μὲν Ἄρης θεὸς ἐστὶ τοῦ πολέμου, ὁ δὲ Ἡφαιστος τοῦ πυρός.

Τέκνα τοῦ Διὸς εἰσι καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις. Ἡ μήτηρ αὐτῶν Λητώ ἐστίν. Ἡ μὲν Ἄρτεμις θεά ἐστὶν τῆς θήρας, ὁ δὲ Ἀπόλλων θεὸς τῆς τέχνης καὶ τῆς μαντείας.

αὐτῶν· Διὸς καὶ Ἥρας

τὸ πῦρ, τοῦ πυρός

Αἱ μούσαι, αἱ θεαὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν, ἐννέα ἀδελφαί εἰσιν, κόραι τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μνημοσύνης· Καλλιόπη μούσα ἐστὶ τῆς ἐπικῆς ποιήσεως καὶ Ἑρατὼ τῆς λυρικῆς. Μελπομένη δὲ μούσα τῆς τραγωδίας ἐστὶ καὶ Θάλεια τῆς κωμωδίας. Κλειὼ δὲ μούσα ἐστὶ τῆς

αἱ τέχναι, τῶν τεχνῶν

αἱ ἐπιστήμαι,
τῶν ἐπιστημῶν

ἡ ποίησις, τῆς ποιήσεως

ιστορίας, Εὐτέρπη δὲ τῆς μουσικῆς, Τερψιχόρα
δὲ τοῦ χοροῦ, Οὐρανία τῆς ἀστρονομίας καὶ
Πολυμνία τῶν ὕμνων καὶ τῆς εὐγλωσσίας.

Τίνος δὲ τέκνον ἐστὶν Ἑρμῆς ὁ τῶν θεῶν
ἄγγελος; Τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας τέκνον ἐστίν.
Τίνος δὲ τέκνον ἐστὶν Διόνυσος ὁ τοῦ οἴνου καὶ
τῆς ἀμπέλου εὐρετής; Τοῦ Διὸς καὶ τῆς Σεμέλης
τέκνον ἐστίν. Ἡ δὲ Σεμέλη θνητὴ γυνὴ ἐστίν. Ὁ
οὖν Διόνυσος οὐ θεός, ἀλλ' ἡμίθεός ἐστιν.

Τέκνον τοῦ Διὸς ἐστὶν καὶ ὁ Ἡρακλῆς. Ἡ
μήτηρ αὐτοῦ, ἡ Ἀλκμήνη, θνητὴ γυνὴ ἐστίν.
Θνητὰ τέκνα τοῦ Διὸς εἰσιν καὶ Μίνως,
Σαρπηδὼν καὶ Ῥοδάμανθος, ἡ γὰρ μήτηρ
αὐτῶν, ἡ Εὐρώπη, θνητὴ γυνὴ ἐστίν.

Ὁ Ζεὺς πατὴρ ἐστὶ καὶ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς
Ἀφροδίτης. Ἡ Ἀθηνᾶ θεὰ ἐστὶ τῆς σοφίας.
Γίγνεται γὰρ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς.
Διάφορος δ' ἐστὶ καὶ ἡ τῆς Ἀφροδίτης γένεσις,
ἐκ τοῦ ἀφροῦ γὰρ τῆς θαλάσσης γίγνεται ἡ θεά.
Ἡ δὲ Ἀφροδίτη θεὰ ἐστὶ τοῦ ἔρωτος. Ἡ δὲ
μήτηρ αὐτῆς, ὥσπερ λέγει ὁ Ὅμηρος, Διώνη
ἐστίν.

εὐγλωσσία· εὐ/γλῶσσα

ἡ ἄμπελος ὁ οἶνος

αὐτοῦ· τοῦ Ἡρακλέους

διάφορος ↔ ὅμοιος

ἡ γένεσις ↔ ὁ θάνατος

ὁ ἔρως, τοῦ ἔρωτος

αὐτῆς· τῆς Ἀφροδίτης

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Γενική πτώσις

Κρόνος θεός ἐστίν. Ὁ πατήρ αὐτοῦ Οὐρανός ἐστιν. Ῥέα θεά ἐστιν. Ἡ μήτηρ αὐτῆς Γαῖα ἐστιν. Ἡ δὲ Γαῖα μήτηρ ἐστὶ τοῦ Οὐρανοῦ. Ὁ οὖν Οὐρανὸς τέκνον ἐστὶ τῆς Γαίας. Ὁ δὲ Κρόνος καὶ ἡ Ῥέα Τιτᾶνες εἰσίν. Τέκνα αὐτῶν εἰσὶν οἱ ὀλύμπιοι θεοί, ὥσπερ Ζεὺς. Ὁ Ζεὺς πατήρ ἐστιν τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Διονύσου. Ἡ οὖν Ἀφροδίτη καὶ ὁ Διόνυσος τέκνα τοῦ Διὸς εἰσιν. Ζεὺς πατήρ τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐστίν. Ποσειδῶν θεός ἐστι τῆς θαλάσσης. Ἡ Καλλιόπη μούσα ἐστι τῆς ποιήσεως.

αὐτοῦ = τοῦ Κρόνου

αὐτῆς = τῆς Ῥέας

αὐτῶν =
τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας

[1η κλίσις]

Ἐνικός· *Γαῖα, Ἀφροδίτη, θάλασσα* ὀνομαστική πτώσις ἐστίν. *Γαίας, Ἀφροδίτης, θαλάσσης*, γενική ἐστίν.

-α : -ας

-η : -ης

-σσα : -σσης

-αι : -ων

Πληθυντικός· *τέχναι* ὀνομαστική πτώσις ἐστίν. *Τεχνῶν* γενική ἐστίν.

[2α κλίσις]

-ος : -ου

-οι : -ων

Ἐνικός· *Οὐρανός, Διόνυσος* ὀνομαστική πτώσις ἐστίν. *Οὐρανοῦ, Διονύσου* γενική ἐστίν.

Πληθυντικός· θεοί, ἄνθρωποι ὀνομαστικὴ πτώσις
ἐστίν. Θεῶν, ἀνθρώπων γενική ἐστίν.

[3η κλίσις]

Πῦρ, Ζεὺς, νύξ, ποιήσις, Ἔρως, Ἐρεβος, Χάος,
Προμηθεύς, Ἡρακλῆς ὀνομαστικὴ πτώσις ἐστίν.
Πυρός, Διός, νυκτός, ποιήσεως, Ἐρωτος,
Ἐρέβους, Χάους, Προμηθέως, Ἡρακλέους γενική
ἐστίν, ἐνικὸς ἀριθμός.

-Ø : -ος
-εύς : -έως
-ις : -εως
-ης : -(ε)ους
-ος : -ους

Ἐνεργητικὴ καὶ Μέση Φωνή

Ὁ Ἡσίοδος λέγει ὅτι πρῶτον μὲν Χάος
γίγνεται. Ὁ Ὀλυμπος ἐν τῇ γῇ κεῖται.

Λέγει ἐνεργητικὴ φωνὴ ἐστίν. Γίγνεται καὶ κεῖται
μέση φωνὴ ἐστίν.

-ει,
-εται, -εῖται

Ἄσκησις Α

1. Ἀφροδίτη κόρη τοῦ Δι___ ἐστὶ καὶ τῆς νύμφ___
Διών___, ὥσπερ λέγει ὁ Ὅμηρος.
2. Γαῖα μήτ___ ἐστὶν τοῦ Οὐραν___ . Ὁ Οὐρανὸς
τέκνον ἐστὶ τῆς Γαί___.
3. Ζεὺς πατ___ ἐστὶ τῆς Ἀφροδίτ___ . Ἡ
Ἀφροδίτη τέκνον ἐστὶ τοῦ Δι___.
4. Οἱ Ἑκατόγχειρ___ τέκν___ εἰσὶν τῆς Γαίας καὶ
τοῦ Οὐρανοῦ. Καὶ οἱ Κύκλωπ___ τέκν___ αὐτ___
εἰσιν.

5. Αἱ μοῦσ___ ἐννέα ἀδελφ___ εἰσιν· Καλλιόπ___
 Ἑρατώ, Μελπομέν___ Θάλει___ Κλειώ,
 Εὐτέρπ___ Τερψιχόρ___ Οὐρανί___ καὶ
 Πολυμνί___.
6. Ζεὺς πατήρ θε___ καὶ ἀνθρώπ___ ἐστίν, θεὸς
 τοῦ οὐραν___ . Ποσειδῶν ἀδελφ___ αὐτ___
 ἐστίν, θεὸς τῆς θαλάσσης___ . Καὶ Ἄϊδης ἀδελφ___
 τοῦ Δι___ ἐστίν, θεὸς τοῦ κάτω κόσμ___ .
7. Ἥρα γυν___ καὶ ἀδελφ___ ἐστὶ τοῦ Δι___ , θεὰ τοῦ
 γάμ___ ἐστίν. Ἑστία ἀδελφ___ αὐτ___ ἐστίν, θεὰ
 τῆς ἐστί___ . Καὶ Δημήτηρ ἀδελφ___ τῆς Ἥρ___
 καὶ τῆς Ἑστί___ ἐστίν, θεὰ τῆς γεωργί___ .
8. Ἡ μὲν Πύρρα τέκνον ἐστὶ τοῦ Ἐπιμηθ___ καὶ
 τῆς Πανδώρα___ . Ἐκ δὲ τοῦ Προμηθ___ καὶ τῆς
 Κλυμέν___ γίγνεται ὁ Δευκαλίων.

ἄγγελος
 ἀδελφός
 ἀδελφή
 ἀφρός
 ἔρως
 γένεσις
 ἡμίθεος
 θάλασσα
 κεφαλή
 κόρη
 κόσμος
 μήτηρ
 νύμφη
 οἶνος
 οὐρανός
 πατήρ
 πόλεμος
 ποταμός
 πῦρ
 σοφία
 τέκνον | τέκνα
 τέχνη
 υἱός

Ἄσκησις Β

1. Ἡ Ἀθηνᾶ _____ ἐστὶν τοῦ Διός. Διόνυσος δὲ
 _____ .
2. Ὁ Ἡρακλῆς οὐ θεός ἐστίν, ἀλλὰ _____
 τέκνον γάρ ἐστὶ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀλκμήνης.
3. Καὶ ὁ Διόνυσος, ὁ εὐρετὴς _____
 οὐ θεός, ἀλλ' _____ ἐστίν, τέκνον
 γάρ ἐστὶν τοῦ Διὸς καὶ τῆς θνητῆς Σεμέλης.
4. Οἱ Τιτᾶνες _____ τῆς Γαίας καὶ τοῦ
 Οὐρανοῦ εἰσιν.

5. Ὁ Ζεὺς _____ θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἐστίν.
6. Ἡ Ῥέα _____ τοῦ Διὸς ἐστίν. Κρόνος
_____ αὐτῆς ἐστίν.
7. Ἡ Ἥρα γυνὴ καὶ _____ τοῦ Διὸς ἐστίν.
8. Ὁ μὲν Ζεὺς θεὸς ἐστὶ τοῦ _____, ὁ δὲ
Ποσειδῶν τῆς _____, καὶ ὁ Ἄϊδης τοῦ
κάτω _____.
9. Ἡ Κλυμένη _____ ἐστίν. Ὁ δὲ Νεῖλος
_____ ἐστίν.
10. Ὁ μὲν Ἄρης θεὸς ἐστὶ τοῦ _____, ὁ δ'
Ἥφαιστος τοῦ _____, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ τῆς
_____ καὶ ἡ Ἀφροδίτη τοῦ _____.
11. Ὁ Ἑρμῆς ἐστίν _____ τῶν θεῶν.
12. Αἱ Μοῦσαι ἐννέα ἀδελφαί εἰσιν, θεαὶ
_____ καὶ τῶν ἐπιστημῶν.
13. Ἡ Ἀθηνᾶ γίγνεται ἐκ _____ τοῦ
Διὸς. Διάφορος δ' ἐστὶ καὶ ἡ τῆς Ἀφροδίτης
_____, ἐκ τοῦ _____ γὰρ τῆς
θαλάσσης γίγνεται.

Ἄσκησις Γ

1. Τίνος τέκνον ἐστὶ ὁ Ζεὺς;
2. Τίς ἐστὶν ἡ ἀδελφὴ καὶ γυνὴ αὐτοῦ;
3. Τίνα ἐστὶ τὰ τῶν μουσῶν ὀνόματα;
4. Ἄρα ὁ Ποσειδῶν θεὸς ἐστὶ τοῦ οὐρανοῦ;
5. Τίς ἐστὶν ἡ θεὰ τῆς θήρας;

6. Τίς δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς;
7. Τίνες εἰσὶν οἱ Κύκλωπες;
8. Τίνα δὲ τὰ τοῦ Ἰαπετοῦ τέκνα;
9. Πότερον θεὸς ἐστὶν ἢ ἥρως ὁ Ἡρακλῆς;
10. Τίς δ' ἐστὶν ὁ Ἡσίοδος;

ΛΕΞΕΙΣ

Ῥήματα

γίγνομαι | γίνονται

λέγω

Ἀντωνυμῖαι

αὐτός, αὐτή, αὐτό

Ὄνόματα

ἄγγελος, ὁ

ἄμπελος, ἡ

ἀστρονομία, ἡ

ἀφρός, ὁ

γάμος, ὁ

γένεσις, ἡ

γεωργία, ἡ

ἐπιστήμη, ἡ

ἔρως, ὁ

ἐστία, ἡ

εὐγλωσσία, ἡ

εὐρετής, ὁ

ἡμίθεος, ὁ

ἥρως, ὁ | ἥρωες, οἱ

θάνατος, ὁ

θήρα, ἡ

ἱστορία, ἡ

κεφαλή, ἡ

κωμῳδία, ἡ

μαντεία, ἡ

μοῦσα, ἡ

μουσική, ἡ

μῦθος, ὁ

νύμφη, ἡ

οἶνος, ὁ

ποίησις, ἡ

πόλεμος, ὁ

πῦρ, τό

σοφία, ἡ

τέχνη, ἡ

τραγωδία, ἡ

ὕμνος, ὁ

φωνή, ἡ

χορός, ὁ

Ἐπίθετα

διάφορος, -ον

ἐνεργητικός, -ή, -όν

ἐπικός, -ή, -όν

λυρικός, -ή, -όν

μέλας, μέλαινα, μέλαν

μέσος, -η, -ον

ὅμοιος, -α, -ον

πρωτόγονος, -ον

Ἐπιρρήματα

ἔπειτα

πρῶτον

πῶς;

Συνδεσμοί

ὅτι

Προθέσεις

ἐκ / ἐξ (+ gen)

Κύρια ὀνόματα

Αἰθήρ, ὁ

Ἀλκμήνη, ἡ

Ἄτλας, ὁ

Γαῖα, ἡ

Διώνη, ἡ

Ἑκατόγχειρες, οἱ

Ἐπιμηθεύς, ὁ

Ἐρατώ, ἡ

Ἐρεβος, τό

Ἐρως, ὁ

Ἑστία, ἡ

Εὐτέρπη, ἡ

Ἡμέρα, ἡ

Ἡρακλῆς, ὁ

Ἡσίοδος, ὁ

Ἰαπετός, ὁ

Καλλιόπη, ἡ

Κλειώ, ἡ

Κλυμένη, ἡ

Κύκλωπες, οἱ

Λητώ, ἡ

Μαία, ἡ

Μελπομένη, ἡ
Μενοίτιος, ὁ
Μίνως, ὁ
Μνημοσύνη, ἡ
Νύξ, ἡ
Ὅμηρος, ὁ
Οὐρανία, ἡ
Οὐρανός, ὁ
Πολυμνία, ἡ

Πόντος, ὁ
Προμηθεύς, ὁ
Πύρρα, ἡ
Πανδώρα, ἡ
Ῥέα, ἡ
Ῥοδάμανθος, ὁ
Σαρπηδών, ὁ
Σεμέλη, ἡ
Στύξ, ἡ

Τερψιχόρα, ἡ
Τηθύς, ὁ
Τιτᾶνες, οἱ
Χάος, τό
Ὠκεανίδες, αἱ

TEXTOS

adaptados pola profesora Ana Ovando

Η ΕΥΡΩΠΗ

ἡ Εὐρώπη κόρη ἐστὶ. ἐν τῇ Φοινίκῃ οἰκεῖ. ἡ Εὐρώπη

καλή ἐστὶ. ὁ Ζεὺς θεὸς ἐστὶ. ἐν τῷ Ὀλυμπῷ οἰκεῖ. ὁ

Ζεὺς ἰσχυρὸς θεὸς ἐστὶ.

ἡ Εὐρώπη ἐγγὺς τῆς θαλάσσης ἐστὶ. τὴν σφαῖραν ἔχει.

σὺν ταῖς φιλαῖς παίζει. ἡ Εὐρώπη καὶ αἱ φιλαὶ τὴν σφαῖραν παίζουνσιν. ὁ Ζεὺς ἐκ τοῦ Ὀλυμποῦ

τὴν γῆν βλέπει. ὁ θεὸς τὴν Εὐρώπην βλέπει καὶ αὐτὴν φιλεῖ. ἀλλὰ ὁ Ζεὺς θεὸς ἐστὶ καὶ ἡ

Εὐρώπη ἄνθρωπος ἐστίν. ὁ Ζεὺς ἐκ τοῦ Ὀλύμπου πρὸς τὴν γῆν καταβαίνει. ὁ θεὸς εἰς ταῦρον

μεταμορφοῖ. ὁ ταῦρος λευκὸς ἐστὶ. ὁ ταῦρος ἐγγὺς τῆς θαλάσσης ἐστὶ.

ἡ Εὐρώπη τὸν ταῦρον βλέπει. ὁ ταῦρος καλὸς ἐστὶ. ἡ Εὐρώπη πρὸς τὸν ταῦρον βαίνει. ὁ ταῦρος

ἥσυχος μένει. ἡ Εὐρώπη προσβαίνει καὶ ὁ ταῦρος ἥσυχος μένει. ἡ Εὐρώπη ἐπὶ τοῦ ταύρου

καθίζει. ὁ ταῦρος ταχέως βαίνει. αὐτὸς τρέχει. ὁ ταῦρος πρὸς τὴν θάλασσαν τρέχει. ὁ ταῦρος

ἐπὶ τῆς θαλάσσης τρέχει. ὁ ταῦρος εἰς τὴν Κρήτην τρέχει. ὁ Ζεὺς τὴν Εὐρώπην ἀρπάζει. ὁ θεὸς

τὴν καλὴν κόρην πρὸς τὴν Κρήτην φέρει.

ἐν τῇ Κρήτῃ ὁ Ζεὺς τὴν Εὐρώπην ἔρᾳ. ἡ Εὐρώπη εὐτυχὴς ἐστὶ. ὁ Ζεὺς εὐτυχὴς ἐστὶ.

Η ΑΡΑΧΝΗ

ἡ μὲν Ἀθηνᾶ θεὰ ἐστὶ καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἰκεῖ. ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, ἥ

τῆς σοφίας καὶ τῆς τεχνῆς θεὰ ἐστὶ, τοὺς δὲ σοφοὺς τε καὶ τοὺς ἐργάτας φυλάττει,

πολλὰ δ' αὐτοὺς διδάσκει.

ἡ δ' Ἀράχνη ἄνθρωπός ἐστὶ καὶ ἐν τῇ Λυδία οἰκεῖ. ἡ μὲν Λυδία μεγάλη χωρὰ ἐστίν, ἥ

οὐκ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀλλὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐστίν. ἡ δὲ τῆς Ἀράχνης οἰκία οὐ μεγάλη ἀλλὰ
μικρὰ καὶ καλὴ ἐστίν. ἐν τῇ μικρᾷ οἰκίᾳ ἡ Ἀράχνη καλοὺς πέπλους τε καὶ καλὰ ἱμάτια
πλέκει.

οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ Λυδίᾳ λέγουσιν· «ὥς καλῶς πλέκεις, ὦ Ἀράχνη, ὥς καλὰ τὰ ἱμάτια
σου ἐστίν.» ἡ δ' Ἀράχνη ἀποκρίνεται· «χάριν ὑμῖν ἔχω, ὦ φίλοι. καλῶς πλέκω καὶ τὰ
ἱμάτια ἃ πλέκω κάλλιστα ἐστίν. ἡ αὐτὴ Ἀθηνᾶ οὐ πλέκει ὥς ἐγώ.»

ἡ θεὰ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ τῆς Ἀράχνης ἀκούει καὶ μάλα ὀργίζεται. εἰς τὴν τῆς Ἀράχνης
οἰκίαν Ὀλυμπόθεν καταβαίνει καὶ μέγα βοᾷ·

«ὦ σύ, κατάρατε! πῶς τοσούτους λόγους λέγεις; τὴν τέχνην σε διδάσκω καὶ οὕτως
ἀδικεῖς; ὥς ἀμαρτάνεις! ἄρα σύ πλέκεις καλῶς; βλέπε τοῦτο τὸ ἱμάτιον ἐν ᾧ τὰ καλὰ
καὶ τὰ γαθὰ τῶν θεῶν ἐστίν.»

ἡ δ' Ἀράχνη λέγει·

«καλῶς πλέκω καὶ τὰ ἱμάτια ἃ πλέκω

κάλλιστα ἐστὶ. βλέπε τοῦτο!»

κάλλιστον ἱμάτιον παρέχει ἐν ᾧ τὰ αἰσχροῦ τῶν θεῶν ἐστίν.

ἡ δὲ θεὰ μάλα ὀργίζει καὶ ἡ δ' Ἀράχνη εἰς ἀράχνην μεταμορφοῖ, ἡ ἄνθρωπος εἰς ζῶον

μεταμορφοῖ. ἡ δ' Ἀθηνᾶ λέγει· «καλῶς ἴστια πλέκεις καὶ εἰς αἰεὶ.»

NOTAS

χάριν ὑμῖν ἔχω: χάριν *é ac. sg. de* χάρις, -ιτος *ή. lit.* "τέñovos agradecemento", "douvos as grazas

Ὀλυμπόθεν = ἐκ τοῦ Ὀλύμπου

μεταμορφοῖ < μεταμορφόει

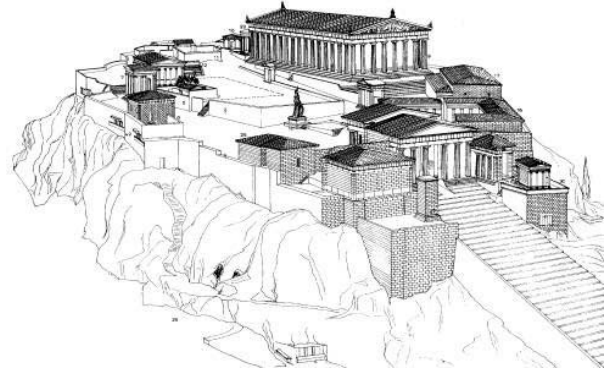
κάλλιστος, -η, -ον: *superl. de* καλός, -ή, -όν

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

περὶ τῶν Ἀθηνῶν λέγεται ὁ μῦθος· δύο θεοὶ

ἐν ταῖς Ἀθηναῖς βασιλευεῖν ᾔθελον, ὁ

Ποσειδῶν καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ἕρις μεγάλη ἦν καὶ

ὑπὲρ τῆς γῆς οἱ θεοὶ ἐπολέμουν. ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν· ἔτυψε τῇ

τριαίνῃ κατὰ μέσῃν τὴν ἀκρόπολιν καὶ ἀπέφηνε τὴν θάλασσαν. μετὰ δὲ τοῦτο ἦκεν ἡ

Ἀθηνᾶ, καὶ ἐφύτευσε τὴν ἐλαίαν. οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ

χώρᾳ ἔκρινον καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐνίκησε. ἐκ τούτου ἀφ’

ἐαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσε τὰς Ἀθήνας.

ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἡ ἀκρόπολις πέτρα ἐστὶν ἐν μέσῃ τῇ

πόλει καὶ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ναοὶ εἰσι πολλοὶ, τῆς τ’ Ἀθῆνης καὶ τῶν ἄλλων θεῶν.

εἰς δὲ τὴν Ἀκρόπολιν ἐστὶν εἴσοδος μία. τὰ δὲ Προπύλαια λίθου λευκοῦ τὴν ὀροφὴν

ἔχει. ἐν δὲ δεξιᾷ τῶν Προπυλαίων ἐστὶν ὁ ναὸς τῆς Νίκης Ἀπτέρου. ἐντεῦθεν πᾶσαν
τὴν θάλασσαν ὁρᾶν δύναται (ἢ θάλασσά ἐστι σύνοπτος), καὶ ταύτῃ Αἰγεὺς ἑαυτὸν
ἔρριψε, ὡς λέγουσιν, καὶ ἐτελεύτησεν. ἐστὶ δὲ ἐν ἀριστερᾷ τῶν προπυλαίων οἶκημα, ὃ
ἔχει γραφάς. ἐστὶ δ' ἔμπροσθεν ναὸς τῆς Ἀθηνῆς μέγιστος καὶ κάλλιστος· τὸ ὄνομα
αὐτῷ Παρθενῶν ἐστίν.
ἐστὶ ἐν τῷ Παρθενῶνι τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, ὃ λέγουσι Φειδίαν ποιῆσαι. τὸ ἄγαλμα
ἐκ τε ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ ἐστὶ. ἐν μέσῳ ἐπὶ τῷ κράνει ἐστὶν ἡ τῆς Σφιγγὸς εἰκών,
καθ' ἑκάτερον δὲ τοῦ κράνους γρυπές εἰσιν (οἱ γρυπές θηρία εἰσι, πτερὰ δὲ ἔχουσι καὶ
στόμα ἀετοῦ).
τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ὀρθόν ἐστὶν ἐν χιτῶνι ποδήρει καὶ κατὰ τὸ στέρνον ἡ
κεφαλὴ Μεδούσης ἐλέφαντός ἐστιν· ἐπὶ δὲ τῇ χειρὶ ἔχει τὴν Νίκην. ἐν δὲ τῇ χειρὶ δόρυ

ἔχει, καὶ πρὸς τοῖς ποσὶν ἀσπίς κεῖται καὶ πλησίον τοῦ δόρατος δράκων ἐστίν· ἐστίν

Ἐριχθόνιος οὗτος ὁ δράκων. ἔστι δὲ ἐπὶ τῷ βάθρῳ τοῦ ἀγάλματος ἡ Πανδώρας

γένεσις. ἡ Πανδώρα ἐστὶ ἡ γυνὴ ἡ πρώτη.

περιέχει δὲ τὴν ἀκρόπολιν τὰ τείχη, ἃ μετὰ τὰ Μηδικὰ οἱ Ἀθηναῖοι ἐποίησαν. ταῦτα δὲ

τὰ τείχη ἔχει ὕψος πήχεις μάλιστα τριάκοντα.

Notas

ἔτυψε : *aor. de* τύπτω

ὁρᾶν: *inf. de pres. de* ὁράω “ver”

ταυτῇ: (*adv.*) αὐτῇ

ποιῆσαι: *inf. de aor. de* ποιέω “facere”

Ο ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Ἐν ταῖς Θηβαῖς ἐβασίλευον ὁ Λαΐος καὶ ἡ Ἰοκάστη·

τέκνον μὲν ἔσχον ἀλλὰ ὁ χρησμὸς δεινούς λόγους

αὐτοῖς εἶπε· «τὸ παιδίον τὸν πατέρα ἀποκτείνει καὶ τὴν

μητέρα γαμεῖ». ὁ Λαΐος φοβούμενος τὸν χρησμόν, πρῶτον τοὺς ποδὰς τοῦ παιδίου τρυπᾶν

ἐκέλευσε ὥστε βαίνειν καλῶς ἀδύνατον αὐτῷ εἶναι· μετὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς λείπειν τὸ παιδίον

ἐν τῷ λόφῳ ἐκέλευσε· τὸ δὲ τέκνον τῷ ποιμένι παρέσχε καὶ ἐκέλευσε τὸ παιδίον ἀποφέρειν

καὶ ἐν τῷ λόφῳ λείπειν.

Ὁ ποιὴν τὸ παιδίον εἰς τοὺς λόφους ἤνεγκε ἀλλὰ αὐτὸν ἀποκτείνειν οὐκ ἐδύνατο. ἐν τῷ

λόφῳ φίλον τινὰ ἤυρε καὶ τὸ πρόβλημα αὐτῷ εἶπε. ὁ φίλος ἐν τῇ Κορίνθῳ ᾤκει· ἐκεῖ οἱ

βασιλεῖς δυστυχεῖς ἦσαν διότι ἀδύνατον αὐτοῖς τέκνα ἔχειν. ὁ ποιὴν τὸ παιδίον τῷ φίλῳ

πάρεσχε καὶ οὗτος εἰς τὴν Κόρινθον τὸ παιδίον ἤνεγκε. οἱ βασιλεῖς μάλα ἔχαιρον καὶ τὸ

παιδίον ὥσπερ τέκνον τρέφειν ἐκέλευσαν. Τὸ ὄνομα τῷ παιδίῳ ὁ Οἰδίπους ἦν.

Ἐν τῇ Κορίνθῳ τὸ παιδίον μεγαλύνει ὥσπερ τέκνον τῶν βασιλέων. ἐν τῇ ἑορτῇ ἄνθρωπός τις

πολλὰ ἔπινε καὶ ἐμυθεῖτο· ὁ ἄνθρωπος, μέθυσος ὢν, πολεμεῖν ἤθελε καὶ πολλὰ αἰσχρὰ τῷ

τέκνω τῶν βασιλέων εἶπε· ὁ Οἰδίπους μάλα ὥργισε καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἐορτῆς ἐκβάλλειν ἤθελε· ὁ ἄνθρωπος αὐτῷ εἶπε· «σύ οὐκ εἶ τὸ τέκνον τῶν βασιλέων». πάντες ἐν τῇ ἐορτῇ ἐσίγησαν καὶ ὁ Οἰδίπους ἐκ τῆς ἐορτῆς τάχεως ἐκέβη.

οὐδεὶς τὴν ἀλήθειαν λέγειν ἤθελε· γινώσκειν ἐθέλων ὁ Οἰδίπους πρὸς Δελφοὺς ἔβη. ἐκεῖ τὸν χρησμὸν πάλιν ἤκουσε· “τὸ παιδίον τὸν πατέρα ἀποκτείνει καὶ τὴν μητέρα γαμεῖ”. δυστυχῆς ὢν ὁ Οἰδίπους πρὸς τὴν Κόρινθον βαίνειν οὐκ ἤθελε· τὸν πατέρα ἀποκτείνειν καὶ τὴν μητέρα γαμεῖν οὐκ ἤθελε.

Ἐν τῇ ὁδῷ ἄνθρωπον ἤυρε ὁ ἄνθρωπος ἰσχυρὸς ἦν καὶ μέλαν ἱμάτιον ἔφερε. οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ Λάιος ἦν ἀλλὰ ὁ Οἰδίπους ἠγνοεῖ· ὁ ἄνθρωπος αὐτῷ εἶδετο καὶ αἰσχροῦ εἶπε· ὁ Οἰδίπους μάλα ὥργισε καὶ αὐτὸν ἔβλαψε· οἱ ἄνθρωποι ἐπολέμησαν καὶ ὁ Οἰδίπους τὸν Λάιον ἀπέκτεινε.

Ὁ Οἰδίπους εἰς τὰς Θήβας ἦλθε ἀπὸ τοῦ χρησμοῦ φεύγων, πρὸς τὴν Κόρινθον βαίνειν οὐκ ἤθελε. ἐν ταῖς Θηβαῖς δεινὸν καὶ φανταστικὸν ζῶον ἦν, ἡ

Σφίγξ. ἡ Σφίγξ εἶχε πρόσωπον μὲν γυναικός, στέρονον δὲ καὶ πόδας καὶ οὐρὰν λέοντος καὶ πτερὰ ὄρνιθος. ἀνθρώπους ἤσθιε ἡ Σφίγξ εἰ τὸ αἶνιγμα οὐκ ἔλυον. τὸ αἶνιγμα ἦν· «τί μὲν πρῶτὶ τεττάρας πόδας, ἔπειτα δὲ μεσημβρία δύο πόδας καὶ νυκτὸς τρεῖς πόδας ἔχει». ὁ Οἰδίπους τὸ αἶνιγμα ἔλυσε καὶ τὸ ζῶον ἀπὸ τοῦ λόφου ἔρριψε καὶ ἀπέθανε.

Ἐν ταῖς Θηβαῖς ὁ δῆμος τὸν Οἰδίπουν ἔχαιρον καὶ βασιλεὺς ἐγένετο. τὴν Ἰοκάστην ἔγημε καὶ τέτταρα τέκνα ἔσχον.

ἀλλὰ ἡ νόσος πολλοὺς ἀνθρώπους ἀπέκτεινε καὶ ὁ βασιλεὺς ἄγγελον πρὸς Δέλφους ἔπεμψε.

ὁ χρησμὸς πάλιν εἶπε· «τὸ παιδίον τὸν πατέρα ἀποκτείνει καὶ τὴν μητέρα γαμεῖ». ὁ Οἰδίπους

οὐδὲν κατέλαβε καὶ τὸν μάντιν τὸν Τειρεσίας ἠρώτησε. ὁ Τειρεσίας πρῶτον φόβον ἔχων

οὐδὲν ἔλεγε. ὁ Οἰδίπους πάλιν ἠρώτησε καὶ ὁ μάντις τὴν ἀλήθειαν εἶπε· «σὺ, ὦ βασιλεῦ, τὸν

πατέρα ἀπέκτεινας καὶ τὴν μητέρα ἔγημας. σὺ, ὦ βασιλεῦ, εἶ τὸ αἴτιον τῆς νόσου».

ἡ Ἰοκάστη φόβον ἔχουσα ἑαυτὴν ἀπέκτεινε· ὁ Οἰδίπους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκέβαλε καὶ τυφλὸς ἐγένετο.

4. Notas

Θῆβαι, -ῶν αἱ: Tebas

Λαῖος, -ου ὁ: Laio

Ἰοκάστη, -ης ἡ: Iocasta

ἔσχον: *aor. 2º de ἔχω*

εἶπε, εἶπον: *aor. 2º de λέγω*

φοβούμενος: *part. pres. de φοβέω "temendo"*

τρυπᾶν: *inf. pres. de τρυπάω "furar"*

παρέσχε, παρ-έσχον: *aor. 2º de παρ-έχω*

ἤύρε, ἤυρον: *aor. 2º de εὐρίσκω*

ἤνεγκε, ἤνεγκα/ἤνεγκον: *aor. 2º de φέρω*

Οἰδίπους, -ποδος ὁ: Edipo

ἔκεβη, ἔκ-εβην: *aor. 2º de ἐκ-βαίνω*

ἔβη, ἔβην: *aor. 2º de βαίνω*

εἶδετο, εἶδον: *aor. 2º de ὁράω | med. parecerse a (dat.)*

ἀπέκτεινε, ἀπέκτεινα: *aor de ἀπο-κτείνω*

Κόρινθος, -ου ἡ: Corinto

Δελφοί, -ῶν οἱ: Delfos

Σφίγξ, -ιγγός ἡ: Esfinxe

ἔρριψε, ἔρριψα: *aor. de ῥίπτω*

ἔγημα: *aor. de γαμέω*

κατέλαβε; κατ-έλαβον: *aor. 2º de κατα-λαμβάνω*

Τειρεσίας, -ου ὁ: Tiresias

ἐκέβαλε, ἐκ-έβαλον: *aor. 2º de ἐκ-βάλλω*

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Χριστός γεννάται

Panxoliña popular grega

Fonte: <http://aigialos.blogspot.com>

Música:

Versión Anna Mouskouri: <http://www.youtube.com/watch?v=Qv22TCbXY2A>

Versión Δέσποινα Βανδή: <http://www.youtube.com/watch?v=9ylCkN110mQ>

Gummy Bear: http://www.youtube.com/watch?v=OdKg-tq3vsU&feature=player_embedded#!

Καλήν ημέραν, ἄρχοντες
καὶ ἀν εἰ-καὶ ἀν εἶναι ὀρισμός σας
Χριστοῦ τῇ θεῖᾳ γέννησιν
νὰ πω-να πω στ' ἀρχοντικό σας

Bos días, señores
e si é o voso mandato
o nacemento divino de Cristo
contarei na vosa casa.

Χριστός γεννάται σήμερον
ἐν Βη- ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει,
οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται,
χαίρει-χαίρει ἡ φύσις ὅλη

Cristo nace hoxe
na cidade de Betlem
os ceos están contentos
alégrese a natureza toda.

Ἐν τῷ σπηλαίῳ τίκεται,
ἐν φά-ἐν φατνῇ τῶν ἀλόγων,
ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν
καὶ ποι- καὶ ποιητὴς τῶν ὅλων.

Na cova nace,
no presebe dos cabalos,
o rei dos ceos
o creador das cousas todas.

Πλήθος ἀγγέλων ψάλλουσι
τό δό-το δόξα ἐν υψίστοις
καὶ τοῦτο ἀξιὸν ἐστίν,
ἡ τῶν ἀγγέλων πίστις.

Multitude de anxos cantan
o gloria nas alturas
e isto paga a pena,
a fe dos anxos.

Καλήν ημέραν ἀρχοντες
καὶ ἀν εἰ- καὶ ἀν εἶναι ὀρισμός σας
Χριστοῦ τὴν θεῖαν γέννησιν
νὰ πω-να πω στ' ἀρχοντικό σας

Bos días, señores
e si é o voso mandato
o nacemento divino de Cristo
contarei na vosa casa.

Ραγίζει απόψε η καρδιά

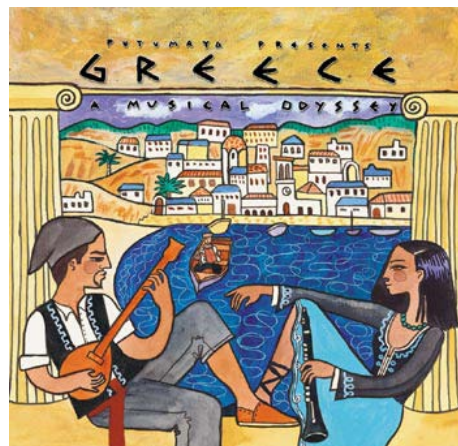
Letra: Τάκης Σιμώτας

Música e 1ª versión: Νίκος Παπάζογλου

<https://www.youtube.com/watch?v=a8VYYy0V5MY>

Versión: Children of the Revolution

<http://www.youtube.com/watch?v=PTgcNOqzBjA>

Ραγίζει απόψε η καρδιά
με το μπαγλαμαδάκι
πολλά κομμάτια έγινε
σπασμένο ποτηράκι

Θυμήθηκα που πίναμε
σε τούτο το τραπέζι
τώρα ποιος ξέρει πού γυρνά
ποιος ξέρει τι γυρεύει

Κανείς εδώ δε τραγουδά
κανένας δε χορεύει
ακούνε μόνο την πενιά
κι ο νους τους ταξιδεύει

Τυχαία δήθεν αν τη δεις
φέρ' την στο ταβερνάκι
κρυμμένος θα 'μαι στη γωνιά
για να τη δω λιγάκι

Κανείς εδώ δε τραγουδά
κανένας δε χορεύει
ακούνε μόνο την πενιά
κι ο νους τους ταξιδεύει

Esta noite rómpeme o corazón
co baglamá
coma en moitos cachos convértese
nun vaso roto

Recordei que bebiamos
nesta mesa,
agora, quen sabe cando volverá,
quen sabe que buscará

Ninguén canta aquí
ninguén baila
escoitan só o son das cordas
e a súa mente viaxa

Se por casualidade a ves,
tráea a esta taberna,
eu estarei escondido na esquina
para vela un cachiño

Ninguén canta aquí
ninguén baila
escoitan só o son das cordas
e a súa mente viaxa

Τα παιδιά του Πειραιά

Letra e música: [Μάνος Χατζιδάκις](#)

Estrea: [Μελίνα Μερκούρη](#)

Outros intérpretes

[Πόλυ Πάνου](#), [Νανά Μούσχουρη](#), [Αλέκα Κανελλίδου](#), [Αλίκη Καγιαλόγλου](#)

Απ' το παράθυρό μου στέλνω
ένα δύο και τρία και τέσσερα φιλιά
που φτάνουν στο λιμάνι
ένα και δύο και τρία και τέσσερα πουλιά

Πώς ήθελα να είχα ένα και δύο
και τρία και τέσσερα παιδιά
που σαν θα μεγαλώσουν όλα
θα γίνουν λεβέντες για χάρη του Πειραιά

Όσο κι αν ψάξω, δεν βρίσκω άλλο λιμάνι
τρελή να με 'χει κάνει, όσο τον Πειραιά
Που όταν βραδιάζει, τραγούδια μ' αραδιάζει
και τις πενιές του αλλάζει, γεμίζει από παιδιά

Από την πόρτα μου σαν βγω
δεν υπάρχει κανείς που να μην τον αγαπώ
και σαν το βράδυ κοιμηθώ, ξέρω πως
ξέρω πως, πως θα τον ονειρευτώ

Πετράδια βάζω στο λαιμό, και μια χά-
και μια χά-, και μια χάντρα φυλακτό
γιατί τα βράδια καρτερώ, στο λιμάνι σαν βγω
κάποιον άγνωστο να βρω

Όσο κι αν ψάξω...

Os nenos do Pireo

Dende a miña fiestra mando
un, dous tres e catro bicos
que chegan ao porto
como un, dous, tres e catro paxaros

Quixera ter un, dous
tres, catro nenos
que medrasen todos eles
e se fixesen mozos rexos do Pireo

Por máis que busco non atopo outro porto
que me faga máis feliz que o Pireo
que cando anoitece me canta cancións,
cambia os seus acordes e se enche de rapaces

Cando saio pola porta
non hai ninguén a quen non ame
e cando me deito pola noite, sei que,
sei que, que soñarei con el

Levo doas no meu colo
e un amuleto que me protexe
porque polas noites agardo, cando vou ao porto,
atopar a un descoñecido

Por máis que busco...

A actriz Melina Mércuri na película *Sempre en domingo*, na que se interpretou por primeira vez este tema, que obtivo un Óscar á mellor canción en 1960.

Ademais de actriz e cantante, Melina Mércuri foi activista e política. Foi ministra de cultura en 1981, sendo a primeira muller grega que ocupou este posto.

Τζιβαέρι

Letra: Tradicional

Música: tradicional

Intérpretes: Ελευθερία Αρβανιτάκη, Πασχάλης Τερζής, Ελένη Τσαλιγοπούλου

Αχ! Η ξενιτειά το χαίρεται
Τζιβαέρι μου
Το μοσχολούλουδο μου
σιγανά και ταπεινά

Ai! está no estranxeiro,
meu tsibaeri*
miña flor perfumada,
en silencio e abaixada.

Αχ! Εγώ ήμουν που το 'στειλα
Τζιβαέρι μου
Με θέλημα δικό μου
σιγανά πατώ στη γη

Ai! e fun eu quen o mandou,
meu tsibaeri,
co meu desexo
en silencio camiño

Αχ! Πανάθεμά σε ξενιτειά
Τζιβαέρι μου
Εσέ και το καλό σου
σιγανά και ταπεινά

Ai! maldita sexa a emigración,
meu tsibaeri,
ti e o todo o teu,
en silencio e abaixada

Αχ! Που πήρες το παιδάκι μου
Τζιβαέρι μου
και το 'κανες δικό σου
σιγανά πατώ στη γη

Ai! levaches ao meu rapaz,
meu tsibaeri,
e fixéchelo teu
en silencio camiño

*Tsibaeri é unha palabra de orixe turca que significa “pedra preciosa”, “Τζιβαέρι μου” significaría “meu tesouro”, aquí non se traduce porque esta palabra segue soando estranxeira para unha persoa da Grecia actual.

Άγνηση / Negación

A letra desta canción é un poema de Giorgos Seferis, gran poeta grego (1900-1971) e premio Nobel de literatura en 1963.

Durante a 1ª Guerra Mundial, Grecia entra en guerra no bando dos aliados coa promesa de concesións territoriais na costa turca do Exeo. Tras a guerra, Grecia ve factible o cumprimento da

Gran Idea, a anexión de Constantinopla e a Tracia Oriental e Jonia. Entre 1919 e 1922, aliada das potencias vencedoras da 1ª Guerra Mundial, desembarca en Esmirna e nun primeiro momento logra rápidos avances sobre o debilitado exercito otomán, cometendo innumerables crimes de guerra. O militar nacionalista turco

Mustafá Kemal organiza a resistencia turca e logrará derrotar finalmente aos gregos en superioridade numérica pero incompetentemente comandados. Na súa retirada os gregos practicaron política de terra queimada que sería respondida co masacre esta vez de armenios e gregos en Xonia. No tratado de Lausanne pactouse a deportación da poboación grega de territorio turco a

Grecia e viceversa, en total 1.250.000 gregos e 500.000 turcos e quedou aberta unha ferida entre as dúas nacións que aínda hoxe non cicatrizou completamente.

Yorgos Seferis naceu na cidade xonia de Esmirna, en 1900, e o trauma da perda da súa cidade e a súa casa pode percibirse na súa poesía e en especial no poema Negación, que pertence ao seu primeiro poemario, *Volta*, de 1931.

O poema adquiriu novo significado durante a ditadura militar que controlou o poder entre 1967 e 1974 en Grecia e contra a que se situou o poeta, apolítico por convicción. O poema que fora musicado polo compositor comunista Mikis Theodorakis chegou a converterse en canto de liberdade popular e foi cantado pola multitude ao paso da comitiva fúnebre de Seferis, como se pode escoitar nesta gravación de YouTube (<https://www.youtube.com/watch?v=ANfbngw7TkA>)

Fonte: [Griego de Luna, Blog de aula de griego del IES Pedro de Luna](#)

Αγνωση	Negación
Στίχοι: Γιώργος Σεφέρης Μουσική: Μίκης Θεοδωράκης Πρώτη εκτέλεση: Γιώργος Μούτσιος Άλλες ερμηνείες: Γρηγόρης Μπιθικώτσης Μάριο Φραγγούλης Μίλβα & Αλέξια Μαρία Φαραντούρη Μαργαρίτα Ζορμπαλά Ειρήνη Παππά Καραόκε Στο περιγιάλι το κρυφό κι άσπρο σαν περιστέρι διψάσαμε το μεσημέρι μα το νερό γλυφό. Πάνω στην άμμο την ξανθή γράψαμε τ' όνομά της Ωραία που φύσηξε ο μπάτης και σβήστηκε η γραφή . Με τι καρδιά, με τι πνοή, τι πόθους και τι πάθος πήραμε τη ζωή μας· λάθος! κι αλλάξαμε ζωή.	Letra: Yioryos Seferis Μúsica: Mikis Theodorakis Primeira representación: Yioryos Mutsios Outros intérpretes: Grigoris Bithikotsis Mario Frangulis Milva & Alexia Maria Farantouri Margarita Zorbala Iriní Pappa Coro Terpsihoris Papastefanu Na praia secreta e branca como unha pomba tivemos sede o mediodía pero a auga era salobre. Na area loura escribimos o seu nome A brisa soprou delicadamente e a escritura borrouse. Con que corazón, con que alento, con que desexos e con que paixón vivimos a nosa vida, que erro! e cambiamos de vida.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ

(Λαϊκό)

Να ζήσεις (nome) και χρόνια πολλά
μεγάλος/-η να γίνεις με άσπρα μαλλιά
παντού να σκορπίζεις της γνώσης το φως
και όλοι να λένε να ένας σοφός/μία σοφή

CANCIÓN DE ANIVERSARIO

(Popular)

Que sexas feliz (nome) e moitos parabéns
que chegues a vello/a con brancos cabelos
que por todas partes irradies a luz do teu saber
e todos digan que es un sabio/unha sabia

Ζουζούνια - Χρόνια Πολλά για Κορίτσια (Para rapazas)

<https://www.youtube.com/watch?v=TkL251ebxtc>

Ζουζούνια - Χρόνια Πολλά για Αγόρια (Para rapaces)

<https://www.youtube.com/watch?v=1tsil1GJre0>

PEQUENO VOCABULARIO GREGO CLÁSICO- GALEGO

A

ἀγαθός, -ή, -όν: bo, valente
 ἄγαλμα, -ατος τὸ: estatua, adorno
 Ἀγαμέμνων, -ονος ὁ: Agamenón
 ἀγγέλλω: anunciar
 ἄγγελος, -ου ὁ: mensaxeiro || anxo
 ἄγιος, -α, -ον: sagrado, santo
 Ἀγλαίη, -ης ἡ: Aglae (unha das tres Gracias)
 ἀγνοέω: ignorar, non saber
 ἀγωνίζομαι: combater, competir
 ἀγορά, -ᾶς ἡ: praza pública, ágora
 ἀγοράζω: mercar
 ἀγορεύω: falar na assemblea, falar en público
 ἄγριος, -α, -ον: salvaxe, rústico
 ἀγρός, -ου ὁ: campo
 ἀγρότης, -ου ὁ: labrego, campesiño
 ἄγω: levar
 ἀγών, -ῶνος ὁ: competición, certame, loita
 ἀδελφός, -οῦ ὁ: irmán
 ἀδελφή, -ῆς ἡ: irmá
 ἀδικέω : ser inxusto, agraviar, cometer un delito
 ἀδικία, -ας ἡ: inxustiza
 ἄδικος, -ον: inxusto/a
 ἀδίκως: (*adv.*) inxustamente
 ἄδω: cantar
 ἀεὶ: (*adv.*) sempre
 ἀετός, -οῦ ὁ: aguiá
 ἀηδών, -ονος ὁ: reiseñor
 ἀήρ, ἀερός ἡ, ὁ: aire
 ἀθάνατος, -ον: inmortal
 Ἀθηνᾶ, -ᾶς ἡ: Atenea
 Ἀθήναζε: (*adv.*) cara Atenas
 Ἀθῆναι, -ῶν αἱ: Atenas
 Ἀθηναῖος, -α, -ον: ateniense
 ἀθλητής, -οῦ ὁ: atleta
 ἄθλον, -ου τὸ: loita, premio, proba
 ἀθρόος, -ον: reunido, xunto
 ἀθυμέω, -ῶ: estar triste
 Αἰγεύς, -έως ὁ: Exeo (rei mítico de Atenas que deu nome a un mar)
 Αἰγύπτιος, -α, -ον: exipcio
 Αἴγυπτος, -ου ἡ: Exipto
 Αἴδης, -ου ὁ: Hades
 αἰεὶ: *ver* αἰεί
 αἶμα, -ματος τὸ: sangue

αἶνιγμα, -ατος τὸ: enigma
 αἶξ, αἰγός ἡ: cabra
 Αἰολίς, -ίδος ἡ: Eolia ou Eólide (rexión grega de Asia Menor)
 αἰρέω: coller
 αἶρω: levantar
 αἰσθάνομαι: decatarse, percibir, observar
 αἰσχρός, -α, -ον: feo, vergonzoso
 αἰσχύνω: avergoñarse
 αἰτία, -ας ἡ: causa, culpa
 αἰτιατική, -ῆς ἡ: acusativo
 αἰτίον, -ου τὸ: culpa, causa
 αἰτίος, -α, -ον: responsable, culpable
 ἀκούω: oír, escoitar (algo en *ac*, de alguén en *xt.*)
 Ἀκροπόλις, -εως ἡ: Acrópole
 ἄκρος, -α, -ον: alto, extremo
 ἄκτις, ἱνός ἡ: raio (do sol)
 ἀλγέω: sentir dor, padecer
 ἄλγος, -ους τὸ: dor
 ἀλεκτρίς, -ίδος: galiña, pita
 ἀλεκτρούων, -ονος *e*
 ἀλέκτωρ, -ορος ὁ: galo
 Ἀλεξάνδρεια, -ας ἡ: Alexandría (nome de varias cidades gregas fundadas por Alexandre Magno, a máis famosa en Exipto)
 Ἀλέξανδρος, -ου ὁ: Alexandre (Magno, rei macedonio e conquistador do s. III a. C.)
 ἀλήθεια, -ας ἡ: verdade
 ἀληθής, -ές: verdadeiro
 ἀλιεία, ἄς ἡ: pesca
 ἀλιεύς, -εως ὁ: pescador
 ἀλιεύω: pescar
 ἀλλά: (*conx. adversativa*) pero, senón que
 ἀλλᾶς, -ᾶντος ὁ: salchicha
 ἀλλαντοπώλης, -ου ὁ: vendedor de salchichas.
 ἄλλος, -η, -ο: outro || οἱ ἄλλοι: os demais
 ἅλς, ἁλός ὁ: sal || ἡ ἅλς: mar
 Ἀλφειός, -ου ὁ: Alfeo (río grego que baña Olimpia)
 ἀλώπηξ, -εκός ἡ: raposa
 ἀμαθής, -ες: ignorante
 ἀμαρτάνω: enganarse, equivocarse, pecar

ἀμβροσία, -ας ἡ: ambrosía (manxar dos deuses, que lles daba inmortalidade)
 ἀμείνων, -ον: *comp. de ἀγαθός*
 ἀμφί: (*prep.*) respecto a (con ac.), acerca de (con xt.) arredor de (con dat.)
 ἄμπελος, -ου ἡ: viña, vide
 ἀνά: (*prep.*) por, cara arriba, durante (con ac.) || sobre, en (con dat.)
 ἀναβαίνω: subir, embarcar
 ἀναβάλλω: levantar, coller
 ἀναγινώσκω: ler
 ἀναγκάζω: obrigar
 ἀναγκαῖος, -α, -ον: necesaria
 ἀνάγκη, -ης ἡ: necesidade, forza || ἀνάγκη (ἐστίν) + *inf.* é necesario...
 ἀναγλυφός, -ον: esculpido, en relevo
 ἀναλαμβάνω: (aor. 2° ἀν-έλαβον) coller, tomar
 ἄναξ, -ακτος ὁ: soberano
 Ἀνατολή, -ης ἡ: Anatolia (rexión de Asia Menor, actual Turquía)
 ἀνδρεῖος, -α, -ον: valente, masculino
 ἄνεμος, -ο ὁ: vento
 ἀνής, ἀνδρός ὁ: home, varón
 ἄνθος, -ους τὸ: flor
 ἀνθρώπειος, -α, -ον: humano/a
 ἀνθρώπινος, -η, -ον: humano/a
 ἄνθρωπος, -ου ὁ: home, persoa
 ἀνοίγω: abrir
 ἀντί: (*prep.*) en lugar de (con xt.)
 ἄνω: (*adv.*) arriba
 Ἀξιός, -οῦ ὁ: Axio (río grego, que flúe por Macedonia)
 ἄξιος, -α, -ον: digno (de + xt.)
 ἀξίω: ser digno, merecente (de + xt.)
 ἀοιδός, -ου ὁ: edo, cantor, poeta
 ἅπας, ἅπασα, ἅπαν: todo
 ἀπέθανον aor. 2° de ἀπο-θνήσκω
 ἄπ-ειμι (*inf.* ἀπ-εἶναι): estar ausente
 ἄπ-ειμι (*inf.* ἀπ-ιέναι): marchar
 ἀπό: (*prep.*) de, dende (con xt.)
 ἀποβαίνω: saír, partir, desembarcar
 ἀποδίδωμι: devolver, pagar
 ἀποθνήσκω: morrer || **F.** ἀπέθανον aor. 2°
 ἀποικία, ἄς ἡ: colonia (lugar no estranxeiro no que se establecían gregos)
 ἀποκτείνω: matar || **F.** ἀπ-έκτεινα aor. 2°

ἀπο-κρίνω: separar, elixir || *med.* ἀπο-κρίνομαι: responder
 ἀπολογία, -ας ἡ: apoloxía, defensa
 ἀπορία, -ας ἡ: n ecesidade, pobreza, dificultade, problema
 ἀπολύω: soltar, ceibar
 ἀπο-στέλλω: enviar
 ἀπο-τίθημι: depositar, gardar
 Ἀπόλλων, -ωνος ὁ: Apolo
 Ἀπολλώνιος, -ου ὁ: Apolonio
 ἄπτερος, -ον: sen ás, áptero/a
 ἄρα: (*part.*) así pois, entón
 ἄρα: (*part. interrog.*) acaso...? acaso non...?, reforzada ἄρα καὶ
 Ἀραβία, -ας ἡ: Arabia
 ἀράχνη, -ης ἡ: araña
 ἄργυρος, -ου ὁ: prata
 ἀρετή, -ῆς ἡ: virtude, valor
 Ἄρης, -εως/-εος ὁ: Ares (*mitol.*)
 ἀριστερά, -ᾶς ἡ: man esquerda
 Ἀριστοτέλης, -ους ὁ: Aristóteles (filósofo, s. IV a. C.)
 ἄρθρον, -ου τὸ: articulación, artigo
 ἄρνιον, -ου τὸ: año
 ἀρσενικός, -ή, -όν: masculino
 Ἄρτεμις, -ιδος ἡ: Artemisa
 ἀρχαῖος, -α, -ον: antigo, vello, anáñ || τὸ ἀρχαῖον *subs.* capital || τὸ ἀρχαῖον *adv.* antigamente
 ἀρχή, -ης ἡ: principio, poder
 ἄρχω: comezar, mandar, ser o primeiro (*con xt.*)
 ἄρχων, -οντος ὁ: arconte, gobernante
 Ἀσία, -ας ἡ: Asia
 ἀσέβεια, -ᾶς: impiedade
 ἀσεβής, -ές: impío
 ἀσθενής, -ές: débil, enfermo
 ἀσκεώ: adestrar, exercitar
 ἄσκησις, -εως ἡ: exercicio
 Ἀσπασία, -ας ἡ: Aspasia (muller de Pericles, s. V a. C.)
 ἀσπίς, -ίδος ἡ: escudo
 ἀστήρ, -έρος ὁ: astro, estrela
 ἄστρον, -ου τὸ: astro, estrela
 ἀστρονόμος, -ου ὁ ἡ: astrónomo/a
 ἄστυ, -εως τὸ: cidade, fortaleza
 ἀσφάλεια, -ας ἡ: seguridade
 Ἀττική, -ῆς ἡ: Ática (rexión de Grecia)

Ἀττικός, -ή, -όν: ático
 ἀτυχής, ἐς: desafortunado
 ἀτυχία, -ας ἡ: desgracia, mala sorte
 αὐτός, -ή, -ον: (*pron.*) el, ela || (*adx.*) mesmo
 ἀφ-ικνέομαι: (*dep.*) chegar
 ἄφοβος, -ον: sin medo
 Ἀφροδίτη, -ης ἡ: Afrodita
 Ἀχιλλεύς, -έως ὁ: Aquiles

B

βαδίζω: camiñar, andar
 βάθρον, -ου τὸ: base, pedestal
 βαίνω: ir || **F.** ἔβην *aor.* 2°
 βάλλω: botar, lanzar || **F.** ἔβαλον *aor.* 2°
 βαρβαρίζω: falar ou comportarse coma un bárbaro
 βάρβαρος, -ον: estranxeiro, bárbaro, non civilizado.
 βαρύς, -εῖα, -υ: pesado, grave
 βασιλεία, -ας ἡ: reina. princesa
 βασιλεία, -ας ἡ: reino, realeza, monarquía
 βασιλείος, -α, -ον: real, rexio || *subst.* τὸ βασιλεῖον, τὰ βασιλεία: palacio real, corte.
 βασιλεύς, -έως ὁ: rei
 βασιλεύω: reinar
 βάτραχος, -ου ὁ: ra
 βέλος, -ους τὸ: dardo, arma que se lanza
 βελτίων, -ον: *compart. de ἀγαθός*
 βιβλίον, -ου τὸ: libro
 βίος, -ου ὁ: vida
 βλέπω: ver
 βλέφαρον, -ου τὸ: pálpebra
 βοάω, -ῶ: berrar, gritar
 βοηθέω: prestar axuda
 Βοιωτία, -ας ἡ: Beocia (rexión de Grecia)
 Βοιώτιος, -α, -ον: beocio
 βοτάνη, -ης ἡ: planta, herba
 βουλεύω: decidir, deliberar
 βουλή, -ῆς ἡ: decisión, consello
 βούλομαι: querer (*con inf.*)
 βουνός, -ου ὁ: montaña
 βοῦς, βοός ὁ ἡ: boi (*subst. irreg.*)
 βραδύς, -εῖα, -ύ: lento
 βραχύς, -εῖα, -ύ: corto, breve
 βρέφος, -ου ὁ: bebé, naipelo
 βρῶμα, -ατος τὸ: comida, alimento

βυθός, -ου ὁ: profundidade, fondo do mar
 βωμός, -ου ὁ: altar

Γ

Γαλατία, -ας ἡ: Galia (Francia)
 γαμέω: casar || **F.** γαμέω, -ῶ *fut.*, ἔγημα *aor.*)
 γὰρ: pois (conx. explicativa que nunca vai en primeiro lugar na frase)
 γένεσις, -εως ἡ: orixe, nacemento, xénese
 γενική, -ῆς ἡ: xenitivo
 γένος, -ους τὸ: xénero, raza, liñaxe
 γέρων, -οντος ὁ: vello
 γεωργέω: labrar a terra, cultivar
 γεωργία, -ας ἡ: agricultura, cultivo da terra
 γεωργικός, -ή, -όν: agrícola, agrario
 γεωργός: labrego
 γεωργέω, -ῶ: labrar, traballar a terra
 γῆ, -ῆς ἡ: terra
 γίγας, -αντος ὁ: xigante
 γίγνομαι: ser, chegar a ser, nacer, ocorrer || **F.** ἐγενόμην *aor.* 2°
 γινώσκω: coñecer || **F.** ἔγνων *aor.* 2°
 γλυκύς, -εῖα, -ύ: doce
 γλυπτής, -ου ὁ: escultor
 γλύπτω: esculpir
 γλῶσσα, -ης ἡ: lingua
 γλῶττα, -ης ἡ: *ver* γλῶσσα
 γνωμή, -ῆς ἡ: coñecemento
 γονεύς, -εως ὁ: pai
 γονή, -ῆς ἡ: xeración, orixe, nacemento, fillo
 γράμμα, -ατος τὸ: letra, carta
 γραμματεῖον, -ου τὸ: taboíña para escribir
 γραμματεὺς, -εως ὁ: escriba, letrado
 γραμματική, -ῆς ἡ: gramática
 γραφή, -ῆς ἡ: escritura, escrito, debuxo
 γράφω: escribir
 γρύψ, γρυπός ὁ: grifo (animal mitolóxico)
 γυμνάζω: adestrarse, exercitarse
 γυμνάσιον, -ου τὸ: ximnasio
 γυμνός, -ή, -όν: nu, espido
 γυναικωνῖτις, -ιδος ἡ: xineceo (habitación das mulleres)
 γυνή, -αικός ἡ: muller
 γωνία, -ας ἡ: ángulo, esquina

Δ

δακρύω: chorar
 δάκτυλος, -ου ό: dedo
 Δαρεϊός, -ου ό: Darío (rei persa)
 δέ: *part. ver* μέν... δέ
 δεῖ: *vb^o impers.* é necesario (con infinitivo)
 δεινός, -ή, -όν: terrible
 δείπνον, -ου τὸ: cea
 δέκα: (*num. card.*) dez
 δελφίς, -ῖνος ό: golfiño
 Δελφοί, -ῶν οί: Delfos (cidade grega)
 δένδρον, -ου τὸ: árbore
 δεξιά, -ᾶς ή: man dereita
 δέομαι: suplicar (*a alguén, en xt.*)
 δέρμα, -ατος τὸ: pel
 δέσποινα, -ης ή: señora, ama
 δεσπότης, -ου ό: señor amo
 δεύτερος, -η, -ον: segundo, seguinte || *adv.*
 δεύτερον en segundo lugar, outra vez
 Δῆλος, -ου ή: Delos (illa grega)
 Δημήτηρ, -τρός ή: Deméter (*mitol.*)
 δημοκρατία, -ας ή: democracia
 δῆμος, -ου ό: pobo
 διά-λεγω: elixir || *med.* δια-λέγομαι:
 dialogar
 διάλεκτος, -ου ή: idioma, dialecto, conversa
 διάλογος, -ου ό: diálogo
 διαφορός, -ον: diferente
 δια-φθείρω: destruír, matar
 διδάσκαλος, -ου ό: mestre, instructor
 διδάσκω: ensinar (*con dous ac.: ensinar algo*
en ac. a alguén en ac.)
 δι-ημερεύω: pasar o día
 δίκαιος, -α, -ον: xusto/a
 δικαιοσύνη, -ης ή: xustiza
 δίκαιως: (*adv.*) xustamente, con xustiza
 δικαστής, οὔ ό: xuíz
 δική, -ης ή: xustiza
 Διόνυσος, -ου ό: Dioniso (*mitol.*)
 διότι: (*conx.*): porque
 διπλός, -α, -ον: dobre
 δῖς: (*adv.*) dúas veces
 δίσκος, -ου ό: disco
 διώκω: perseguir
 δοκέω, -ᾶ: crer || δοκεῖ (*impers.*) parece,
 parece ben (*a alguén, con dat.*)

δόξα, -ης ή: fama, opinión, gloria
 δόρυ, -ατος ὀ: lanza, hasta, obxecto de
 madeira
 δοτική, -ῆς ή: dativo
 δούλη, -ης ή: serva, escrava
 δοῦλος, -οῦ ό: escravo
 δράκων, -οντος ό: serpe, dragón
 δύναμαι: poder, ser quen, ter forza
 δύναμις, -εως ή: forza
 δύο, δυοῖν: (*num. card.*) dous, dúas
 Δύση, -ης ή: Oeste, Occidente
 δυσκολία, -ας ή: dificultade, malhumor
 δύσκολος, -ον: difícil, desagradable
 δυσμενής, -ες: hostil, inimigo
 δυστυχής, -ές: desgraciado
 δύω: *ver* δύο
 δώδεκα: (*num. card.*) doce
 Δωρικός, -ή, -όν: dórico (relacionado coa
 etnia doria, dialecto, estilo artístico)

Ε

ἐαυτόν, -ήν, -ό: (*pron. reflex.*) a si mesmo/a
 ἔβαλον: *aor. 2º de* βάλλω
 ἐγγύς: (*adv.*) cerca
 ἐγενόμην: *aor. 2º de* γίγνομαι
 ἐγώ, ἐμέ...: (*pronom. pers.*) eu
 ἔγωγε: (*pron., ἐγώ reforzado*) eu pola miña
 parte
 ἔθανον: *aor. 2º de* θνήσκω (ἀπο- θνήσκω)
 ἐθέλω: querer
 ἔθνος, -ους τὸ: raza
 εἰ: (*conx. cond.*) se
 εἶδον: *aor. 2º* ὁράω
 εἶδωλον, οὔ τὸ: imaxe, ídolo
 εἰκών, -όνος ή: imaxe, icona
 εἶμι: ser, estar, existir, haber
 εἴκοσι(ν): (*num. card.*) vinte
 εἶπον: *aor. 2º de* λέγω
 εἰρήνη, -ης ή: paz
 εἰς: (*prep.*) a, cara a (*con ac.*), ata || εἰς αἰεῖ:
 ata sempre.
 εἷς, μία, ἓν: (*num. card.*) un
 εἰσ-βαίνω: entrar
 εἰσόδος, -ου ή: entrada
 ἐκ, ἐξ: (*prep.*) por, de, dende (*con xt.*)
 ἕκαστος, -η, -ον: (*adx. e pron.*) cada un

ἑκάτερος, , -α, -ον: (*adx. e pron.*) cada un dos dous
 ἑκατόν: (*num. card.*) cen
 ἐκ-βαίνω: saír
 ἐκ-βάλλω: lanzar, expulsar
 ἐκεῖ: (*adv.*) alí
 ἐκεῖνος, -η, -ον: (*demost.*) aquel
 ἐκκλησία, -ας ἡ : assembl ea, asamblea de tódolos cidadáns atenienses
 ἐκ-τρέπω: apartar
 ἐκ-τρέφω: alimentar
 ἔλαβον: *aor. 2º de λαμβάνω*
 ἔλαία, -ας ἡ: oliveira, oliva
 ἔλαιον, -ου τὸ: aceite de olivas
 ἔλαιών, -ονος ὁ: oliveiral
 ἐλαύνω: guiar
 ἐλέφας, -αντος ὁ: marfil, elefante
 ἐλευθερία, -ας ἡ: liberdade
 ἐλεύθερος, -α, -ον: libre
 ἐλευθερώω, -ῶ: liberar
 ἔλιπον: *aor. 2º de λείπω*
 Ἑλένη, -ης ἡ: Helena (n. propio fem.)
 Ἑλλάς, -άδος ἡ: Grecia
 Ἕλλην, -ηνος ὁ, ἡ, τὸ: grego, heleno
 ἐλληνίζω: falar en grego, helenizar
 ἐλληνικός, -ή, -όν: grego, helénico
 ἐλληνιστί: en grego, ao xeito grego
 ἐλπίζω: esperar, ter esperanza
 ἐλπίς, -ίδος ἡ: esperanza
 ἔμαθον: *aor. 2º de μανθάνω*
 ἐμός, -ή, -ον: meu, miña
 ἐμπόριον, -ου τὸ: emporio, mercado, centro comercial || Ἐμπόριον, -ου ὁ π Emporion (colonia grega en Iberia, actual Empúries)
 ἔμπροσθεν: (*adv.*) diante
 ἐμ-πυρεύω: poñer ao lume, inflamar
 ἐν: (*prep.*) en (*con dat.*)
 ἑνδεκα: (*num. card.*) once
 ἔνδον: (*adv.*) dentro
 ἐνικός, -ή, -όν: singular
 ἐννέα: (*num. card.*) nove
 ἐνταῦθα: (*adv.*) alí, aquí || ἐντόν
 ἐξ: *ver ἐκ*
 ἕξ: (*num. card.*) seis
 ἐξ-έρχομαι: (*dep., aor. 2º ἐξ-ήλθον*) saír
 ἕξοδος, -ου ἡ: saída
 ἕξω: (*adv.*) fóra

ἐπ-αγγέλλω: anunciar, ordenar
 ἔπαθον: *aor. 2º de πάσχω*
 ἐπεί: (*conx.*) despois que, posto que
 ἔπεσον: *aor. 2º de πίπτω*
 ἐπί: (*prep.*) cara a, contra (*con ac.*) || sobre, en (*con xt.*) || sobre, preto de (*dat.*)
 ἐπίθετον, -ου τὸ: adxectivo
 ἔπιον: *aor. 2º de πίνω*
 ἐπι-πέμπω: enviar
 ἐπιστολή, -ῆς ἡ: carta
 ἐπι-τάσσω/τάττω: ordenar, colocar
 ἐπιφανής, -ες: ilustre, distinguido
 ἔπος, -ους τὸ: palabra, narración
 ἐπτά: (*num. card.*) sete
 ἐργάτης, -ου ὁ: traballador, labrego
 ἔργον, -ου τὸ: traballo, obra
 ἔρις, -δος ἡ: disputa, discordia
 Ἐριχθόνιος, -ου ὁ: Erictonio (rei lendario de Atenas)
 Ἑρμῆς, -οῦ ὁ: Hermes (*mitol.*)
 ἔρριψα: *aor. de ῥίπτω*
 ἔρχομαι: ir || F. ἤλθον *aor. 2º*
 ἐρυθρός, -ά, -όν: vermello
 ἔρως, -ωτος τὸ: amor, paixón
 ἐρωτάω: preguntar
 ἐρώτημα, -ατος τὸ: pregunta, cuestión
 ἐρωτηματικός, -ή, -όν: interrogativo
 ἐσθίω: comer
 ἔσω: (*adv.*) dentro
 ἔτερος, -α, -ον: outro
 ἔτι: (*adv.*) aínda
 ἔτος, -ους τὸ: ano
 εὖ: (*adv.*) ben
 Εὐβοία, -ας ἡ: Eubea (illa grega)
 εὐγενής, -ες: nobre
 εὐδαιμονία, -ας ἡ: felicidade
 εὐδαίμων, -ον: feliz, próspero
 εὕδω: durmir
 εὐπρεπής, -ες: apropiado, conveniente
 εὕρισκω: atopar || F. ἤρξον *aor 2º*, εὕρηκα, ἠύρηκα *perf.*
 Εὐρώπη, -ης ἡ: Europa (*mitol.*)
 εὐσέβεια, -ας ἡ: respecto, piedade
 εὐτυχής, -ες: afortunado
 Εὐφροσύνη, -ης ἡ: Eufrosine (unha das tres Gracias)
 ἔφαγον: *aor. 2º de τρώγω*
 ἔφυγον: *aor. 2º de φεύγω*

ἐχθρός, -ά, -όν: inimigo, odioso
 ἔχω: ter || *Con adv. e sen C. D.* estar: πῶς
 ἔχεις; como estás? || *part.* ἔχων,
 ἔχοῦσα... *con C. D.* *pódese traducir*
por con

Z

Ζάκυνθος, -ου ἡ: Zákintos (illa do Mar
 Xonio)

ζάω: vivir
 Ζεύς, Διός ὁ: Zeus
 ζῆλος, -ους τὸ/ ζῆλος, -ου ὁ: celo, envexa
 ζηλόω, -ῶ: envexar, ter celos, admirar
 ζημιόω, -ῶ: danar, prexudicar
 ζυζηγία, ἄς ἡ: conxugación
 ζωή, -ῆς ἡ: vida
 ζώνη, -ης ἡ: cinto, axustador || *franxa*
 ζῷον, -ου τὸ: animal, ser vivo
 ζῶος, -ον: vivo/a

H

ἡ: *art. fem. ver ὁ, ἡ, τὸ*
 ἥ: *rel. fem. ver ὅς, ἥ, ὅ*
 ἦ: *conx. disx. ou || adv. en 2º termo da*
comparación que || interrog. acaso?
 ἦ: (*adv.*) verdadeiramente
 ἡγεμονεύω: ser guía
 ἡγεμονία, -ας ἡ: hexemonía, dirección,
 primacía
 ἡγεμών, -ονος ὁ: xefe, guía
 ἡγέομαι, -οὔμαι: (*dep.*) guiar
 ἡδονή, -ῆς ἡ: pracer
 ἦκω: chegar
 ἥλιος, -ου ὁ: sol
 ἦλθον: *aor 2º de ἔρχομαι*
 ἡμεῖς, ἡμᾶς... (*pronom, pers.*) nós
 ἡμέρα, -ας ἡ: día
 ἡμέτερος, -α, -ον: noso
 ἡμι- (*prefixo*) medio, semi-
 ἡπειρος, -ου ἡ: continente, terra firme
 Ἥρα, -ας ἡ: Hera (*mitol.*)
 ἡρεμος, -η, -ον: tranquilo, quedo
 ἥρως, -ως ὁ: heroe

ἥσσων, -ον: (*comp.*) menor, inferior || ἥσσον
 (*adv.*) menos
 ἡσυχάζω: estar tranquilo
 ἡσυχία, -ας ἡ: calma
 ἦττων *ver ἥσσων*
 Ἥφαιστος, -ου ὁ: Hefesto (*mitol.*)
 ἦχος, -ου ὁ: ruído, son

Θ

θάλαμος, -ου ὁ: habitación, casa, tálamo,
 leito conxugal
 θάλασσα, -ης ἡ: mar
 θαλάσσιος, -α, -ον: mariño
 θάλαττα, -ης ἡ: *ver* θάλασσα
 Θάλεια, -ας ἡ: Talia (unha das tres Gracias)
 θάνατος, -ου ὁ: morte
 Θάσος, -ου ἡ: Tasos (illa grega)
 θεά, -ᾶς ἡ: deusa
 θέα, -ας ἡ: mirada, vista, espectáculo
 θέατρον, -ου τὸ: teatro
 θεός, -ου ὁ, ἡ: deus
 θεραπεία, -ας ἡ: cura, coidado
 θεραπεύω: coidar, curar
 θερμαίνω: quentar
 θερμός, -η, -ον: quente
 Θεσσαλία, -ας ἡ: Tesalia (rexión de Grecia)
 Θεσσαλός, -η, -όν: tesalio
 Θῆβαι, -ῶν αἱ: Tebas (cidade grega)
 θηλυκός, -ή, --όν: feminino
 θήρ, θηρός ὁ: fera, animal salvaxe
 θηρευτής, -οῦ ὁ: cazador
 θηρεύω: cazar
 θηρίον, -ου τὸ: fera, animal salvaxe
 Θησεύς, -εως ὁ: Teseo
 θνητός, -ή, -όν: mortal
 Θράκη, -ης ἡ: Tracia (rexión ao norte de
 Grecia)
 θυγατήρ, -τρός ἡ: filla
 θυμός, -ου ὁ: ánimo, corazón
 θύω: sacrificar

I

ιατρεύω: ser médico, curar
 ιατρός, -οῦ ὁ: médico

Ἰβηρία, -ας ἡ: Iberia
 Ἴδη, -ης ἡ: Ida (monte de Grecia)
 ἰδοῦ: (*imp. de εἶδω*) velái
 ἰδρύω: instalar, construír
 ἱερεία, -ας ἡ: sacerdotisa
 ἱερεύς, -εως ὁ: sacerdote
 ἱερόν, -ου ὅ: templo, ofrenda, culto, sacrificio
 ἱερός, -ά, -ον: sagrado
 Ἰθάκη, -ης ἡ: Ítaca
 Ἰθακίστιος, -α, -ον: itacense, de Ítaca
 Ἰλισσός, -οῦ ὁ: Iliso (río que flúe por Atenas)
 ἰκόμην: *aor 2º de ἰκνέομαι*
 ἱμάτιον, -ου τὸ: manto, vestido, pano
 ἱματιοπώλης, -ου ὁ: vendedor de tecidos
 ἵνα: (*conx.*) para que
 Ἰνδία, -ας ἡ: India
 Ἰόνιος, -α, -ον: xonio
 ἱππεύς, εως ὁ: cabaleiro, xinete
 ἱππεύω: montar a cabalo, ser xinete
 ἵππος, -ου ὁ: cabalo
 ἴσος, -η, -ον: igual
 ἴστημι: poñer, levantar, estar en pe
 ἰσχυρός, -ά, -όν: forte
 ἰσχύω: ser forte
 Ἰταλία, -ας ἡ: Italia
 ἰχθύς, -ύος ὁ: peixe
 Ἰώ, -οῦς ἡ: Ἰό (*mitol.*)
 Ἰωνία, -ας ἡ: Xonia (rexión grega de Asia Menor)
 Ἰωνικός, -ή, -όν: xónico

K

καθίζω: sentar
 καί: (*conx.*) e|| (*adv.*) tamén, ἀλλά καὶ... senón tamén(*adv.*) καὶ... καὶ... tanto como
 καθ': *apócope de κατά*
 κακός, -ή, -όν: malo|| *adv.* κακῶς mal
 καλέω: chamar, citar, invocar
 Καλλιόπη, -ης ἡ: Calíope (musa da poesía épica)
 κάλλιστος, -η, -ον: *superl. irreg. de καλός*
 καλός, καλή, -όν: bo, fermoso|| *adv.* καλῶς ben
 καμήλος, -ου ὁ: camelo

καρδία, -ας ἡ: corazón
 καρκῖνος, -ου ὁ: cangrexo
 καρχαρίας, -ου ὁ: quenlla, tiburón
 Κασσάνδρα, -ας ἡ: Cassandra (*mitol.*)
 κατά: (*prep.*) cara abaixo, cara a, segundo (*con ac.*)|| contra (*con xt.*)
 καταβαίνω: baixar
 καταβάλλω: botar abaixo, derribar
 καταλαμβάνω: comprender
 κατανόω: comprender
 κατάρατος, -ον: maldito/-a
 κατασκευάζω: establecer, organizar, dispoñer
 κάτω: (*adv.*) abaixo|| ἡ κάτω os habitantes dos infernos
 κελεύω: ordenar, mandar
 κεῖμαι: xacer, estar tendido, estar morto, estar
 κενταύρος, -ου ὁ: centauro (*mitol.*)
 κεφαλαῖον, -ου τὸ: principio, capítulo
 κεφαλαῖος, -α, -ον: principal, capital, maiúscula
 κεφαλή, -ῆς ἡ: cabeza
 Κεφαλληνία, -ας ἡ: Cefalonia (illa do Mar Xónico)
 κιθάρα, -ας ἡ: cítara, arpa pequena
 κιθαριστής, -οῦ ὁ: citarista
 κιθαρίζω: tocar a cítara
 κίνδυνος, -ου ὁ: perigo
 κίνημα, -ματος τὸ = κίνησις, -εως ἡ
 κίνησις, -εως ἡ: movemento
 Κίρκη, -ης ἡ: Circe (*mitol.*)
 κλέπτω: roubar
 κλητική, -ῆς ἡ: vocativo
 κλίσις, -εως ἡ: declinación
 κλώθω: fiar, facer fío
 Κνωσός, -οῦ ὁ: Knossos (capital de Creta)
 κοιμάω, -ῶ: durmir
 κοινός, -ή, -όν: común
 κολάζω: conter, castigar
 κολυμβάω: nadar
 κόμιζω; coidar
 κόπτω: cortar
 κόρη, -ης ἡ: rapaza, filla
 Κορίνθιος, -α, -ον: corintio
 Κόρινθος, -ου ἡ: Corinto (cidade grega)
 Κόρκυρα, -ας ἡ: Cércira (actual illa de Corfú)
 κόσμος, -ου ὁ: mundo, orde, adorno
 κράνος, -ους τὸ: casco, helmo

κράτος, -ους τὸ: poder
 κρήνη, -ης ἡ: fonte
 Κρήτη, -ης ἡ: Creta (illa grega)
 κρίνω: xulgar, separar, distinguir, escoller
 κρίσις, -εως ἡ: xuízo, decisión, elección, resultado, crise
 Κρόνος, -ου ὁ: Cronos (*mitol.*)
 Κροίσος, -ου ὁ: Creso (rei de Lidia, en Asia Menor)
 κροκόδειλος, -ου ὁ: crocodilo
 κρούω: golpear, ferir
 κρύπτω: ocultar, agochar
 κτάομαι, -ῶμαι: (*dep.*) adquirir
 κτλ.: etc. (*abrev.* καὶ τὰ λοιπὰ “e o demais”)
 κυβερνάω, -ῶ: dirixir, conducir...(un barco), gobernar
 κυβερνήτης, -ου ὁ: piloto (dunha nave), comandante
 Κυκλάδες, -ων αἱ: Cícladas (Illas gregas)
 κύκλος, -ου ὁ: círculo
 κύκνος, -ου ὁ: cisne
 Κύπρος, -ου ἡ: Chipre (illa grega)
 Κυρήνη, -ης ἡ: Cirene (colonia grega en Libia)
 κύων, κυνός ὁ ἡ: can, cadela

Λ

λαλέω, -ῶ: falar, charlar
 λαλιά, -άς ἡ: fala, charla, discurso
 λαμβάνω: coller, tomar, acoller || F. ἔλαβον *aor. 2^a*
 λανθάνω: ocultarse || *med.* esquecer(se)
 λατρεία, -ας ἡ: adoración, culto relixioso
 λατρεύω: servir (a alguén + dt.), adorar
 λεάινα, -ης ἡ: leoa
 λέγω: dicir, falar
 λείπω: abandonar, deixar || F. ἔλιπον *aor. 2^a*
 Λέσβος, -ου ἡ: Lesbos (illa grega)
 λευκός, -ή, -όν: branco/a, brillante
 λέων, -οντος ὁ: león
 Λήμνος, -ου ἡ: Lemnos (illa grega)
 Λιβύη, -ης ἡ: Libia
 λίθος, -ου ὁ, ἡ: pedra
 λιμήν, -ένος ὁ: porto
 λίμνη, -ης ἡ: lagoa
 λιμός, -οῦ ὁ: fame
 λόγος, -ου ὁ: palabra, razón, discurso

λοιμός, -ου ὁ: peste, epidemia
 λοιπός, -ή, -όν: restante
 λούω: lavar
 λόφος, -ου ὁ: outeiro, monte
 Λυδία, -ας ἡ: Lidia (rexión de Asia Menor)
 λύκος, -ου ὁ: lobo
 λύπη, -ης ἡ: dor, mágoa
 λύρα, -ας ἡ: lira, arpa
 λύσις, -εως ἡ: liberación, disolución
 λύω: soltar, liberar

Μ

μαγεία, -ας ἡ: maxia, bruxería
 μαγειρεύω: cocinar
 μάγισσα, -ης ἡ: feiticeira, bruxa
 μάγος, -ου ὁ: feiticeiro, bruxo
 μάθημα, -ατος ὁ: coñecemento, ciencia, lección, unidade
 μαθητής, -ου ὁ: discípulo, alumno
 Μακεδών, -ονος ὁ, ἡ: macedonio
 Μακεδωνία, -ας ἡ: Macedonia (rexión de Grecia)
 μακρός, -ά, -όν: longo, grande
 μάλα: (*adv.*) moito
 μάλιστα: (*adv.superl*) moito, o máis posible, *en interrog.* precisamente, *con num.* aproximadamente
 μάλλον: (*adv.*) máis, μάλλον ... ἢ máis ... que
 μανία, -ας ἡ: tolemia
 μανθάνω: aprender || F. ἔμαθον *aor. 2^a*
 μαντεία, -ας ἡ/ μαντεῖον, -ου τὸ: oráculo, adiviñación, profecía, don da adiviñación
 μάντις, -εως ὁ/ ἡ: adiviño/a
 Μασσαλία, -ας: Masalia (colonia grega na Galia, actual Marsella)
 μάστιξ, -ιγος ἡ: látigo
 μαχή, -ης ἡ: combate
 μάχομαι: combater, loitar
 μέγας, μεγάλη, μέγα: grande (*adx. irregular en sg. O plural é regular coa raíz μεγαλ-.* M-2^a, F-1^a, N-2^a)
 Μέδουσα, -ης ἡ: Medusa (*mitol.*)
 μέλας, -αινα, -αν: negro, escuro
 μέλι, -ιτος τὸ: mel
 μέλισσα, -ης ἡ: abella

μὲν... δὲ... Part. correl., ás veces μὲν
elídese. || Lit. “por unha banda.... por
outra”, *na maior parte dos casos non
se traduce || conx. cop. “e”, “pero” ||
co artigo e sen subst. ὁ μὲν... ὁ δὲ:
un... outro*

Μένανδρος, -ου ὁ: Menandro (comediógrafo
s. IV a.C.)

μέρος, -ους τὸ: parte

μεσημβρία, -ας ἡ: mediodía

Μεσόγειον, -ου τὸ: Mediterráneo

μεσόγειος, -ον: mediterráneo (*adx.*)

μέσος, -η, -ον: medio, no/do medio

μετά: (*prep.*) despois de, detrás de (con ac.) ||
con (con xt.)

μετα-βάλλω: cambiar

μέταλλον -ου τὸ: mina

μετα-μορφώω, -ῶ: transformar

μετα-πέμπω: mandar, facer vir

μετ-έχω: participar (en..., de... + xt.)

μέτοικος, -ον: forasteiro/a, emigrante,
meteco/a

μέτρον, -ου τὸ: medida, instrumento

Μηδικός, -ή, -όν: médico (de Media, Persia),
persa

μήτηρ, -τρός ἡ: nai

μικρός, -ά, -ον: pequeno

μιμέομαι, -οῦμαι: (*dep.*) imitar

Μινώταυρος, -ου ὁ: Minotauro (*mitol.*)

μισέω: odiar

Μνημοσύνη, -ης ἡ: Mnemosine (“A
Memoria”, nai das musas)

μόνος, -η, -ον: so, único || μόνον (*adv.*) só,
soamente

μουσα, -ης ἡ: musa

μουσικός, -ή, -όν: das musas, musical || ἡ
μουσική a música

μῦθος, -ου ὁ: mito, fábula, relato, palabra

μυθολογικός, -ή, -όν: mitolóxico

μυῖα, -ας ἡ: mosca

Μύκονος, -ου ἡ: Miconos (illa grega)

Μυτιλήνη, -ης ἡ: Mitilene (capital de Lesbos)

N

ναί: (*adv.*) si

Νάξιος, -α, -ον: naxio

Νάξος, -ου ἡ: Naxos (illa grega)

ναός, -οῦ ὁ: templo

ναῦς, νεώς ἡ: (*subst. irreg.*) nave

νεανίας, -ου ὁ: mozo, xove

νεκρός, -οῦ ὁ: morto

νέος, -α, -ον: novo

Νέστος, -ου ὁ: Nesto (río grego que flúe por
Tracia)

νήσος, -ου ἡ: illa

νικάω, νικέω, -ῶ: vencer

νίκη, -ης ἡ: vitoria

νομάς, -αδος ὁ ἡ: nómade

νομίζω: crer, considerar; *con dous ac.*
(νομίζει τὸν Ἑρωτα θεόν considera
ao Amor coma un deus)

νόμος, -ου ὁ: lei

νομός, -οῦ ὁ: territorio, provincia, campo

νόσος, -ου ἡ: enfermidade

νοῦς, νοῦ ὁ: mente

νύμφη, -ης ἡ: noiva, moza, ninfa

νῦν: (*adv.*) agora

νύξ, νυκτός ἡ: noite

Ξ

Ξενία, -ας ἡ: hospitalidade

Ξένος, -η, -ον: estranxeiro

Ξίφος, -ους τὸ: espada

ξύλον, -ου τὸ: madeira

Ο

ὁ, ἡ, τὸ: (*art.*) o, a...

ὅδε, ἧδε, τόδε: (*demonst.*) este

ὁδός, -οῦ ἡ: camiño

ὀδούς, -οντος ὁ: dente

οἰκέω, -ῶ: habitar, vivir

οἰκουμένη, -ης ἡ: a terra habitada, a Hélade,
o universo (*part.* de οἰκέω)

οἰκία, -ας ἡ: casa

οἶκημα, -ατος τὸ: casa, edificio

οἶκος, -ου ὁ: casa

οἰμώζω: laiarse

οἶνος, -ου ὁ: viño

ὀκτώ: (*num. card.*) oito

ὀλιγαρχία, -ας ἡ: oligarquía

ὀλίγος, -η, -ον: pouco
 ὅλος, -η, -ον: todo
 Ὀλυμπία, -ας ἡ: Olimpia (cidade grega)
 Ὀλύμπιος, -α/-ος, -ον: Olímpico
 Ὀλυμπόθεν: (*adv.*) dende o Olimpo
 Ὀλυμπος, -ου ὁ: Olimpo (monte)
 Ὅμηρος, -ου ὁ: Homero (poeta s. VIII a. C.)
 ὅμοιος, -α, -ον: semellante
 ὁμολογέω: estar de acordo, recoñecer
 ὄνειρος, -ου ὁ: soño
 ὄνομα, -ατος τὸ: nome
 ὀνομάζω: nomear
 ὀνομαστική, -ῆς ἡ: nominativo
 ὄνυμα, -ατος τὸ: *ver* ὄνομα
 ὀξύς, -εία, ὅ: agudo, ácido, cortante
 ὀράω: ver | | F. εἶδον *aor.* 2^a
 ὀργίζω: enfadarse, irritarse
 ὀρθός, -η, -ον: recto, correcto, dereito
 ὄρνις, -ιθος ὁ ἡ: ave, paxaro
 ὄρος, -ους τὸ: monte
 ὀροφή, -ῆς ἡ/ ὄροφος, -ου ὁ: cuberta, teito
 ὅς, ἡ, ὅ: (*pronom. rel.*) que, o cal, quen
 ὅσος, -η, -ον: (*pron. correl. con ἄσος*) canto...
 tanto | | ADV. ὅσον, ὅσα canto, como
 ὅστις, ἡτις, ὅ, τι: (*rel*=ὅς, ἡ, ὅ + τις, τι)
 calquera que, quen, o/a que
 ὅτε: (*conx.*) cando
 ὅ, τι: *ver* ὅστις
 ὅτι: (*conx.*) porque, que (or. C.D. e *sux.*)
 ὀπλίτης, -ου ὁ: hoplita (soldado de infantería
 pesada)
 οὐ, οὐκ, οὐχ: (*adv. neg*) non
 οὐδαμῶς: (*adv.*) xamais, de ningún modo
 οὐδέ: (*conx.*) nin
 οὐδεὶς, -μία, -έν: (*pron. indef. só en sing*)
 ningún, ninguén, nada
 οὐδέτερος, -α, -ον: neutro
 οὖν: (*part.*) en efecto
 οὐπω: (*adv.*) aínda non
 οὐρά, -ᾶς ἡ: cola, rabo
 οὐρανός, -οῦ ὁ: ceo | | Οὐρανός, -ου ὁ: Urano
 (*mitol.*)
 οὖς, ὠτός τὸ: οἶδο, orella
 οὕτε: (*conx.*) nin
 οὗτος, αὕτη, τοῦτο: (*demost.*) ese, este
 οὕτω(ς): (*adv.*) así, deste xeito
 ὀφθαλμός, -οῦ ὁ: ollo
 ὄφις, -εως τὸ: serpe

Π

πάθος, -ους τὸ: dor, paixón, sufrimento
 παιδεύω: educar
 παιδίον, -ου τὸ: neno (dimin. de παῖς)
 παίζω: xogar, tocar un instrumento,
 divertirse, cazar
 παῖς, παιδός ὁ ἡ: neno, fillo
 πάλιν: (*adv.*) cara atrás, de novo
 Πανδώρα, -ας ἡ: Pandora (*mitol.*)
 πάππος, -ου ὁ: avó
 πατρίς, -ίδος ἡ: patria
 παρά: (*prep.*) ao longo de, xunto (con ac. e
 xt.) | | xunto, en cas de (dat.)
 παράδειγμα, -ατος τὸ: exemplo, modelo
 παρα-πλέω: navegar costeando
 παρα-σκευάζω: preparar
 πάρδαλις, -εως ἡ: leopardo
 παρ-εἶμι: estar presente
 παρ-έχω: presentar, mostrar
 πάρθενος, -ου ἡ: virxe, doncela, moza
 Παρθενών, -ῶνος ὁ: Partenón (*lit.* "o templo
 das virxes")
 Παρνασσός, -ου ὁ: Parnaso (monte de Grecia
 en Delfos)
 πάροδος, -ου ἡ: camiño, paso
 παροιμία, -ας ἡ: refrán, dito
 Πάριος, -α, -ον: pario
 Πάρος, -ου ἡ: Paros (illa grega)
 πᾶς, πᾶσα, πᾶν: todo
 πάσχω: sufrir
 πατήρ, -τρος ὁ: pai
 πατρίς, -ίδος ἡ: patria
 παχύς, -εῖα, -ύ: grosso, espeso
 πεδίον, -ου τὸ: chaira
 πεζός, -ή, -όν: que vai a pé, soldado de
 infantería, peón
 πέλαγος, -ους τὸ: mar, alta mar
 Πέλλα, -ης ἡ: Pela (cidade grega)
 Πελοπόννησιος, -α, -ον: peloponesio
 Πέλοπόννησος, -ου ἡ: Peloponeso (rexión de
 Grecia)
 πέμπω: enviar
 πένης, -ητος ὁ: pobre
 πενία, -ας ἡ: pobreza
 πέντε: (*num. card.*) cinco

πέπλος, -ου ὁ: peplo, vestido de muller
 πέρδιξ, -ικος ἡ: perdiz
 περί (*prep.*) acerca de, arredor de
 περι-έχω: rodear
 Περικλῆς, -οῦς ὁ: Pericles
 Πέρσης, -ου ὁ: persa
 Περσίς, -ίδος ἡ: Persia
 Περσεφόνη, -ης ἡ: Perséfone (*mitol.*)
 πέτομαι: voar
 πέτρα, -ας ἡ: pedra
 Πήγασος, -ου ὁ: Pegaso (*mitol.*)
 Πηνελόπη, -ης ἡ: Penélope (*mitol.*)
 πήχυς, -εως ὁ: codo (parte do corpo e medida)
 πίθηκος, -ου ὁ: mono, simio
 πίνω: beber
 πίπτω: caer || F. ἔπεσον *aor.* 2ª
 πιστεύω: confiar, crer
 πίστις, -εως ἡ: confianza, fidelidade
 πλανητής, -ου ὁ: *adx.mas.* errante || planeta
 πλέκω: tecer
 πληθος, -ους τὸ: número, cantidade
 πληθυντικός, -ή, -όν: plural
 πλὴν: (*adv.*) excepto, salvo || *prep. de xt.* fóra de, excepto
 πλήρης, -ε: cheo de (*con xt.*)
 πληρώω: encher, cubrir
 πλησίος, -α, -ον: próximo, veciño || ADV. πλησίον cerca
 πλοῖον, -ου τὸ: barco, navío
 πλούσιος, -α, -ον: rico
 πλοῦτος, -ου ὁ: riqueza
 πνεῦμα, -ατος τὸ: espírito, soplo, respiración
 πνεύμων, -ονος ὁ: pulmón
 ποδῆρης, -ε: que cae até os pés
 ποιέω, -ῶ: facer, converter en
 ποίημα, -ατος τὸ: poema, creación, obra
 ποιητής, -οῦ ὁ: poeta, creador
 ποιήτρια, -ας ἡ: poeta, poetisa
 ποῖος, -α, -ον: (*pron. interrog.*) quen?
 πολεμέω: loitar
 πολέμιος, -α, -ον: inimigo
 πολεμιστής, -οῦ ὁ: guerreiro, combatente
 πόλεμος, -ου ὁ: guerra
 πολιτεία, -ας ἡ: réxime político, forma de goberno
 πολίτης, -ου ὁ: cidadán
 πολίτις, -ιδος ἡ: cidadá

πόλις, -εως ἡ: cidade, estado
 πολιτικός, -η, -ον: sociable, político
 πολλάκις: (*adv.*) moitas veces
 πολὺς, πολλή, πολύ: moito, numeroso (*adx. irregular en sg. O plural é regular coa raíz πολλ-* M-2ª, F-1ª, N-2ª)
 πονέω: sufrir, traballar
 πονηρός, -ά, -όν: malvado, malo
 πόνος, -ου ὁ: sufrimento, traballo
 πόντος, -ου ὁ: mar
 Ποσειδῶν, -όνος ὁ: Posidón (*mitol.*)
 ποταμός, -ου ὁ: río
 πότε: (*adv. interrog.*) cando?
 ποτέ: (*adv.*) algunha vez, unha vez... (*é enclítica, polo que pode apoiarse na palabra anterior e non levar acento*)
 ποῦ: (*adv. interrog.*) onde?
 πούς, ποδός ὁ: pé
 πράγμα, -ατος τὸ: feito, asunto, acción
 πράξις, -εως ἡ: actuación, feito
 πράσσω: facer, actuar
 πράττω: *ver* πράσσω
 πρεσβύς, -εῖα, -ύ: vello || *subs.* ancían, embaixador
 πρόβατον, -ου τὸ: ovella, res
 προδότης, -ου ὁ: traidor
 πρό: (*prep.*) diante de, por (*con xt.*)
 πρόθεσις, -εως ἡ: preposición || exposición
 προπύλαιον, -ου/ ~~πύλου~~ ^{πύλου}, -ου ὁ: vestíbulo, atrio, propileo.
 πρόσ: (*prep.*) a, cara a, contra (*con ac.*) || de, do lado de (*con xt.*) || xunto a, ademais de (*con dt.*)
 προσ-τάσσω/τάττω: encomendar, poñer ao fronte
 Πρωτάγορας, -ου ὁ: Protágoras (sofista do s. V a. C.)
 πρῶτος, -η, -ον: primeiro/a || *adv.* πρῶτον en primeiro lugar
 πτερόν, -οῦ τὸ: pluma, á, á dun edificio
 πτηνός, -ή, -ον: voador, con ás
 πτώσις, -εως ἡ: declinación
 πτωχός, -ή, -όν: pobre, mendigo
 Πυθαγόρας, -ου ὁ: Pitágoras (filósofo e matemático do s. VI a. C.)
 Πυθία, -ας ἡ: Pitia
 Πυθομάντις, -εως ἡ: Pitonisa
 Πύθων, -ονος ὁ: Pitón (*serpe, mitol.*)

πύλη, -ης ή: porta
πῦρ, πυρός τὸ: lume
πωλέω: vender
πῶς: (*adv. interrog.*) como?

P

ῥάπτω: coser, zurcir, urdir, tramar
ῥαψωδέω: recitar cantos épicos, versos
ῥαψωδία, -ας ή: recitación dun poema épico,
canto ou parte dunha epopeia,
rapsodia
ῥαψωδός, -οῦ ό: recitador de cantos épicos
ῥεῦμα, -ατος τὸ: corrente
ῥέω: correr, discurrir
ῥῆμα, -ατος τὸ: dito, palabra || verbo
ῥήτωρ, -ορος ό: orador
ῥίπτω: botar, tirar, lanzar || **F.** ῥριψα *aor.*
ῥίς, ῥινός ή: nariz
ῥόδος, -ου ή: Rodas (illa grega)
ῥόδον, -ου τὸ: rosa
ῥυθμός, -ου ό: ritmo, medida, proporción
Ῥωμαῖος, -α, -ον: romano, latino, do imperio
romano
Ῥωμαϊκός, -η, -ον: romano, latino, do
imperio romano

Σ

Σάμιος, -α, -ον: samio
Σάμος, -ου ή: Samos (illa grega)
Σαπφώ, -οῦς ή: Safo
σάρξ, σαρκός ή carne
σειρήν, -ῆνος ή: serea (*mitol.*)
σελήνη, -ης ή: lúa
σῆμα, -ατος τὸ *e*
σημεῖον, -ου τὸ: sinal, signo
σιγάω: calar
σκιά, -ᾶς ή: sombra
Σμυρναῖος, -α, -ον: esmirneo
Σμύρνη, -ης ή: Esmirna (cidade grega de
Asia Menor)
σοφία, -ας ή: sabiduría
σοφός, -ή, -όν sabio
Σοφοκλής, -ους ό: Sófocles (auot trágico, s.
V a. C.)

Σπάρτη, -ης ή: Esparta (cidade grega)
Σπαρτιάτης, -ου ό: espartano, espartiana
Σπαρτιάτης, -ιδος ή: espartana
σπουδή, -ῆς ή: esfuerzo, importancia
στέρνων, -ου τὸ: peito, esternón
στήλη, -ης ή: columna
στίξη, -ης ή: puntuación (signos)
στόμα, -ατος τὸ: boca, rostro
στράτευμα, -ματος τὸ: ejército
στρατεύω: ser soldado, ir á guerra
στρατηγέω: mandar un ejército, ser
estratego
στρατηγός, -ου ό: estratega, xeneral
στρατιά, -ᾶς ή: ejército, expedición militar
στρατιώτης, -ου ό: soldado
στρατός, -ου ό: ejército
στῦλος, -ου ό: columna, sostén
σύ, σέ...: (*pronom. pers.*) ti
συμβουλεύω: aconsellar
σύμμαχος, -ον: aliado
συμπόσιον, -ου τὸ: banquete
συμφεύγω: fuxir, exiliarse (con alguén, *en*
dat.)
συμφορά, -ας ή: desgraza, suceso
σύμφωνος, -ον: que soa conxuntamente ||
consoante
σύν (*prep.*) con (con *dat.*)
συνδυάζω: unir, combinar
συνδυασμός, -ου ό: combinación, unión
σύνοπτος, -ον: visible dende todas partes.
συντάσσω/τάττω: ordenar
Συρακούσαι, -ων αἱ: Siracusa (colonia grega
na Magna Grecia, capital de Sicilia)
Συρία, -ας ή: Siria
σφαῖρα, -ας ή: pelota, esfera
Σωκράτης, -ους ό: Sócrates (filósofo s. V-IV a.
C.)
σῶμα, -ατος τὸ: corpo
σωτηρία, -ας ή: salvación
σώφρων, -ον: prudente, sensato

T

τάλας, -αινα, -αν: desgraciada
ταύρος, -ου ό: touro
τάφος, -ους τὸ: tumba
ταχύς, -εῖα, -ύ: rápido

τε (*part.* reforzo de καί, non se traduce)
 τεῖχος, -ους τὸ: muralla, muro
 τέκνον, -ου τὸ: fillo
 τελευτάω, -ῶ: finalizar, morrer
 τέλος, -ους ἄ: final, resultado, cargo,
 público, cerimonia
 τέσσαρες/ τέτταρες (*num. ord.*) catro
 τέταρτος, -η, -ον: (*num. ord.*) cuarto
 τέττιξ, -ιγος ἡ: chicharra, carricanta
 τέχνη, -ης ἡ: técnica, arte
 τέρπω: agradar
 τήθη, -ης ἡ: avoa
 τίκτω. parir, crear
 τιμάω, -ῶ: honrar, apreciar
 τιμή, -ῆς ἡ: prezo, honra
 τις, τι: (*pronom. indf*) alguén, certo, un
 τίς, τί: (*pronom. interrog.*) quen?
 τονίζω: acentuar
 τόνος, -ου ὁ: acento, tono, tensión
 τοξικός, -ή, -όν: propio das frechas, hábil
 coas frechas || τοξικόν φάρμακον: veneno
 das frechas, de onde τὸ τοξικόν: veneno
 τόξον, -ου τὸ: arco, frechas
 τοξότης, -ου ὁ: arqueiro
 τόπος, -ου ὁ: lugar
 τόσος, -η, -ον *e*
 τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτον: (*pron.*
correlativos) tanto...canto, tal, tan que
 τρεῖς, τρία: (*num. card.*) tres
 τρέχω: correr
 τρίαινα, -ης ἡ: tridente
 τριάκοντα: (*num.*) trinta
 τρίτος, -α, -ον: (*num. ord.*) terceiro/a
 τρώγω: comer
 τύπτω: golpear
 τύραννος, -ου ὁ: tirano
 Τύριος, -α, -ον: tirio, de Tiro
 Τύρος, -ου ἡ: Tiro (cidade fenicia)
 τυφλός, -ή, -όν: cego/a
 τύχη, -ης ἡ: sorte, azar

Υ

ὑβρίζω: aldraxar, cometer unha falta
 ὕβρις, -εως ἡ: aldraxe, orgullo, insolencia
 ὑγίεια, -ας ἡ: saúde
 Ὕδρα, -ας ἡ: Hidra (*mitol.*)

ὕδωρ, -ατος τὸ: auga
 ὑμεῖς, ὑμᾶς... (*pron. persoal*) vós
 Ὑμηττός, -ου ὁ: Himeto (monte de Grecia,
 preto de Atenas)
 ὑμνέω: cantar himnos
 ὕμνος, -ου ὁ: himno, canto
 ὑπ-άρχω: existir, comezar
 Ὑπατία, -ας ἡ: Hipatia
 ὑπ-εἶκω: retroceder, retirarse
 ὑπέρ: (*prep.*) por riba de, máis alá de (con
 ac.) || sobre, por, en nome de (con xt.)
 ὕπνος, -ου ὁ: sono
 ὑπὸ: (*prep.*) debaixo de (con ac.ou dt.) || por,
 baixo (con xt.)
 ὕφασμα, -ατος τὸ: tecido
 ὕψος, -ους τὸ: altura

Φ

φαίνω: mostrar, facer visible
 φαντασία, -ας ἡ: presunción, ostentación,
 fantasía
 φάντασμα, -ατος τὸ: aparición, pantasma
 φάλαινα, -ης ἡ: balea
 Φειδίας, -ου ὁ: Fidias (famoso escultor do s. V
 a. C.)
 φέρω: levar, soportar || F. ἤνεγκα, ἤνεγκον
aor. 2ª
 φεύγω: fuxir, evitar
 φιλέω: amar
 Φίλιππος, -ου ὁ: Filipo (rei de Macedonia, s.
 III a. C., pai de Alexandre Magno)
 φίλος, -η, -ον: amigo
 φιλοσοφία, -ας ἡ: filosofía
 φιλόσοφος, -ου ὁ: filósofo
 φύσις, -εως ἡ: natureza
 φλέψ, φλεβός ἡ: vea
 φλυαρέω: dicir parvadas, esbardallar
 φοβέω, -ῶ: amedrentar, espantar || *Med. e*
pas. temer
 φόβος, -ου ὁ: medo
 Φοινίκη, -ης ἡ: Fenicia
 φύλαξ, -αλος, ὁ: vixiante, gardián
 φυλάσσω: vixiar, gardar, protexer
 φυλάττω: *ver* φυλάσσω
 φυτεύω: plantar
 φυτόν, -οῦ τὸ: vexetal, planta, árbol

Φώκις, -ιδος ή: Fócide (rexión de Grecia)
φωνή, -ης ή: voz, son
φωνηέντον, -ου τὸ: vogal

Χ

χαίρω: alegrarse || saudarse, χαῖρε, χαίρετε
(*imp.*) ola!
χαλεπός, -ή, -όν: difícil, duro
χάρις, -ιτος ή: gracia, beleza, encanto || *pl.*
Χάριτες, -ων αἱ: Cárites, Gracias
Χάρων, -οντος ό: Caronte (barqueiro dos
infernos)
χείμων, -ονος ό: inverno
χείρ, χειρός ή: man
χείρων, -ον: (*comp.*) peor
Χείρων, -ωνος ό: Quirón (*centauro mitol.*)
χίλιοι, -αι, -α: mil
Χῖος, -ου ή: Quíos (illa grega)
χιτών, -ῶνος ό: quitón, túnica.
χοῖρος, ου ό: porco, marrán
χορεύω: danzar en roda
χορός, -οῦ ό: coro, danza en roda
χρή: *vb^o impers.* é necesario (con infinitivo)
χρῆμα, -ατος ᾗ: cousa, asunto || *Pl.*
χρήματα riquezas, cartos, bens
χρησμός, -οῦ ό: oráculo
χρίω: untar, unxir
χρόνος, -ου ό: tempo
χρυσάλλις, -ιδος ή: bolboreta
χρύσεος, -α, -ον: dourado, de ouro
χρυσός, -ου ό: ouro
χρῶμα, -ατος ό: cor, afeite, tinta

χώρα, -ας ή: rexión, país
χωρίον, -ου τὸ: lugar, campo

Ψ

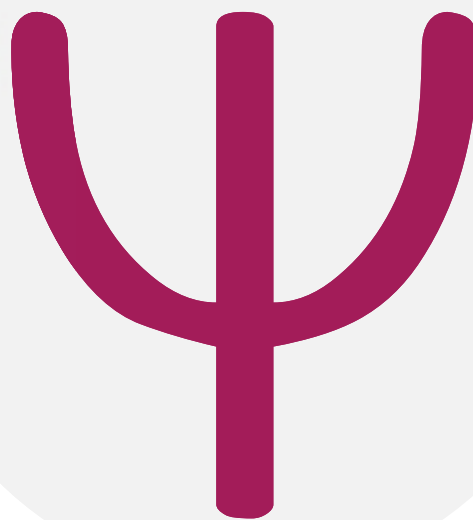
ψεύδος, -ους τὸ; mentira
ψεύδω: mentir, enganar
ψηφος, -ου τὸ: pedriña, canto, voto, votación.
ψηφίζω: votar
ψόφος, -ου ό: ruído
ψυχή, -ῆς ή alma

Ω

ᾧ: (*interx.*) ou! (sempre con vocativo, pode
non traducirse)
ᾠδή, -ης ή: canto, oda
Ὠκεανός, -ου ό: Océano
ὠκύς, -εῖα, -ύ: lixeiro, rápido, agudo
ὥς: (*adv.*) como, segundo || *conx.* que, para,
posto que, cando, de modo que || *con*
superlat. o máis... posible || *con partic.*
para, posto que || *en exclam.* Que!
ὥρα, -ας ή: período de tempo, hora
ὥσπερ: (*conx.*) como
ὥστε: (*conx.*) de modo que, que
ὦτα: *pl. de οὖς*
ὦψ, ὠπός ό: ollo, cara

Este caderno de traballo contén materiais das profesoras e profesores:

- Ana Ovando: Textos mitolóxicos
- Diálogos de Santi Carbonell na antiga páxina “Lingua graeca per se illustrata” (<https://sites.google.com/site/linguagraecaperseillustrata/>) e exercicios de Ángel L. Gallego, Sito Yelás ...
- Santi Carbonell: ΛΟΓΟΣ (<https://sites.google.com/educarex.es/logos/lgpsi>)
- Angel L. Gallego: Griego: Recursos didácticos (http://aliso.pntic.mec.es/agalle17/rec_gri2.htm)
- Matilde de Cal e J. M Bértolo: *Grego 1/2*, ed. Baía
- Susana Losada

IES EDUARDO PONDAL. COMPOSTELA
DEPARTAMENTO DE CLÁSICAS

